Az Európai Unió
Hivatalos Lapja

L 352

59. évfolyam

Magyar nyelvű kiadás

Jogszabályok

2016. december 23.

Tartalom

I *Jogalkotási aktusok*

IRÁNYELVEK

★ **Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/2370 irányelve (2016. december 14.) a 2012/34/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a belföldi vasúti személyszállítási szolgáltatások piacának megnyitása és a vasúti infrastruktúra irányítása tekintetében történő módosításáról** [1] 1

HATÁROZATOK

★ **Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/2371 határozata (2016. december 14.) a Jordán Hásimita Királyságnak nyújtandó további makroszintű pénzügyi támogatásról** 18

II *Nem jogalkotási aktusok*

RENDELETEK

★ **A Tanács (EU) 2016/2372 rendelete (2016. december 19.) egyes halállományok és halállomány-csoportok tekintetében a Fekete-tengeren alkalmazandó halászati lehetőségeknek a 2017. évre történő meghatározásáról** 26

★ **A Tanács (EU) 2016/2373 végrehajtási rendelete (2016. december 22.) a terrorizmus elleni küzdelem érdekében egyes személyekkel és szervezetekkel szemben hozott különleges korlátozó intézkedésekről szóló 2580/2001/EK rendelet 2. cikke (3) bekezdésének végrehajtásáról, valamint az (EU) 2016/1127 végrehajtási rendelet módosításáról** 31

★ **A Bizottság (EU) 2016/2374 felhatalmazáson alapuló rendelete (2016. október 12.) bizonyos tengerfenéki fajoknak a délnyugati vizeken folytatott halászatára vonatkozó visszadobási terv létrehozásáról** 33

[1] EGT-vonatkozású szöveg

HU

Azok a jogi aktusok, amelyek címe normál szedéssel jelenik meg, a mezőgazdasági ügyek napi intézésére vonatkoznak, és rendszerint csak korlátozott ideig maradnak hatályban.

Valamennyi más jogszabály címét vastagon szedik, és előtte csillag szerepel.

★ **A Bizottság (EU) 2016/2375 felhatalmazáson alapuló rendelete (2016. október 12.) bizonyos tengerfenéki fajoknak az északnyugati vizeken folytatott halászatára vonatkozó visszadobási terv létrehozásáról** 39

★ **A Bizottság (EU) 2016/2376 felhatalmazáson alapuló rendelete (2016. október 13.) a Vénuszkagyló (*Venus* spp.) Olaszország területi vizein folytatott halászatára vonatkozó visszadobási terv meghatározásáról** 48

★ **A Bizottság (EU) 2016/2377 felhatalmazáson alapuló rendelete (2016. október 14.) az egyes kisméretű nyílt tengeri fajoknak a délnyugati vizeken történő halászatára vonatkozó visszadobási terv elkészítéséről szóló 1394/2014/EU felhatalmazáson alapuló rendelet módosításáról** 50

★ **A Bizottság (EU) 2016/2378 végrehajtási rendelete (2016. december 21.) az 1484/95/EK rendeletnek a baromfihús- és tojáságazatban alkalmazandó, valamint a tojásalbuminra vonatkozó irányadó árak meghatározása tekintetében történő módosításáról** 52

A Bizottság (EU) 2016/2379 végrehajtási rendelete (2016. december 22.) az egyes gyümölcs- és zöldségfélék behozatali árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek megállapításáról 55

HATÁROZATOK

★ **A Politikai és Biztonsági Bizottság (KKBP) 2016/2380 határozata (2016. december 13.) az Európai Unió grúziai megfigyelő missziója (EUMM Grúzia) vezetője megbízatásának meghosszabbításáról (EUMM GRÚZIA/1/2016)** 57

★ **A Politikai és Biztonsági Bizottság (KKBP) 2016/2381 határozata (2016. december 14.) az Európai Unió mali KBVP-missziója (EUCAP Száhel Mali) misszióvezetője megbízatásának meghosszabbításáról (EUCAP Száhel Mali/2/2016)** 59

★ **A Tanács (KKBP) 2016/2382 határozata (2016. december 21.) az Európai Biztonsági és Védelmi Főiskola (EBVF) létrehozásáról, valamint a 2013/189/KKBP határozat hatályon kívül helyezéséről** 60

★ **A Tanács (KKBP) 2016/2383 határozata (2016. december 21.) a Nemzetközi Atomenergia-ügynökség tevékenységeinek a nukleáris védettség területén, illetve a tömegpusztító fegyverek elterjedése elleni EU-stratégia intézkedéseinek végrehajtása keretében történő uniós támogatásáról** 74

★ **A Tanács (KKBP) 2016/2384 határozata (2016. december 22.) a terrorizmus elleni küzdelemre vonatkozó különös intézkedések alkalmazásáról szóló 2001/931/KKBP közös álláspont 2., 3. és 4. cikkének hatálya alá tartozó személyek, csoportok és szervezetek jegyzékének naprakésszé tételéről és a (KKBP) 2016/1136 határozat módosításáról** 92

I

(Jogalkotási aktusok)

IRÁNYELVEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2016/2370 IRÁNYELVE

(2016. december 14.)

a 2012/34/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a belföldi vasúti személyszállítási szolgáltatások piacának megnyitása és a vasúti infrastruktúra irányítása tekintetében történő módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 91. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ([1]),

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ([2]),

rendes jogalkotási eljárás keretében ([3]),

mivel:

(1) A 2012/34/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ([4]) egy olyan egységes európai vasúti térséget hoz létre, amelyben közös szabályok vonatkoznak a vállalkozó vasúti társaságok és a pályahálózat-működtetők irányítására, az infrastruktúra finanszírozására és használati díjainak kiszabására, a vasúti infrastruktúrához és szolgáltatásokhoz való hozzáférés feltételeire és a vasúti piac igazgatási felügyeletére. Az egységes európai vasúti térség nagyobb fokú integrációjához ki kell terjeszteni a szabad hozzáférés elvét a belföldi vasúti piacokra, továbbá az infrastruktúrához való egyenlő hozzáférés biztosítása érdekében meg kell reformálni a pályahálózat-működtetők irányítását.

(2) A vasúti utasforgalom növekedése nem tartott lépést a többi közlekedési mód fejlődésével. Az egységes európai vasúti térség nagyobb fokú integrációja várhatóan hozzájárul majd ahhoz, hogy a vasúti közlekedés a többi szállítási mód megbízható alternatívájává válhasson. Ezzel összefüggésben alapvetően fontos az előírt határidőkön belül ténylegesen megkezdeni az egységes európai vasúti térséget létrehozó jogszabályok alkalmazását.

([1]) HL C 327., 2013.11.12., 122. o.
([2]) HL C 356., 2013.12.5., 92. o.
([3]) Az Európai Parlament 2014. február 26-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2016. október 17-i álláspontja első olvasatban (HL C 431., 2016.11.22., 1. o.). Az Európai Parlament 2016. december 14-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).
([4]) Az Európai Parlament és a Tanács 2012/34/EU irányelve (2012. november 21.) az egységes európai vasúti térség létrehozásáról (HL L 343., 2012.12.14., 32. o.).

(3) Az uniós piac 2007-től a 2004/51/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel ([1]), 2010-től pedig a 2007/58/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel ([2]) összhangban került megnyitásra a vasúti árufuvarozás, valamint a nemzetközi vasúti személyszállítás versenye előtt. Néhány tagállam ezenfelül nyílt hozzáférési jogok bevezetésével, a közszolgáltatási szerződések versenytárgyalási eljárás útján történő odaítélésével, illetve e két módszer együttes alkalmazásával megnyitotta a verseny előtt belföldi személyszállítási szolgáltatásait. A piac ilyen módon történő megnyitása az egységes európai vasúti térségre is kedvező hatást gyakorolhat, ami jobb minőségű szolgáltatásokat eredményez az azt igénybe vevők számára.

(4) A 2012/34/EU irányelv rendelkezéseinek alkalmazásától való egyedi mentességek révén lehetővé kell tenni a tagállamok számára, hogy figyelembe vehessék a területükön működő vasúti rendszerek felépítésének és szervezetének sajátosságait, biztosítva ugyanakkor az egységes európai vasúti rendszer integritását.

(5) Egy hálózat vasúti infrastruktúrájának működtetése magában foglalja az ellenőrző-irányító és jelzőrendszereket is. Mindaddig, amíg az adott vonal használatban van, a pályahálózat-működtetőnek biztosítania kell különösen azt, hogy az infrastruktúra alkalmas legyen a rendeltetészszerű használatra.

(6) Annak megállapításához, hogy egy adott vállalkozás vertikálisan integráltnak tekintendő-e, az irányításnak a 139/2004/EK tanácsi rendelet ([3]) értelmében vett fogalma alkalmazandó. Amennyiben egy pályahálózat-működtető és egy vállalkozó vasúti társaság teljesen független egymástól, de mindkettő közvetlenül, köztes szervezet beiktatása nélkül valamely állam irányítása alatt áll, különállónak tekintendők.

(7) Ez az irányelv újabb követelményeket állapít meg, biztosítandó a pályahálózat-működtetők függetlenségét. Biztosítani kell a tagállamok számára a lehetőséget, hogy választhassanak a teljes szerkezeti szétválasztástól a vertikális integrációig terjedő különféle szervezeti modellek között, amennyiben megfelelő biztosítékokkal gondoskodnak a pályahálózat-működtetők függetlenségéről az alapvető feladatok, a forgalomirányítás és karbantartás-tervezés tekintetében. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a pályahálózat-működtetők az alapvető feladatok tekintetében a meglévő díjszabási és elosztási rendszer keretein belül szervezeti és döntéshozatali függetlenséggel rendelkezzenek.

(8) Vertikálisan integrált vállalkozások esetén meg kell teremteni annak biztosítékait, hogy a vállalkozásokon belüli egyéb jogi személyek ne gyakoroljanak döntő befolyást azon személyek kinevezésére, illetve elbocsátására, akik az alapvető feladatokkal kapcsolatos döntéseket hozzák. Ezzel összefüggésben a tagállamoknak gondoskodniuk kell panasztételi eljárások igénybevételének lehetőségéről.

(9) A tagállamoknak nemzeti keretet kell létrehozniuk az összeférhetetlenség lehetőségének felmérésére. Az igazgatási szerveknek e kereten belül számba kell venniük minden olyan személyes, pénzügyi, gazdasági és szakmai érdeket, amely nem helyénvaló módon befolyásolhatja a pályahálózat-működtetők ezen irányelv szerinti pártatlanságát.

(10) A pályahálózat-működtetők által a menetvonalak elosztásával és az infrastruktúra-használati díjakkal kapcsolatosan meghozott döntések alapvetőek abból a szempontból, hogy biztosítani lehessen a vasúti infrastruktúrához való méltányos és megkülönböztetésmentes hozzáférést. Szigorú biztosítékokkal kell garantálni, hogy az ezen feladatokra vonatkozó pályahálózat-működtetői döntések minden indokolatlan befolyástól mentesek legyenek. Az említett biztosítékokat a vasúti szervezetek különféle irányítási struktúráihoz kell igazítani.

(11) Meg kell hozni a megfelelő intézkedéseket annak biztosítása érdekében is, hogy a forgalomirányítási és karbantartás-tervezési feladatokat pártatlan jelleggel végezzék, elkerülendő a verseny torzulását. Ennek keretében a pályahálózat-működtetőknek biztosítaniuk kell, hogy a vállalkozó vasúti társaságok hozzáférhessenek a szükséges információkhoz.

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 2004/51/EK irányelve (2004. április 29.) a közösségi vasutak fejlesztéséről szóló 91/440/EGK tanácsi irányelv módosításáról (HL L 164., 2004.4.30., 164. o.).

([2]) Az Európai Parlament és a Tanács 2007/58/EK irányelve (2007. október 23.) a közösségi vasutak fejlesztéséről szóló 91/440/EGK tanácsi irányelv, valamint a vasúti infrastruktúra-kapacitás elosztásáról, továbbá a vasúti infrastruktúra használati díjának felszámításáról szóló 2001/14/EK irányelv módosításáról (HL L 315., 2007.12.3., 44. o.).

([3]) A Tanács 139/2004/EK rendelete (2004. január 20.) a vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzéséről (az EK összefonódás-ellenőrzési rendelete) (HL L 24., 2004.1.29., 1. o.).

(12) Amennyiben az alapvető feladatokat egy független, a díjszabásért, illetve az elosztásért felelős szerv látja el, biztosítani kell a pályahálózat-működtető pártatlanságát a forgalomirányítási és karbantartási feladatok tekintetében, anélkül, hogy szükségessé válna egy független testületet megbízni ezen feladatokkal.

(13) Az igazgatási szervezeteknek hatáskörrel kell rendelkezniük a forgalomirányítás, a felújítás-tervezés, valamint a tervezett és nem tervezett karbantartási munkák nyomon követésére annak biztosítása érdekében, hogy ezek ne vezessenek megkülönböztetéshez.

(14) A tagállamoknak általános szabályként biztosítaniuk kell, hogy a pályahálózat-működtető feleljen a hálózat működtetéséért, karbantartásáért és felújításáért, és hogy a pályahálózat-működtető legyen felelős az adott hálózat vasúti infrastruktúrájának fejlesztéséért. Amennyiben az említett feladatokat különböző szervezeteknek szervezték ki, a pályahálózat-működtetőnek továbbra is felügyeleti jogkörrel kell rendelkeznie és viselnie kell a végső felelősséget e szervezetek munkájáért.

(15) Azon pályahálózat-működtetők, melyek egy vertikálisan integrált vállalkozás részét képezik, az ezen irányelvben meghatározott feltételek mellett kiszervezhetnek az alapvető feladatoktól eltérő feladatokat a vállalkozáson belül, amennyiben ez nem okoz összeférhetetlenséget, és amennyiben az üzleti szempontból érzékeny információk titkossága garantált. Nem lehet az alapvető feladatokat a vertikálisan integrált vállalkozás egy másik egységének kiszervezni, kivéve, ha ez az egység kizárólag az alapvető feladatok ellátására szakosodott.

(16) Adott esetben, különösen hatékonysági okokból, ideértve a köz-magán társulások esetét, az infrastruktúra-működtetés különböző feladatai megoszthatók több különböző pályahálózat-működtető között. Minden pályahálózat-működtetőnek teljes mértékben viselnie kell a felelősséget az általa ellátott feladatokért.

(17) Meg kell akadályozni a pályahálózat-működtetők és a vállalkozó vasúti társaságok közötti, vertikálisan integrált vállalkozások esetén pedig a pályahálózat-működtetők és az integrált vállalkozás egyéb jogi személyei közötti pénzügyi tranzakciókat, amennyiben ezek – különösen kereszttámogatás következményeképp – a piaci verseny torzulásához vezethetnek.

(18) A pályahálózat-működtetők a pályahálózat-működtetői tevékenységből származó bevételeket – köztük a közpénzeszközöket – felhasználhatják saját vállalkozásuk finanszírozására, illetve arra, hogy befektetőiknek osztalékot fizessenek a vasúti infrastruktúrába való beruházásuk megtérüléseként. Az említett befektető lehet az állam vagy lehetnek magánrészvényesek, azonban nem lehetnek vertikálisan integrált vállalkozásba tartozó és valamely vállalkozó vasúti társaság, valamint az említett pályahálózat-működtető felett egyaránt ellenőrzést gyakorló vállalkozások. Azon osztalékokat, amelyek nem közpénzeszközök vagy a vasúti infrastruktúra használatáért beszedett díjakból származó bevételek felhasználásával járó tevékenységekből származnak, a vertikálisan integrált vállalkozásba tartozó és valamely vállalkozó vasúti társaság, valamint az említett pályahálózat-működtető felett egyaránt ellenőrzést gyakorló vállalkozások is felhasználhatják.

(19) A díjszámítási elvek nem zárhatják ki annak lehetőségét, hogy az infrastruktúra-használati díjakból származó bevételek megjelenjenek az állami számlákon.

(20) Azokban az esetekben, ahol a pályahálózat-működtető egy vertikálisan integrált vállalkozáson belül nem rendelkezik önálló jogi személyiséggel, az alapvető feladatok pedig kiszervezésre kerültek, azaz ellátásukkal egy független, a díjszabásért és/vagy az elosztásért felelős testületet bíztak meg, a pénzügyi átláthatóságra és a pályahálózat-működtető függetlenségére vonatkozó rendelkezések értelemszerűen alkalmazandók a vállalkozás bizonyos részlegeinek szintjén.

(21) A hálózatok hatékony irányítása és használata érdekében a megfelelő koordinációs mechanizmusok révén javítani kell a pályahálózat-működtetők és a vállalkozó vasúti társaságok közötti koordinációt.

(22) Az Unión belüli hatékony és eredményes vasúti szolgáltatások nyújtása érdekében a meglévő platformokra építve létre kell hozni a pályahálózat-működtetők európai hálózatát. A tagállamoknak lehetőséget kell adni arra, hogy szabadon meghatározhassák, mely szervezetet vagy szervezeteket tekintik fő pályahálózat-működtetőjüknek (illetve -működtetőiknek) a hálózatban való részvétel szempontjából.

(23) Figyelembe véve, hogy a hálózatok mérete és sűrűsége sokféle, a nemzeti és helyi vagy regionális hatóságok szervezeti struktúrái, valamint a piac megnyitásának folyamatával kapcsolatos tapasztalatai pedig különbözőek, a tagállamok számára elegendő mértékű mozgásteret kell biztosítani ahhoz, hogy vasúti hálózataikat olyan módon szervezhessék meg, hogy azzal teljesíteni tudják a nyílt hozzáférésű és a közszolgáltatási szerződések keretében nyújtott szolgáltatásokat, és garantálni tudják, hogy minden utas kiváló minőségű szolgáltatásokhoz férjen hozzá.

(24) Az összes tagállam vasúti infrastruktúrájára kiterjedő hozzáférési jog belföldi személyszállítási szolgáltatások üzemeltetése céljából európai uniós vállalkozó vasúti társaságoknak történő megadása kihathat a közszolgáltatási szerződés keretében nyújtott vasúti személyszállítási szolgáltatások szervezésére és finanszírozására is. A tagállamok számára lehetővé kell tenni e hozzáférési jog korlátozását abban az esetben, ha ez a jog veszélyeztetné a közszolgáltatási szerződés gazdasági egyensúlyát, és ha az érintett igazgatási szervezet ehhez hozzájárulását adta.

(25) A vállalkozó vasúti társaságok ahhoz való joga, hogy hozzáférhessenek az infrastruktúrához, nem befolyásolja az illetékes hatóságok azon lehetőségét, hogy az 1370/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ([1]) 3. cikkének megfelelően kizárólagos jogokat biztosítsanak, vagy hogy az említett rendelet 5. cikkében megállapított feltételek mellett közvetlenül ítéljenek oda közszolgáltatási szerződéseket. Az ilyen közszolgáltatási szerződések megléte nem jogosíthatja fel a tagállamokat arra, hogy más vállalkozó vasúti társaságoknak az érintett vasúti infrastruktúrához való, személyszállítási szolgáltatások nyújtása céljából történő hozzáférési jogát korlátozzák, kivéve, ha az adott szolgáltatásnyújtás veszélyeztetné a közszolgáltatási szerződés gazdasági egyensúlyát.

(26) Az igazgatási szerveknek az érintett felek kérelmére elfogulatlan gazdasági elemzés alapján értékelniük kell, hogy veszélybe kerülhet-e a meglévő közszolgáltatási szerződések gazdasági egyensúlya.

(27) Az értékelési folyamat során figyelembe kell venni annak szükségességét, hogy minden piaci szereplő számára megfelelő szintű jogbiztonságot kell biztosítani tevékenységének fejlesztéséhez. Az eljárásnak a lehető legegyszerűbbnek, leghatékonyabbnak és minél átláthatóbbnak kell lennie, valamint összhangban kell állnia az infrastruktúra-kapacitás elosztásának folyamatával.

(28) A tagállamok, amennyiben biztosítják a hozzáférés megkülönböztetésmentességét, az infrastruktúrához való hozzáférési jogot meghatározott feltételekhez köthetik annak érdekében, hogy integrált menetrendrendszert lehessen létrehozni a vasúti személyszállításban.

(29) A vasúti infrastruktúra fejlesztése és a vasúti személyszállítási szolgáltatások minőségének javítása alapvető prioritást jelent a fenntartható európai közlekedési és mobilitási rendszer előmozdítása vonatkozásában. A nagy sebességű vasúti hálózat fejlesztése révén lehetőség nyílik az Európa gazdasági és kulturális központjai közötti jobb és gyorsabb összeköttetések létrehozására. A nagy sebességű vasúti szolgáltatások gyors, megbízható, környezetbarát és költséghatékony módon teremtenek kapcsolatot az emberek és a piacok között, és az utasokat a vasút használatára ösztönzik. Különösen fontos ezért a nagy sebességű vasúti infrastruktúrába történő köz- és magánberuházásoknak, a beruházások megtérüléséhez való kedvező feltételek megteremtésének, és az ilyen beruházásokból származó gazdasági és társadalmi előnyök maximalizálásának az előmozdítása. A tagállamok számára továbbra is lehetővé kell tenni, hogy különböző megoldásokat választhassanak a nagy sebességű vasúti infrastruktúrába történő beruházásoknak és a nagy sebességű vonalak használatának az előmozdítására.

(30) A nagy sebességű személyszállítási szolgáltatások piacának fejlesztése, a rendelkezésre álló infrastruktúra optimális kihasználásának elősegítése, valamint a nagy sebességű személyszállítási szolgáltatások versenyképességének az utasok számára kedvező hatásokkal járó javítása céljából a nagy sebességű személyszállítási szolgáltatásokhoz való nyílt hozzáférést csak meghatározott körülmények esetén, az igazgatási szerv által végzett objektív gazdasági elemzést követően szabad korlátozni.

(31) Az utasok számára az Unión belüli utazások megtervezéséhez és a jegyek foglalásához szükséges adatokhoz való hozzáférés lehetővé tétele érdekében elő kell mozdítani a piaci szereplők által kifejlesztett közös információs és átszállójegyrendszerek alkalmazását. Tekintettel a zökkenőmentes közösségi közlekedési rendszerek előmozdításának fontosságára, a vállalkozó vasúti társaságokat ösztönözni kell arra, hogy törekedjenek az említett, olyan rendszerek kifejlesztésére, amelyek multimodális, határokon átnyúló és háztól házig tartó mobilitási lehetőségeket biztosítanak.

(32) Az átszállójegyrendszereknek kölcsönösen átjárhatóaknak és megkülönböztetésmenteseknek kell lenniük. A vállalkozó vasúti társaságoknak elő kell segíteniük az ilyen rendszerek kifejlesztését azáltal, hogy megkülönböztetésmentes módon és kölcsönösen átjárható formátumban rendelkezésre bocsátják az utazások megtervezéséhez és a jegyek foglalásához szükséges valamennyi releváns adatot. A tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy ezek a rendszerek ne alkalmazzanak megkülönböztetést a vállalkozó vasúti társaságok között, és biztosítsák a kereskedelmi információk bizalmas jellegét, a személyes adatok védelmét és a versenyszabályoknak való megfelelést. A Bizottságnak nyomon kell követnie az ilyen rendszerek kifejlesztését és jelentést kell tennie arról, valamint adott esetben jogalkotási javaslatot kell előterjesztenie.

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 1370/2007/EK rendelete (2007. október 23.) a vasúti és közúti személyszállítási közszolgáltatásról, valamint az 1191/69/EGK és az 1107/70/EGK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 315., 2007.12.3., 1. o.).

(33) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a vasútiszolgáltatás-nyújtás a megfelelő szociális védelem szavatolására vonatkozó követelmények betartásával történjen, ugyanakkor biztosítva legyen az egységes európai vasúti térség nagyobb fokú integrációját célzó folyamat zökkenőmentessége is. Ezzel összefüggésben tiszteletben kell tartani a kötelező erejű kollektív megállapodásokból vagy a szociális partnerek között kötött megállapodásokból a nemzeti joggal összhangban következő kötelezettségeket és a vonatkozó szociális normákat. Az említett kötelezettségek nem érinthetik a szociális és a munkajog területén érvényes uniós jogszabályokat. A Bizottságnak tevékenyen támogatnia kell a vasutakról szóló ágazati társadalmi párbeszéd keretében folyó munkát.

(34) A 2007/59/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([1]) folyamatban lévő felülvizsgálatának keretében a Bizottságnak fel kell mérnie, hogy szükséges-e az utazószemélyzet minősítéséről szóló új jogalkotási aktusokat elfogadni.

(35) Lehetővé kell tenni a tagállamok számára, hogy szabadon határozzanak az Egységes Európai Vonatbefolyásoló Rendszer (ETCS) létrehozásának felgyorsításához szükséges finanszírozási stratégiákról, különösen pedig arról, hogy differenciált pályahasználati díjakat alkalmazzanak-e.

(36) A határokon átnyúló forgalomra hatást gyakorló események vagy balesetek vonatkozásában a pályahálózat-működtetőknek együtt kell működniük a releváns információk megosztásában a forgalom mielőbbi helyreállítása érdekében.

(37) Az egységes európai vasúti térség célja elérése érdekében az igazgatási szerveknek együtt kell működniük, hogy biztosíthassák a vasúti infrastruktúrához való megkülönböztetésmentes hozzáférést.

(38) Különösen fontos, hogy az igazgatási szervek együttműködjenek egymással, amikor a nemzetközi vasúti szolgáltatásokkal vagy a két tagállamot érintő vasúti infrastruktúrákkal kapcsolatos kérdések két vagy több igazgatási szerv döntését igénylik, annak érdekében, hogy ezáltal összehangolják a döntéshozatalt a jogbizonytalanság elkerülése és a nemzetközi vasúti szolgáltatások hatékonyságának biztosítása céljából.

(39) Azon eljárás keretében, melyben a tagállamok minden vállalkozó vasúti társaságnak hozzáférést biztosítva a hálózatokhoz lehetővé teszik a versenyt a nemzeti vasúti piacokon, elegendően hosszú átmeneti időszakot kell biztosítani a tagállamok számára ahhoz, hogy hozzáigazítsák ehhez nemzeti jogukat és szervezeti felépítésüket. Következésképpen lehetővé kell tenni, hogy a tagállamok az átmeneti időszak végéig alkalmazhassák a piacra jutásra vonatkozó hatályos nemzeti szabályaikat.

(40) A tagállamoknak és a Bizottságnak az értelmező dokumentumokról szóló, 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatával ([2]) összhangban a tagállamok vállalták, hogy az átültető intézkedéseikről szóló értesítéshez indokolt esetben egy vagy több olyan dokumentumot mellékelnek, amely megmagyarázza az irányelv elemei és az azt átültető nemzeti jogi eszközök megfelelő részei közötti kapcsolatot. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó úgy ítéli meg, hogy ilyen dokumentumok megküldése indokolt,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 2012/34/EU irányelv a következőképpen módosul:

1. A 2. cikk a következőképpen módosul:

a) a (3) bekezdésben a bevezető szöveg helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A tagállamok a 7., 7a., 7b., 7c., 7d., 8. és 13. cikke valamint a IV. fejezet rendelkezéseinek hatálya alól kivonhatják a következőket:";

b) a szöveg a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(3a) A tagállamok a 7., 7a., 7b., 7c., 7d. és 8. cikk rendelkezéseinek hatálya alól kivonhatják a következőket:

Alacsony forgalmú, legfeljebb 100 km hosszúságú helyi hálózatok, amelyeket egy fővonal és az annak mentén elhelyezkedő kiinduló- és végállomások közötti teherszállításra használnak, feltéve, hogy az említett vonalakat

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 2007/59/EK irányelve (2007. október 23.) a közösségi vasúti rendszereken mozdonyokat és vonatokat működtető mozdonyvezetők minősítéséről (HL L 315., 2007.12.3., 51. o.).
([2]) HL C 369., 2011.12.17., 14. o.

a fő pályahálózat-működtetőtől eltérő szervezet működteti, és vagy a) az említett vonalakat egyetlen árufuvarozó használja, vagy pedig b) az említett vonalakkal kapcsolatos alapvető feladatokat olyan szerv látja el, amely nem tartozik egyetlen vállalkozó vasúti társaság irányítása alá sem. Amennyiben egyetlen árufuvarozóról van szó, azt a tagállamok mentesíthetik a IV. fejezet alkalmazása alól is, ameddig a kapacitásra más kérelmező nem tart igényt. Ez a bekezdés akkor is alkalmazható, ha az adott vonalat korlátozott mértékben személyszállításra is használják. A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot arról a szándékukról, hogy az említett vonalakat kivonják a 7., 7a., 7b., 7c., 7d. és 8. cikk hatálya alól.

(3b) A tagállamok a 7., 7a., 7b., 7c. és 7d. cikk rendelkezéseinek hatálya alól kivonhatják a következőket:

Alacsony forgalmú, regionális hálózatok, amelyeket a fő pályahálózat-működtetőtől eltérő szervezet üzemeltet, és amelyet a tagállam fő vállalkozó vasúti társaságától eltérő, egyetlen vállalkozó vasúti társaság által üzemeltetett regionális személyszállítási szolgáltatások céljára használnak, ameddig nem merül fel kereslet az adott hálózaton való személyszállítási kapacitás iránt, és amennyiben a társaság független a teherszállító vállalkozó vasúti társaságoktól. Ez a bekezdés akkor is alkalmazható, ha az adott vonalat korlátozott mértékben teherszállításra is használják. A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot arról a szándékukról, hogy az említett vonalakat kivonják a 7., 7a., 7b., 7c. és 7d. cikk hatálya alól.";

c) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A (3) bekezdés sérelme nélkül, a tagállamok a 8. cikk (3) bekezdésének hatálya alól kivonhatják a vasúti piac működése szempontjából stratégiai jelentőséggel nem bíró helyi és regionális vasúti infrastruktúrákat, a 7., 7a., 7c. cikk és a IV. fejezet hatálya alól pedig a vasúti piac működése szempontjából stratégiai jelentőséggel nem bíró helyi vasúti infrastruktúrákat. A tagállamok értesítik a Bizottságot arról a szándékukról, hogy az említett vasúti infrastruktúrákat kivonják az említett rendelkezések hatálya alól. A Bizottság végrehajtási jogi aktusok elfogadásával dönt arról, hogy az adott vasúti infrastruktúra stratégiai jelentőséggel nem bíró infrastruktúrának tekinthető-e. Ennek keretében a Bizottság figyelembe veszi az érintett vasútvonalak hosszát, kihasználtsági szintjét, valamint az esetlegesen érintett forgalom mértékét. Az említett végrehajtási jogi aktusokat a 62. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.";

d) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(8a) A 2016. december 24-ét követő 10 éven keresztül a tagállamok – a 10., 13. és 56. cikk kivételével – kivonhatják ezen irányelv II. és IV. fejezetének hatálya alól az 500 km-nél rövidebb, a fő belföldi vasúti hálózattól eltérő nyomtávolságú, az országot egy, az uniós vasúti jogszabályokat nem alkalmazó harmadik országgal összekötő, elszigetelt vasútvonalakat, amelyeket a fő belföldi vasúti hálózat működtetőjétől eltérő pályahálózat-működtető működtet. A kizárólag ilyen vonalakon működő vállalkozó vasúti társaságok mentesülhetnek a II. fejezet alkalmazása alól.

Az ilyen mentesség legfeljebb ötéves időszakokra meghosszabbítható. A mentességet meghosszabbítani kívánó tagállam a mentesség lejártát megelőzően legkésőbb 12 hónappal értesíti a Bizottságot a meghosszabbítási szándékáról. A Bizottság megvizsgálja, hogy az első albekezdésben említett mentesség feltételei továbbra is teljesülnek-e. Amennyiben az említett feltételek nem teljesülnek, a Bizottság végrehajtási jogi aktusok elfogadásával dönt a mentesség megszüntetéséről. Az említett végrehajtási jogi aktusok a 62. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárással összhangban kerülnek elfogadásra.";

e) a cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(12) Amennyiben egy, a köz- és magánszféra között létrejött, 2015. június 16. előtt megkötött partnerség keretében a magánberuházó az adott infrastruktúrát használó személyszállítási szolgáltatások nyújtásáért felelős vállalkozó vasúti társaság is egyben, a tagállamok a továbbiakban is mentesíthetik a magánberuházót a 7. 7a. és 7d. cikk alkalmazása alól, és korlátozhatják a köz- és magánszféra közötti partnerségben részt vevő magánberuházó által nyújtott személyszállítási szolgáltatásokhoz használt infrastruktúrával azonos infrastruktúrát használó vállalkozó vasúti társaságok által működtetett szolgáltatások keretében az utasok felvételére és leszállítására vonatkozó jogot.

(13) Azokra a magánberuházó pályahálózat-működtetőkre, amelyek részes felei egy a köz- és magánszféra között létrejött, 2016. december 24. előtt megkötött partnerségnek, és amelyek nem részesülnek állami támogatásban, a 7d. cikk nem alkalmazandó, feltéve, hogy a pályahálózat-működtető által nyújtott, illetve igénybe vett hitelek és pénzügyi garanciák sem közvetlenül, sem közvetve nem részesítenek előnyben egy adott vállalkozó vasúti társaságot.";

2. A 3. cikk a következőképpen módosul:

a) a 2. pont helyébe a következő szöveg lép:

„2. »pályahálózat-működtető«: olyan szervezet vagy társaság, amely egy hálózat vasúti infrastruktúrájának működtetését, karbantartását és felújítását biztosítja, és részt vesz annak fejlesztésében az adott tagállam által az infrastruktúrák fejlesztésére és finanszírozására vonatkozó általános politika keretében meghatározottak szerint;"

b) a cikk a következő pontokkal egészül ki:

„2a. »a vasúti infrastruktúra fejlesztése«: hálózattervezés, pénzügyi és beruházástervezés, valamint az infrastruktúra építése és korszerűsítése;

2b. »a vasúti infrastruktúra működtetése«: a menetvonalak elosztása, forgalomirányítás és az infrastruktúra-használati díjak kivetése;

2c. »a vasúti infrastruktúra karbantartása«: a meglévő infrastruktúra állagának és kapacitásának megőrzését célzó munkák;

2d. »a vasúti infrastruktúra felújítása«: a meglévő infrastruktúrán belüli cserékre irányuló nagyobb munkák, amelyek nem változtatják meg annak összteljesítményét;

2e. »a vasúti infrastruktúra korszerűsítése«: az infrastruktúrán belüli módosításokra irányuló nagyobb munkák, amelyek javítják annak összteljesítményét;

2f. a pályahálózat-működtetők »alapvető feladatai«: a menetvonalak elosztásával kapcsolatos döntéshozatal, ideértve az egyes menetvonalak meghatározását, rendelkezésre állásuknak vizsgálatát és elosztásukat, továbbá az infrastruktúra-használati díjakkal kapcsolatos döntéshozatal, ideértve a díjak meghatározását és beszedését is, a tagállamok által a 29. és a 39. cikk alapján kidolgozott díjszabási és kapacitáselosztási rendszerrel összhangban.”;

c) a cikk a következő pontokkal egészül ki:

„31. »vertikálisan integrált vállalkozás«: olyan vállalkozás, amelynek esetében a 139/2004/EK tanácsi rendelet (*) értelmében:

a) a pályahálózat-működtető egy olyan vállalkozás irányítása alatt áll, amely egyben a pályahálózat-működtető hálózatán vasúti szolgáltatásokat nyújtó egy vagy több vállalkozó vasúti társaságot is irányít;

b) a pályahálózat-működtető egy vagy több olyan vállalkozó vasúti társaság irányítása alatt áll, amely a pályahálózat-működtető hálózatán vasúti szolgáltatásokat nyújt; vagy

c) a pályahálózat-működtető hálózatán vasúti szolgáltatásokat nyújtó egy vagy több vállalkozó vasúti társaság a pályahálózat-működtető irányítása alatt áll.

Ezenkívül olyan vállalkozást is jelent, amely különálló részlegekből áll, magában foglal egy pályahálózat-működtetőt és egy vagy több, saját jogi személyiséggel nem rendelkező részleget, amelyek szállítási szolgáltatásokat nyújtanak.

Amennyiben egy pályahálózat-működtető és egy vállalkozó vasúti társaság teljesen független egymástól, de mindkettő közvetlenül, köztes szervezet beiktatása nélkül valamely tagállam irányítása alatt áll, ezen irányelv alkalmazásában nem tekinthetők vertikálisan integrált vállalkozásnak.

32. »a köz- és a magánszféra partnersége«: közfeladatot ellátó szervek és egy tagállam fő pályahálózat-működtetőjétől eltérő egy vagy több vállalkozás közötti, kötelező erejű megállapodás, amelynek értelmében a vállalkozások részben vagy egészben kiépítik és/vagy finanszírozzák a vasúti infrastruktúrát és/vagy megszerzik a jogot arra, hogy a 2. pontban felsorolt feladatok bármelyikét gyakorolják egy előre meghatározott időtartamon belül. A megállapodás a nemzeti jogban előírt bármely, megfelelő jogi erővel rendelkező formában létrejöhet;

33. »igazgatótanács«: egy vállalkozás vezető szintű, végrehajtási és igazgatási feladatokat ellátó testülete, amely a vállalkozás napi szintű irányításáért felel;

34. »felügyelőbizottság«: egy vállalkozás legmagasabb szintű, felügyeleti feladatokat ellátó testülete, amely ellenőrzést gyakorol az igazgatótanács felett, és általános stratégiai döntéseket hoz a vállalkozással kapcsolatban;

35. »átszállójegy«: egy vagy több vasúttársaság által működtetett, egymást követő vasúti szolgáltatásokra jogosító szállítási szerződést képviselő menetjegy vagy menetjegyek;

36. »nagy sebességű személyszállítási szolgáltatások«: egymástól 200 km-t meghaladó távolságra lévő két helyszín között, közbenső megállók nélkül közlekedő olyan személyszállítási szolgáltatások, amelyek speciális konstrukciójú, nagy sebességű, legalább 250 km/h sebességre kialakított vonalakon működnek, és átlagosan e sebességgel közlekednek.

(*) A Tanács 139/2004/EK rendelete (2004. január 20.) a vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzéséről (az EK összefonódás-ellenőrzési rendelete) (HL L 24., 2004.1.29., 1. o.).”

3. A 6. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) E cikk alkalmazásában a 7a. cikk (3) bekezdését alkalmazó tagállamok előírják a vállalkozásnak, hogy a vállalkozáson belül különálló jogi személyiséggel nem rendelkező részlegeket állítson fel.";

4. A 7. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„7. cikk

A pályahálózat-működtető függetlensége

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a pályahálózat-működtető feleljen a hálózat működtetéséért, karbantartásáért és felújításáért, és hogy a nemzeti joggal összhangban megbízzák az adott hálózat vasúti infrastruktúrájának fejlesztésével.

A tagállamok biztosítják, hogy a vertikálisan integrált vállalkozáshoz tartozó egyetlen más jogi személy se befolyásolhassa érdemben a pályahálózat-működtetőnek az alapvető funkciókkal kapcsolatos döntéseit.

A tagállamok biztosítják, hogy a pályahálózat-működtető felügyelőbizottságának és igazgatótanácsának tagjai, illetve a nekik közvetlenül alárendelt vezetők megkülönböztetéstől mentes módon járjanak el, és pártatlanságukat ne veszélyeztesse összeférhetetlenség.

(2) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a pályahálózat-működtető szervezetileg a vállalkozó vasúti társaságoktól jogi értelemben elkülönüljön, vertikálisan integrált vállalkozások esetén pedig a vállalkozáshoz tartozó minden más jogi személytől elkülönüljön.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy ugyanazon személyeket ne lehessen egyidejűleg az alábbi munkakörökben kinevezni vagy alkalmazni:

a) pályahálózat-működtető és vállalkozó vasúti társaság igazgatótanácsának tagjaiként;

b) az alapvető feladatokkal kapcsolatos döntéshozatallal megbízott személyekként és a vállalkozó vasúti társaság igazgatótanácsának tagjaiként;

c) ha van felügyelőbizottság, a pályahálózat-működtető és vállalkozó vasúti társaság felügyelőbizottságának tagjaiként;

d) vertikálisan integrált vállalkozás részét alkotó olyan felügyelőbizottság tagjaiként, amely a vállalkozó vasúti társaság és a pályahálózat-működtető felett egyaránt ellenőrzést gyakorol, továbbá az említett pályahálózat-működtető igazgatótanácsának tagjaiként.

(4) Vertikálisan integrált vállalkozások esetében a pályahálózat-működtető igazgatótanácsának tagjai és az alapvető feladatokkal kapcsolatos döntéshozatallal megbízott személyek nem részesülhetnek teljesítményalapú díjazásban a vertikálisan integrált vállalkozás egyetlen más jogi személyétől sem, és nem kaphatnak olyan jutalmakat sem, amelyek alapvetően bizonyos vállalkozó vasúti társaságok pénzügyi teljesítményéhez kapcsolódnak. Kaphatnak azonban a vasútrendszer összteljesítményéhez kapcsolódó jutalmakat.

(5) Ha az egyazon vertikálisan integrált vállalkozáson belüli szervezetek közös információs rendszereket használnak, az alapvető feladatokhoz kapcsolódó érzékeny információkhoz való hozzáférést a pályahálózat-működtető erre felhatalmazott személyzetére kell korlátozni. Érzékeny információk nem adhatók át a vertikálisan integrált vállalkozáshoz tartozó más szervezetnek.

(6) E cikk (1) bekezdésének rendelkezései nem érintik a tagállamoknak a vasúti infrastruktúra fejlesztésével és finanszírozásával kapcsolatos döntéshozatali jogát, valamint az infrastruktúrák finanszírozásával és a díjszabással, valamint a kapacitáselosztással kapcsolatos, a 4. cikk (2) bekezdésében, a 8., a 29. és a 39. cikkben meghatározott tagállami hatásköröket."

5. A szöveg a következő cikkekkel egészül ki:

„7a. cikk

Az alapvető feladatok függetlensége

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a pályahálózat-működtetők az alapvető feladatok tekintetében szervezeti és döntéshozatali függetlenséget élvezzenek a 4. cikk (2) bekezdésében, a 29. cikkben és a 39. cikkben meghatározott korlátok között.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazása keretében a tagállamok különösen az alábbiakat szavatolják:

a) sem vállalkozó vasúti társaság, sem más jogi személy nem gyakorol döntő befolyást a pályahálózat-működtetőkre az alapvető feladatokat illetően, ez azonban nem érinti a tagállamoknak a díjszabási rendszer, a kapacitáselosztási rendszer és a konkrét díjszabási szabályok meghatározásában a 29. és a 39. cikk értelmében betöltött szerepét;

b) vállalkozó vasúti társaság, illetve a vertikálisan integrált vállalkozáshoz tartozó más jogi személy nem gyakorol döntő befolyást az alapvető feladatokkal kapcsolatos döntések meghozatalával megbízott személyek kinevezésére és felmentésére;

c) az alapvető feladatokkal megbízott személyek mobilitása nem vezet összeférhetetlenséghez.

(3) A tagállamok határozhatnak úgy, hogy az infrastruktúra-használati díjak meghatározását és a menetvonalak kijelölését a vállalkozó vasúti társaságoktól jogi formáját, szervezetét és döntéshozatali struktúráját tekintve független, a díjszabásért és/vagy a menetvonalak elosztásáért felelős szerv végezze. Ilyen esetben az érintett tagállam eltekinthet a 7. cikk (2) bekezdésének és a 7. cikk (3) bekezdése c) és d) pontjának alkalmazásától.

A 7. cikk (3) bekezdésének a) pontja és a 7. cikk (4) bekezdése a pályahálózat-működtetéssel és a vasútiszolgáltatás-nyújtással megbízott részlegek vezetői tekintetében értelemszerűen alkalmazandó.

(4) A pályahálózat-működtetők alapvető feladataira vonatkozó, ebben az irányelvben foglalt rendelkezések a díjszabásért és/vagy a menetvonalak kijelöléséért felelős független szervre is alkalmazandók.

7b. cikk

A pályahálózat-működtető pártatlansága a forgalomirányítás és a karbantartás-tervezés terén

(1) A tagállamok biztosítják a forgalomirányítási és karbantartás-tervezési feladatok átlátható és megkülönböztetésmentes ellátását, valamint azt, hogy az e funkciókkal kapcsolatos döntésekért felelős személyekkel kapcsolatban ne álljon fenn összeférhetetlenség.

(2) A forgalomirányítás terén a tagállamok gondoskodnak arról, hogy a vállalkozó vasúti társaságok kellő időben és teljes körűen hozzáférhessenek minden releváns információhoz, amennyiben őket érintő hálózati zavar lép fel. Ha a pályahálózat-működtető további hozzáférést engedélyez a forgalomirányítási eljárásokhoz, ezt átlátható és megkülönböztetésmentes módon kell biztosítania a vállalkozó vasúti társaságoknak.

(3) A vasúti infrastruktúra nagyobb karbantartási és/vagy felújítási munkálatainak hosszú távú tervezését illetően a pályahálózat-működtetőnek konzultálnia kell a kérelmezőkkel, és a lehető legnagyobb mértékben figyelembe kell vennie a felmerült aggályokat.

A pályahálózat-működtetőnek megkülönböztetésmentes módon kell végeznie a karbantartási munkák ütemezését.

7c. cikk

A pályahálózat-működtető feladatainak kiszervezése és megosztása

(1) Feltéve, hogy nem áll fenn összeférhetetlenség és nem sérül az üzleti szempontból érzékeny információk titkossága, a pályahálózat-működtető:

a) kiszervezheti feladatait egy másik szervezetnek, amennyiben az nem vállalkozó vasúti társaság, nem irányít vállalkozó vasúti társaságot, illetve azt nem ellenőrzi vállalkozó vasúti társaság. A vertikálisan integrált vállalkozásokon belül nem lehet az alapvető feladatokat a vertikálisan integrált vállalkozás egy másik egységének kiszervezni, kivéve, ha ez az egység kizárólag az alapvető feladatok ellátására szakosodott;

b) kiszervezheti a vasúti infrastruktúra fejlesztésével, karbantartásával és felújításával kapcsolatos munkákat és kapcsolódó feladatokat vállalkozó vasúti társaságoknak vagy vállalkozó vasúti társaságot irányító vállalatoknak vagy vállalkozó vasúti társaság által irányított vállalatoknak.

A pályahálózat-működtető megtartja a 3. cikk (2) bekezdésében említett feladatok ellátása feletti felügyeleti jogkört, és a végső felelősség is őt terheli azok ellátásáért. Az alapvető feladatokat ellátó szervezeteknek meg kell felelniük a 7., 7a., 7b. és 7d. cikkben foglaltaknak.

(2) A 7. cikk (1) bekezdésétől eltérve a pályahálózat-működtetői feladatokat más pályahálózat-működtetők – többek között a köz- és magánszféra közötti partnerséget létrehozó megállapodásban részes felek – is elláthatják, feltéve, hogy megfelelnek a 7. cikk (2)–(6) bekezdésében és a 7a., 7b. és 7d. cikkben foglalt követelményeknek, és teljes körű felelősséget vállalnak az érintett feladatok ellátásáért.

(3) Amennyiben az energiaellátás üzemeltetője nem lát el alapvető feladatokat, mentesíteni kell a pályahálózat-működtetők tekintetében alkalmazandó szabályok alól, feltéve, hogy biztosított a hálózatfejlesztést illetően fennálló rendelkezéseknek, és mindenekelőtt a 8. cikkben foglaltaknak való megfelelés.

(4) Az igazgatási szerv vagy a tagállamok által kijelölt bármely egyéb független illetékes szerv felügyelete mellett a pályahálózat-működtetők megkülönböztetésmentes módon együttműködési megállapodásokat köthetnek egy vagy több vállalkozó vasúti társasággal annak érdekében, hogy a hálózatnak a megállapodás hatálya alá tartozó részein olyan előnyöket nyújtsanak az ügyfeleknek, mint az alacsonyabb költségek vagy a jobb teljesítmény.

Az említett szerv nyomon követi az ilyen megállapodások végrehajtását, és indokolt esetben a megállapodás megszüntetését javasolhatja.

7d. cikk

Pénzügyi átláthatóság

(1) Az egyes tagállamokban alkalmazandó belső eljárások tiszteletben tartása mellett a pályahálózat-működtetői tevékenységből származó bevételeket – köztük közpénzeszközöket – a pályahálózat-működtető kizárólag saját vállalkozásának finanszírozására használhatja fel, ideértve adósságszolgálatának teljesítését is. A pályahálózat-működtető az ilyen bevételből osztalékot is fizethet a társaság tulajdonosainak, akik között lehetnek magánrészvényesek, azonban nem lehetnek vertikálisan integrált vállalkozásba tartozó és valamely vállalkozó vasúti társaság és az említett pályahálózat-működtető felett egyaránt ellenőrzést gyakorló vállalkozások.

(2) A pályahálózat-működtetők sem közvetlenül, sem közvetve nem nyújthatnak kölcsönt vállalkozó vasúti társaságoknak.

(3) Vállalkozó vasúti társaságok sem közvetlenül, sem közvetve nem nyújthatnak kölcsönt pályahálózat-működtetőknek.

(4) Egy vertikálisan integrált vállalkozáson belül a jogi személyek csak piaci kamattal és az érintett szervezet egyéni kockázati profiljának megfelelő feltételek mellett nyújthatnak, folyósíthatnak és törleszthetnek egymásnak kölcsönt.

(5) Az egyazon vertikálisan integrált vállalkozáson belüli jogi személyek között 2016. december 24. előtt nyújtott kölcsönök lejáratukig érvényben maradnak, feltéve, hogy piaci kamatlábon kötötték a kölcsönszerződést, és ténylegesen sor került a kölcsönök folyósítására és törlesztésére.

(6) Egy vertikálisan integrált vállalkozáshoz tartozó valamely más jogi személy csak szerződéses alapon nyújthat szolgáltatást a pályahálózat-működtetőnek, a szolgáltatásért fizetett díjat pedig vagy piaci áron vagy olyan áron kell megállapítani, amely tükrözi az előállítási költségeket és egy észszerű mértékű haszonkulcsot.

(7) A pályahálózat-működtető tartozásait egyértelműen el kell választani a vertikálisan integrált vállalkozáshoz tartozó egyéb jogi személyek tartozásaitól. Az említett tartozásokat külön kell törleszteni. Ez nem gátolja meg, hogy a végtörlesztés egy olyan vállalkozáson keresztül történjen, amely egy vertikálisan integrált vállalkozás részét alkotó olyan felügyelőbizottság tagja, amely a vállalkozó vasúti társaság és a pályahálózat-működtető felett egyaránt ellenőrzést gyakorol, vagy hogy az a vállalkozás egy másik szervezetén keresztül történjen.

(8) A pályahálózat-működtető és a vertikálisan integrált vállalkozáshoz tartozó egyéb jogi személyek könyvelését oly módon kell vezetni, amely biztosítja e cikk teljesítését, és lehetővé teszi a vállalkozáson belül elkülönítetten vezetett számviteli nyilvántartást és a pénzügyi folyamatok átláthatóságát.

(9) A vertikálisan integrált vállalkozásokon belül a pályahálózat-működtetőnek részletes nyilvántartást kell vezetnie a vállalkozáshoz tartozó más jogi személyekhez fűződő kereskedelmi és pénzügyi kapcsolatairól.

(10) Amennyiben az alapvető feladatokat a 7a. cikk (3) bekezdésének megfelelően egy független, a díjszabásért és/vagy a kapacitáselosztásért felelős szerv látja el, és a tagállamok nem alkalmazzák a 7. cikk (2) bekezdését, úgy e cikk rendelkezései értelemszerűen alkalmazandók. A vertikálisan integrált vállalkozások pályahálózat-működtetőire, vállalkozó vasúti társaságaira és az ilyen vállalkozásokhoz tartozó egyéb jogi személyekre e cikkben tett hivatkozások a vállalkozás megfelelő részlegeire történő hivatkozásnak tekintendők. Az e cikkben foglalt követelményeknek való megfelelést a vállalkozás különböző részlegeinél elkülönítetten vezetett számviteli nyilvántartásokban kell igazolni.

7e. cikk

Koordinációs mechanizmusok

A tagállamok biztosítják, hogy – a főbb pályahálózat-működtetőik és a 8. cikk (3) bekezdésében említett érdekelt vállalkozó vasúti társaságok, valamint kérelmezők közötti koordináció biztosítása érdekében – megfelelő koordinációs mechanizmusok álljanak rendelkezésre. Adott esetben fel kell kérni a részvételre a vasúti teher- és személyszállítási szolgáltatás igénybevevőinek képviselőit, a nemzeti hatóságokat, valamint a helyi vagy regionális hatóságokat is. Az érintett igazgatási szerv megfigyelőként vehet részt a folyamatban. A koordinációnak egyebek mellett az alábbiakra kell kiterjednie:

a) az infrastruktúra-kapacitás karbantartására és fejlesztésére vonatkozó kérelmezői igények;

b) a 30. cikkben említett szerződésekben foglalt felhasználó-központú teljesítménycélok, valamint a 30. cikk (1) bekezdésében említett ösztönzők tartalma és végrehajtása;

c) a 27. cikkben említett hálózati üzletszabályzat tartalma és alkalmazása;

d) az intermodalitás és a kölcsönös átjárhatóság kérdései;

e) minden olyan egyéb kérdés, amely az infrastruktúrához való hozzáférésnek, az infrastruktúra használatának feltételeire, illetve a pályahálózat-működtető szolgáltatásainak minőségére vonatkozik.

A pályahálózat-működtetőnek az érdekelt felekkel konzultálva koordinációs iránymutatásokat kell kidolgoznia és közzétennie. A koordinációnak évente legalább egy alkalommal kell sorra kerülnie, és a pályahálózat-működtetőnek áttekintést kell közzétennie a honlapján az e cikk alapján végzett tevékenységekről.

Az e cikk szerinti koordináció nem érinti sem a kérelmezőknek azt a jogát, hogy jogorvoslati kérelemmel forduljanak az igazgatási szervhez, sem az igazgatási szervnek az 56. cikkben meghatározott hatáskörét.

7f. cikk

Pályahálózat-működtetők európai hálózata

(1) A tagállamok az Unión belüli hatékony és eredményes vasúti szolgáltatások nyújtása érdekében biztosítják, hogy főbb pályahálózat-működtetőik egy olyan hálózatban vegyenek részt és működjenek együtt, amely rendszeres időközönként ülésezik a következők érdekében:

a) az uniós vasúti infrastruktúra fejlesztése;

b) az egységes európai vasúti térség mielőbbi és hatékony kialakításának támogatása;

c) a legjobb gyakorlatok megosztása;

d) a teljesítmény nyomon követése és mutatókkal történő értékelése;

e) a 15. cikkben említett piaci nyomonkövetési tevékenységekhez való hozzájárulás;

f) a határokon átnyúló szűk keresztmetszetek kezelése; továbbá

g) a 37. és a 40. cikk alkalmazásának megvitatása.

A d) pont alkalmazásában a hálózatnak közös elveket és gyakorlatokat kell megállapítania a teljesítmény következetes nyomon követése és mutatókkal történő értékelése céljából.

Az e bekezdés szerinti koordináció nem érinti sem a kérelmezőknek azt a jogát, hogy jogorvoslati kérelemmel forduljanak az igazgatási szervhez, sem az igazgatási szervnek az 56. cikkben meghatározott hatáskörét.

(2) A Bizottság szintén a hálózat tagja. A Bizottság támogatja a hálózat működését és megkönnyíti a koordinációt.”

6. A 10. cikk a következőképpen módosul:

a) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az Unió és a tagállamok nemzetközi kötelezettségeinek sérelme nélkül, harmadik országgal szomszédos tagállamok korlátozhatják az e cikkben foglalt hozzáférési jogot az adott harmadik országból, illetve annak irányába olyan hálózatokon végzett szolgáltatások esetében, amelyek nyomtávolsága eltér az Unión belüli fő vasúti hálózat nyomtávolságától, ha versenytorzulás jelentkezik a tagállamok és az adott harmadik ország közötti, határokon átnyúló vasúti közlekedésben. Ilyen versenytorzulás többek között az érintett harmadik országban a vasúti infrastruktúrához és a hozzá kapcsolódó szolgáltatásokhoz való megkülönböztetésmentes hozzáférés hiányából keletkezhet.

Ha valamely tagállam e bekezdéssel összhangban olyan határozatot kíván elfogadni, amellyel korlátozza a hozzáférési jogot, a határozattervezetet benyújtja a Bizottságnak, és konzultál a többi tagállammal.

Ha a határozattervezet benyújtását követő három hónapon belül sem a Bizottság, sem valamely másik tagállam nem emel kifogást, a tagállam elfogadhatja a határozatot.

A Bizottság elfogadhatja azokat a végrehajtási jogi aktusokat, amelyek részletesen meghatározzák az e bekezdés alkalmazásában követendő eljárásokat. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 62. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.”;

b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A vállalkozó vasúti társaságok – az 1370/2007/EK rendelet sérelme nélkül – a vasúti személyszállítási szolgáltatások valamennyi típusának üzemeltetése céljából méltányos, megkülönböztetésmentes és átlátható feltételek mellett az összes tagállamban meg kell, hogy kapják a hozzáférési jogot a vasúti infrastruktúrához. A vállalkozó vasúti társaságok számára biztosítani kell a jogot arra, hogy bármely állomáson utasokat vegyenek fel és azok számára egy másik állomáson lehetővé tegyék a kiszállást. E jognak magában kell foglalnia az ezen irányelv II. mellékletének 2. pontjában említett kiszolgáló létesítményeket összekötő infrastruktúrához való hozzáférést is.”;

c) a (3) és a (4) bekezdést el kell hagyni.

7. A 11. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok korlátozhatják a 10. cikk (2) bekezdésében foglalt hozzáférési jogot olyan adott kiindulási és adott célállomás közötti személyszállítási szolgáltatások esetében, amelyeknél egy vagy több közszolgáltatási szerződés is ugyanazt az útvonalat vagy annak alternatíváját fedi le, amennyiben e jog gyakorlása veszélyeztetné az érintett közszolgáltatási szerződés vagy szerződések gazdasági egyensúlyát.”;

b) a (2) bekezdésben az első albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Azt, hogy a közszolgáltatási szerződés gazdasági egyensúlya veszélybe kerülne-e, az 55. cikkben említett megfelelő igazgatási szervnek vagy szerveknek kell megállapítaniuk objektív gazdasági elemzés alapján, a döntésüket előre meghatározott kritériumokra alapozva. Ezt az alábbi szereplők bármelyikének a 38. cikk (4) bekezdésében említett, a kérelmezni szándékozott személyszállítási szolgáltatásról szóló tájékoztatás kézhezvételétől számított egy hónapon belül benyújtott kérelmére kell megállapítaniuk:

a) a közszolgáltatási szerződést odaítélő illetékes hatóság vagy hatóságok;

b) bármely egyéb érdekelt illetékes hatóság, amely e cikk alapján jogosult a hozzáférés korlátozására;

c) a pályahálózat-működtető;

d) a közszolgáltatási szerződést teljesítő vállalkozó vasúti társaság.”;

c) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az igazgatási szervnek meg kell indokolnia a határozatát, és meg kell határoznia azokat a feltételeket, amelyek alapján a határozatról küldött értesítést követő egy hónapon belül a következők valamelyike a határozat felülvizsgálatát kérheti:

a) a megfelelő illetékes hatóság vagy hatóságok;

b) a pályahálózat-működtető;

c) a közszolgáltatási szerződést teljesítő vállalkozó vasúti társaság;

d) a hozzáférést kérelmező vállalkozó vasúti társaság.

Amennyiben az igazgatási szerv azt állapítja meg, hogy a 38. cikk (4) bekezdésében említett, tervezett személyszállítási szolgáltatás veszélyeztetné valamely közszolgáltatási szerződés gazdasági egyensúlyát, jeleznie kell a szolgáltatás azon lehetséges módosításait, amelyekkel biztosítható lenne, hogy a 10. cikk (2) bekezdésében foglalt hozzáférési jog megadásának feltételei teljesülnek.";

d) a (4) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„A Bizottság – az igazgatási szervek, az illetékes hatóságok és a vállalkozó vasúti társaságok tapasztalatai, valamint az 57. cikk (1) bekezdésében említett hálózat tevékenysége alapján – 2018. december 16-ig elfogadja azon végrehajtási jogi aktusokat, amelyek részletesen meghatározzák az e cikk (1), (2) és (3) bekezdésének alkalmazásában a belföldi személyszállítási szolgáltatások tekintetében követendő eljárásokat és kritériumokat. Ezeket a végrehajtási aktusokat a 62. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.";

e) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A tagállamok abban az esetben is korlátozhatják az ugyanazon tagállamon belüli, egy adott kiindulási és célállomás között működtetett belföldi személyszállítási szolgáltatások céljából a vasúti infrastruktúrához való hozzáférési jogot ha:

a) egy 2015. június 16. előtt odaítélt közszolgáltatási szerződés keretében az ezen állomások közötti utasszállításra vonatkozóan kizárólagos jogot biztosítottak; vagy ha

b) 2018. december 25-ig az adott állomások közötti kereskedelmi személyszállítási szolgáltatások valamely más szolgáltatóval versenyben történő működtetésére vonatkozóan újabb jog/engedély került kiadásra tisztességes versenytárgyalási eljárás alapján,

és a szolgáltatók számára nem biztosítanak ellentételezést e szolgáltatások nyújtásáért.

Ez a korlátozás a szerződés vagy engedély eredeti időtartamáig vagy 2026. december 25-ig tarthat attól függően, hogy melyik időtartam a rövidebb."

8. A szöveg a következő cikkekkel egészül ki:

„11a. cikk

Nagy sebességű személyszállítási szolgáltatások

(1) A nagy sebességű személyszállítási szolgáltatások piacának fejlesztése, a rendelkezésre álló infrastruktúra optimális kihasználásának elősegítése, valamint a nagy sebességű személyszállítási szolgáltatások versenyképességének az utasok számára kedvező hatásokkal járó javítása céljából – és a 11. cikk (5) bekezdésének sérelme nélkül – a 10. cikkben foglalt hozzáférési jognak a nagy sebességű személyszállítási szolgáltatásokkal kapcsolatban történő gyakorlására kizárólag az igazgatási szerv által e cikknek megfelelően meghatározott követelmények vonatkozhatnak.

(2) Amennyiben az igazgatási szerv a 11. cikk (2), (3) és (4) bekezdésében előírt elemzést követően azt állapítja meg, hogy az egy adott kiindulási és célállomás között működtetni tervezett nagy sebességű személyszállítási szolgáltatás veszélyezteti az ugyanazon útvonalat vagy annak alternatíváját lefedő közszolgáltatási szerződés gazdasági egyensúlyát, az igazgatási szervnek jeleznie kell a szolgáltatás azon lehetséges módosításait, amelyekkel biztosítható lenne, hogy a 10. cikk (2) bekezdésében foglalt hozzáférési jog megadásának feltételei teljesüljenek. E módosítások magukban foglalhatják a tervezett szolgáltatás módosítását is."

„13a. cikk

Közös információs és átszállójegyrendszerek

(1) Az 1371/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) és a 2010/40/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (**) sérelme nélkül, a tagállamok előírhatják a belföldi személyszállítási szolgáltatásokat működtető vállalkozó vasúti társaságok számára, hogy a menet- és átszállójegy-kiadás, valamint a helyfoglalások vonatkozásában csatlakozzanak egy közös információs és integrált jegykiadó rendszerhez, vagy dönthetnek úgy, hogy az illetékes hatóságokat hatalmazzák fel e rendszer létrehozására. E rendszer létrehozását követően a tagállamok gondoskodnak arról, hogy az ne okozzon piaci torzulást vagy a vállalkozó vasúti társaságok közötti megkülönböztetést, és hogy a rendszert egy állami vagy magánszektorbeli jogi személy vagy a személyszállítási szolgáltatásokat nyújtó összes vállalkozó vasúti társaságot tömörítő társulás irányítsa.

(2) A Bizottság nyomon követi a vasúti piacon a közös információs és átszállójegyrendszerek bevezetésével és használatával kapcsolatos fejleményeket, és a piaci kezdeményezéseket figyelembe véve megvizsgálja, hogy szükség van-e uniós szintű fellépésre. Megvizsgálja különösen, hogy a vasúti személyszállítást igénybe vevő utasok megkülönböztetéstől mentes módon hozzáférnek-e az utazások megtervezéséhez és a jegyek foglalásához szükséges adatokhoz. A Bizottság 2022. december 31-ig jelentést nyújt be az Európai Parlament és a Tanács számára az ilyen közös információs és átszállójegyrendszerek elérhetőségéről, és ahhoz adott esetben jogalkotási javaslatokat mellékel.

(3) A tagállamok a személyszállítási szolgáltatásokat nyújtó vállalkozó vasúti társaságok számára vészhelyzeti tervek elkészítését írják elő, és gondoskodnak e tervek megfelelő koordinálásáról abból a célból, hogy a szolgáltatásokban bekövetkező nagyobb zavarok esetén az 1371/2007/EK rendelet 18. cikke értelmében segítséget nyújtsanak az utasoknak.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 1371/2007/EK rendelete (2007. október 23.) a vasúti személyszállítást igénybe vevő utasok jogairól és kötelezettségeiről (HL L 315., 2007.12.3., 14. o.).

(**) Az Európai Parlament és a Tanács 2010/40/EU irányelve (2010. július 7.) az intelligens közlekedési rendszereknek a közúti közlekedés területén történő kiépítésére, valamint a más közlekedési módokhoz való kapcsolódására vonatkozó keretről (HL L 207., 2010.8.6., 1. o.).”

9. A 19. cikk a következő ponttal egészül ki:

„e) nem ítélték el adott esetben a kötelező erejű kollektív szerződésekből a nemzeti jog alapján eredő kötelezettségek súlyos megsértése miatt.”

10. A 32. cikk (4) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Az (EU) 2016/919 bizottsági rendeletben (*) meghatározott vasúti folyosók infrastruktúra-használati díjai differenciálhatók annak érdekében, hogy ösztönözzék a vonatok olyan ETCS-sel való felszerelését, amely megfelel a 2008/386/EK bizottsági határozattal (**) elfogadott változatnak és az azt követő változatoknak. A differenciálás semmilyen átfogó növekedést nem idézhet elő a pályahálózat-működtető bevételében.

A tagállamok dönthetnek úgy, hogy az infrastruktúra-használati díjak differenciálása ne vonatkozzon az (EU) 2016/919 rendeletben meghatározott olyan vasútvonalakra, amelyeken kizárólag ETCS-sel felszerelt vonatok közlekedhetnek.

A tagállamok dönthetnek úgy, hogy ezt a differenciálást kiterjesztik az (EU) 2016/919 rendeletben meg nem határozott vasútvonalakra is.

(*) A Bizottság (EU) 2016/919 rendelete (2016. május 27.) az Európai Unió vasúti rendszerének „ellenőrző-irányító és jelző” alrendszerére vonatkozó kölcsönös átjárhatósági műszaki előírásról (HL L 158., 2016.6.15., 1. o.)

(**) A Bizottság 2008/386/EK határozata (2008. április 23.) a kölcsönös átjárhatóság műszaki előírásairól a transzeurópai hagyományos vasúti rendszer ellenőrző-irányító és jelző alrendszerére vonatkozóan szóló 2006/679/EK határozat A. mellékletének és a nagy sebességű transzeurópai vasúti rendszer ellenőrző-irányító és jelző alrendszerére vonatkozó átjárhatósági műszaki előírásról szóló 2006/860/EK határozat A. mellékletének módosításáról (HL L 136., 2008.5.24., 11. o.).”

11. A 38. cikk (4) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Amennyiben egy kérelmező személyszállítási szolgáltatás nyújtása céljából infrastruktúra-kapacitást szándékozik kérelmezni egy olyan tagállamban, ahol a vasúti infrastruktúrához való hozzáférés jogát a 11. cikkel összhangban korlátozták, erről legalább 18 hónappal az adott kapacitáskérelemhez kapcsolódó üzemi menetrend hatálybalépése előtt tájékoztatnia kell az érintett pályahálózat-működtetőket és igazgatási szerveket. Annak érdekében, hogy az érintett igazgatási szervek értékelni tudják a hatályos közszolgáltatási szerződésekre gyakorolt lehetséges gazdasági hatást, az igazgatási szerveknek biztosítaniuk kell a közszolgáltatási szerződésben meghatározott vasúti személyszállítási szolgáltatást az adott útvonalra odaítélő bármely illetékes hatóság, valamint a 11. cikk alapján a hozzáférés korlátozására jogosult bármely egyéb érdekelt illetékes hatóság és az e személyszállítási szolgáltatási útvonalon a közszolgáltatási szerződést teljesítő bármely vállalkozó vasúti társaság haladéktalan – de legkésőbb 10 napon belüli – tájékoztatását.”

12. Az 53. cikkben a (3) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az igazgatási szerv előírhatja a pályahálózat-működtető számára, hogy továbbítsa neki ezeket az információkat, amennyiben ezt szükségesnek tartja.”

13. Az 54. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A vasúti közlekedés műszaki hiba vagy baleset miatti zavara esetén a pályahálózat-működtető köteles minden szükséges intézkedést megtenni a szokásos állapot visszaállítása érdekében. E célból vészhelyzeti tervet kell kidolgoznia, amelyben felsorolja a vasúti közlekedésben bekövetkezett súlyos balesetek vagy súlyos zavarok esetén értesítendő szerveket. A határokon átnyúló közlekedést potenciálisan befolyásoló zavar esetén a pályahálózat-működtetőnek minden lényeges információt meg kell osztania azokkal a pályahálózat-működtetőkkel, amelyek hálózatát és közlekedését az adott zavar érintheti. Az érintett pályahálózat-működtetőknek együtt kell működniük a határokon átnyúló forgalom helyreállítása céljából.”;

14. Az 56. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következő pontokkal egészül ki:

„h) forgalomirányítás;

i) felújítás tervezése és tervszerű vagy nem tervszerű pályafenntartási munkák;

j) a 2. cikk (13) bekezdésében, valamint a 7., a 7a., a 7b., a 7c. és a 7d. cikkben meghatározott követelményeknek való megfelelés, az összeférhetetlenséggel kapcsolatos követelményeket is beleértve.”;

b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A nemzeti versenyhatóságoknak a vasúti szolgáltatások piacán folyó verseny biztosítására vonatkozó hatáskörének sérelme nélkül, az igazgatási szerv jogkörének ki kell terjednie a vasúti szolgáltatások piacán és különösen a nagy sebességű személyszállítási szolgáltatások piacán zajló versenynek, valamint a pályahálózat-működtetők az (1) bekezdés a)–j) pontjával kapcsolatos tevékenységeinek a nyomonkövetésére. Az igazgatási szervnek saját kezdeményezésére és a kérelmezőkkel szembeni hátrányos megkülönböztetés elkerülése érdekében kiemelten kell ellenőriznie az (1) bekezdés a)–j) pontjának való megfelelést. Kiemelt figyelemmel kell ellenőriznie, hogy a hálózati üzletszabályzat nem tartalmaz-e diszkriminatív rendelkezéseket vagy nem ruházza-e fel a pályahálózat-működtetőt olyan mérlegelési jogkörrel, amelyet fel lehetne használni a kérelmezőkkel szembeni hátrányos megkülönböztetésre.”;

c) a (9) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(9) Az igazgatási szerv megvizsgálja a panaszokat, és adott esetben a panasz beérkezésétől számított egy hónapon belül bekéri a vonatkozó információkat, és egyeztetést kezdeményez valamennyi érintett féllel. Előre meghatározott, észszerű időn belül, de minden esetben az összes vonatkozó információ beérkezését követő hat héten belül határozatot hoz bármely panaszról, megteszi a helyzet orvoslásához szükséges intézkedéseket, és értesíti az érintett feleket indokolással ellátott határozatáról. A nemzeti versenyhatóságoknak a vasúti szolgáltatások piacán folyó verseny biztosítása terén meglévő hatáskörének sérelme nélkül, az igazgatási szerv adott esetben saját kezdeményezésére határozatot hoz a kérelmezőkkel szembeni megkülönböztetés, a piaci torzulások és az említett piacok egyéb nemkívánatos fejleményeinek orvoslására alkalmas intézkedésekről, különös tekintettel az (1) bekezdés a)–j) pontjára.”;

d) a (12) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(12) A 6. cikkben meghatározott számviteli elkülönítésre és a 7d. cikkben meghatározott pénzügyi átláthatóságra vonatkozó rendelkezéseknek való megfelelés ellenőrzése céljából az igazgatási szervet fel kell hatalmazni arra, hogy ellenőrzéseket végezzen, illetve külső ellenőrzéseket kezdeményezzen a pályahálózat-működtetőknél, a kiszolgáló létesítmények üzemeltetőinél és – adott esetben – a vállalkozó vasúti társaságoknál. Vertikálisan integrált vállalkozások esetében ezt a felhatalmazást az összes jogi személyre ki kell terjeszteni. Az igazgatási szervet fel kell jogosítani arra, hogy minden releváns információt bekérhessen. Az igazgatási szervet különösen arra kell feljogosítani, hogy felkérje a pályahálózat-működtetőt, a kiszolgáló létesítmények üzemeltetőit, valamint minden olyan vállalkozást vagy egyéb jogi személyt, amely a 6. cikk (1) és (2) bekezdésében, valamint a 13. cikkben említett módon különböző típusú vasúti szállítási vagy pályahálózat-működtetési feladatokat lát el vagy foglal egységbe, hogy bocsássa rendelkezésre a VIII. mellékletben foglalt könyvelési adatok egészét vagy egy részét a szükségesnek és arányosnak ítélt részletességgel.

Az állami támogatással kapcsolatos kérdésekért felelős hatóságok hatásköreinek sérelme nélkül, az igazgatási szerv ezekből a könyvelési adatokból is vonhat le következtetéseket az állami támogatásokra vonatkozóan, és ezekről jelentést kell tennie e hatóságoknak.

Az igazgatási szervnek nyomon kell követnie a 7d. cikk (1) bekezdésében említett pénzügyi forgalom, a 7d. cikk (4) és (5) bekezdésében említett kölcsönök, valamint a 7d. cikk (7) bekezdésében említett adósságok alakulását.

Amennyiben valamely tagállam a 7c. cikk (4) bekezdésében említett független illetékes szervként jelölte meg az igazgatási szervet, az igazgatási szerv értékeli az abban a cikkben említett együttműködési megállapodásokat."

15. Az 57. cikk a következőképpen módosul:

a) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3a) Amennyiben nemzetközi szolgáltatással kapcsolatos kérdések két vagy több igazgatási szerv döntését igénylik, az érintett igazgatási szerveknek együtt kell működniük egymással a döntésük meghozatala során, hogy a kérdésre megfelelő megoldást találjanak. E célból az érintett igazgatási szerveknek az 56. cikknek megfelelően kell ellátniuk a feladataikat.";

b) a (8) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(8) Az igazgatási szerveknek közös elveket és gyakorlatokat kell kidolgozniuk azon döntések meghozatalára vonatkozóan, amelyekre ezen irányelv alapján jogosultak. E közös elveknek és gyakorlatoknak intézkedéseket kell tartalmazniuk a (3a) bekezdés szerinti viták rendezésére. Az igazgatási szervek tapasztalatai és az (1) bekezdésben említett hálózat tevékenysége alapján, valamint szükség esetén az igazgatási szervek megfelelő együttműködésének biztosítása érdekében a Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el e közös elvek és gyakorlatok megállapítására. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 62. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.";

c) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(10) A két tagállamot érintő infrastruktúrákkal kapcsolatos döntések esetében a két érintett tagállam 2016. december 24-ét követően bármikor megállapodhat abban, hogy kötelezi az érintett igazgatási szerveket arra, hogy a döntéseik hatásának összehangolása érdekében egyeztessenek egymással."

16. A 63. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Bizottság 2024. december 31-ig értékeli a vasúti ágazatról szóló ezen irányelv hatását, és jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának ezen irányelv végrehajtásáról.

A Bizottság a jelentésben értékeli különösen a nagy sebességű vasúti szolgáltatások fejlesztését, és értékeli, hogy a nagy sebességű vonalakhoz való hozzáférés tekintetében megfigyelhetők-e diszkriminatív gyakorlatok. A Bizottság megvizsgálja, hogy szükség van-e jogalkotási javaslat előterjesztésére.

Ugyanezen időpontig a Bizottság értékeli, hogy a vertikálisan integrált vállalkozáshoz tartozó pályahálózat-működtetőkkel továbbra is kapcsolatba hozhatók-e diszkriminatív gyakorlatok vagy a verseny torzításának egyéb módjai. A Bizottság adott esetben jogalkotási tervezetet terjeszt elő."

2. cikk

(1) A 3. cikk (2) bekezdésétől eltérve a tagállamok elfogadják és legkésőbb 2018. december 25-ig kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul megküldik a Bizottságnak.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

3. cikk

(1) Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

(2) Az 1. cikk 6–8. és 11. pontját 2019. január 1-jétől kell alkalmazni annak érdekében, hogy lehetővé váljon az üzemi menetrend 2020. december 14-i érvénybelépése.

4. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2016. december 14-én.

az Európai Parlament részéről	*a Tanács részéről*
az elnök	*az elnök*
M. SCHULZ	I. KORČOK

HATÁROZATOK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2016/2371 HATÁROZATA

(2016. december 14.)

a Jordán Hásimita Királyságnak nyújtandó további makroszintű pénzügyi támogatásról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 212. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében ([1]),

mivel:

(1) Az Európai Unió (a továbbiakban: az Unió) és a Jordán Hásimita Királyság (a továbbiakban: Jordánia) közötti kapcsolatok az európai szomszédságpolitika keretén belül fejlődnek. Jordánia 1997. november 24-én társulási megállapodást ([2]) írt alá az Unióval, amely 2002. május 1-jén lépett hatályba. E megállapodás keretében az Unió és Jordánia fokozatosan, 12 éves átmeneti időszak alatt létrehozott egy szabadkereskedelmi övezetet. Ezenfelül 2007-ben hatályba lépett a mezőgazdasági termékek további liberalizálásáról szóló megállapodás ([3]). 2010-ben az Unió és Jordánia kiemelt státusú partnerségről állapodtak meg, amely az együttműködés területeinek kibővítésével jár. Az Unió és Jordánia közötti kereskedelemre vonatkozó vitarendezési mechanizmusról szóló, 2009 decemberében parafált jegyzőkönyv 2011. július 1-jén lépett hatályba. A kétoldalú politikai párbeszéd és gazdasági együttműködés a társulási megállapodás és a 2014–2017-es időszakra szóló egységes támogatási keret keretében fejlődött tovább.

(2) 2011 óta Jordánia számos politikai reformot kezdett meg a parlamenti demokrácia és a jogállamiság megszilárdítása érdekében. Létrehozták az Alkotmánybíróságot és a Független Választási Bizottságot, továbbá a jordán parlament számos fontos törvényt fogadott el, beleértve a választási törvényt és a politikai pártokról szóló törvényt, valamint a decentralizációról és az önkormányzatokról szóló törvényeket.

(3) A jordán gazdaságot érzékenyen érintette a régióban – nevezetesen a szomszédos Irakban és Szíriában – folyamatban lévő regionális nyugtalanság. A korábbinál kedvezőtlenebb globális környezettel együtt ez a regionális nyugtalanság komoly terheket rótt a külső egyensúlyra és az államháztartásra egyaránt. A turizmust és a közvetlen külföldi befektetések beáramlását ez negatívan érintette, a kereskedelmi útvonalakat lezárták és az Egyiptomból származó földgáz szállítása akadozott. Ezen túlmenően a jordán gazdaságot érintette a szíriai menekültek nagyarányú beáramlása is, amely növelte a költségvetés helyzetére, a közszolgáltatásokra és az infrastruktúrára nehezedő nyomást.

(4) A szíriai konfliktusok 2011-es kitörése óta az Unió kinyilvánította egyértelmű elkötelezettségét, hogy támogatja Jordániát a szíriai válságból és különösen az ország területén jelentős számban tartózkodó szír menekültek jelenlétéből eredő gazdasági és szociális következmények kezelése során. Ennek keretében növelte a Jordániának nyújtott pénzügyi támogatást, számos területen – így a civil társadalom, a választási rendszer, a biztonság, a regionális fejlesztés, valamint a társadalmi és gazdasági reformok terén – megerősítve az országgal folytatott együttműködést. Az Unió ezenfelül felajánlotta Jordániának a mélyreható és átfogó szabadkereskedelmi térségre vonatkozó megállapodás megkötésének lehetőségét.

([1]) Az Európai Parlament 2016. november 24-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2016. december 8-i határozata.

([2]) Euro-Mediterrán megállapodás egyrészről az Európai Közösségek és azok tagállamai és másrészről a Jordán Hasimita Királyság közötti társulás létrehozásáról (HL L 283., 2005.10.26., 10. o.).

([3]) Megállapodás levélváltás formájában az Európai Közösség és a Jordán Hasimita Királyság között, a kölcsönös liberalizációs intézkedésekről, valamint az EK–Jordánia társulási megállapodás módosításáról és az I., II., III., és IV. mellékletének és 1. és 2. jegyzőkönyvének helyettesítéséről (HL L 41., 2006.2.13., 3. o.).

(5) Ebben a nehéz gazdasági és pénzügyi helyzetben a jordániai hatóságok és a Nemzetközi Valutaalap (IMF) 2012 augusztusában megállapodtak az első gazdasági kiigazgatási programban, amelyet 2 000 millió USD összegű hároméves készenléti hitelmegállapodás támogatott. Ez a program 2015 augusztusában sikerrel zárult. E program keretében Jordánia jelentős haladást ért el a költségvetési konszolidáció – amelyet segített az olajárak csökkenése is – és a strukturális reformok terén.

(6) Jordánia 2012 decemberében kiegészítő makroszintű pénzügyi támogatást kért az Uniótól. Válaszként 2013 decemberében 180 millió EUR összegű – hitel formájában nyújtandó – makroszintű pénzügyi támogatás ([1]) nyújtásáról szóló határozat (a továbbiakban: MFA-I) került elfogadásra. Az MFA-I-hez kapcsolódó szakpolitikai feltételeket meghatározó egyetértési megállapodás 2014. március 18-án lépett hatályba. A megállapodott szakpolitikai intézkedések végrehajtását követően az MFA-I első részletét 2015. február 10-én, második részletét pedig 2015. október 15-én folyósították.

(7) A szíriai válság kitörése óta az Unió közel 1 130 millió EUR-t különített el Jordánia számára. Ez magában foglalja – az első makroszintű pénzügyi támogatási műveletből származó 180 millió EUR összegen felül – a rendszeres programozott kétoldalú együttműködés keretében az Európai Szomszédsági Támogatási Eszközből Jordániának nyújtott 500 millió EUR-t, a humanitárius költségvetésből nyújtott mintegy 250 millió EUR-t, valamint a stabilitás és a béke elősegítését szolgáló eszközből nyújtott több mint 30 millió EUR-t. Ezen túlmenően az Európai Beruházási Bank 2011 óta 264 millió EUR összegű kölcsönt bocsátott rendelkezésre.

(8) A szíriai válság 2015-ös fokozódása súlyosan érintette Jordániát a kereskedelemre, a turizmusra és a befektetői bizalomra gyakorolt hatása révén. Jordániára kihatott az Öböl-menti Együttműködési Tanácshoz tartozó országok pénzügyi támogatásának csökkenése is, amelyeket az olajár csökkenése érintett. Ennek következtében a gazdasági növekedés ismét lelassult, a munkanélküliség növekedett és új fiskális és külső finanszírozási szükségletek merültek fel.

(9) Ebben a nehéz helyzetben az Unió megerősítette a jordániai gazdasági és szociális kihívások, valamint a reformfolyamat támogatása iránti elkötelezettségét. Ezen elkötelezettségének különösen a „Segítségnyújtás Szíriának és a térségnek” című, 2016. február 4-i londoni konferencián adott hangot, ahol az Unió ígéretet tett, hogy a 2016-2017-es időszak során a menekültválság által leginkább érintett országok, ezen belül Jordánia számára 2 390 millió EUR összegű pénzügyi támogatást biztosít. A jordániai reformfolyamat uniós politikai és gazdasági támogatása összhangban van az európai szomszédságpolitika keretében folytatott, a dél-mediterrán régióra vonatkozó uniós politikával.

(10) Jordánia gazdasági és pénzügyi helyzetének megromlása után az IMF Jordániával egy újabb megállapodásról is tárgyalásokat kezdett, amelyet kibővített hiteleszköz (a továbbiakban: IMF-program) formájában, valószínűleg egy 2016 második félévétől kezdődő hároméves időszakra nyújtana. Az új IMF-program célja Jordánia rövid távú fizetésimérleg-problémáinak enyhítése, valamint az ország ösztönzése határozott kiigazítási intézkedések végrehajtására.

(11) 2016 márciusában a romló gazdasági helyzetre és kilátásokra való tekintettel Jordánia további makroszintű pénzügyi támogatást kért az Uniótól.

(12) Mivel Jordánia az európai szomszédságpolitikához tartozó ország, uniós makroszintű pénzügyi támogatásra jogosultnak tekintendő.

(13) Az uniós makroszintű pénzügyi támogatásnak feltétel nélküli és célhoz nem kötött fizetésimérleg-támogatás formájában nyújtott rendkívüli pénzügyi eszköznek kell lennie, amelynek célja a kedvezményezett azonnali külső finanszírozási szükségletének kielégítése és egy olyan – hathatós és azonnal érvényesülő kiigazítási és strukturális reformintézkedéseket tartalmazó – szakpolitikai program végrehajtásának támogatása, amelyet a fizetési mérleg helyzetének rövid időn belüli javítására dolgoztak ki.

(14) Tekintettel arra, hogy Jordánia az IMF és más multilaterális intézmények által biztosított forrásokat beszámítva is jelentős külső finanszírozási réssel szembesül, a Jordániának nyújtandó uniós makroszintű pénzügyi támogatás a jelenlegi kivételes körülmények között megfelelő válasznak tekinthető Jordánia azon kérésére, hogy az IMF-programhoz kapcsolódva az Unió is támogassa a gazdasági stabilizációt. Az uniós makroszintű pénzügyi támogatás hozzájárul Jordánia gazdasági stabilizációjához és strukturálisreform-programjához, és kiegészíti az IMF pénzügyi megállapodása keretében rendelkezésre bocsátott forrásokat.

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 1351/2013/EU határozata (2013. december 11.) a Jordán Hásimita Királyságnak nyújtandó makroszintű pénzügyi támogatásról (HL L 341., 2013.12.18., 4. o.).

(15) Az uniós makroszintű pénzügyi támogatásnak Jordánia fenntartható külső finanszírozási helyzetének helyreállítására kell irányulnia, ezáltal támogatva Jordánia gazdasági és társadalmi fejlődését.

(16) Az uniós makroszintű pénzügyi támogatás összegét Jordánia fennmaradó külső finanszírozási igényének teljes körű számszerű értékelése alapján kell meghatározni, figyelembe véve, hogy az ország mennyiben képes saját forrásokból – különösen a rendelkezésére álló nemzetközi tartalékokból – finanszírozni magát. Az uniós makroszintű pénzügyi támogatásnak ki kell egészítenie az IMF és a Világbank programjait és forrásait. A támogatás összegének meghatározásakor továbbá figyelembe kell venni a multilaterális donoroktól várható pénzügyi hozzájárulást, az Unió és a más donorok közötti méltányos tehermegosztás biztosításának szükségességét, az Unió egyéb külső finanszírozási eszközeinek korábbi jordániai felhasználását és a teljes uniós szerepvállalás hozzáadott értékét is.

(17) A Bizottságnak biztosítania kell, hogy az uniós makroszintű pénzügyi támogatás jogi szempontból és tartalmilag összhangban álljon a külső fellépés különféle területeinek alapelveivel és célkitűzéseivel, az említett területekre vonatkozóan elfogadott intézkedésekkel, valamint az egyéb vonatkozó uniós szakpolitikákkal.

(18) Az uniós makroszintű pénzügyi támogatásnak elő kell mozdítania a Jordániával kapcsolatos uniós külpolitikát. A makroszintű pénzügyi támogatási műveletek során a Bizottság szolgálatainak és az Európai Külügyi Szolgálatnak mindvégig szorosan együtt kell működniük annak érdekében, hogy koordinálják az Unió külpolitikáját, és biztosítsák annak következetességét.

(19) Az uniós makroszintű pénzügyi támogatásnak hozzá kell járulnia az Unióval közösen vallott értékekkel, többek között a demokráciával, a jogállamisággal, a jó kormányzással, az emberi jogok tiszteletben tartásával, a fenntartható fejlődéssel és a szegénység visszaszorításával, valamint a nyitott, szabályokon alapuló és tisztességes kereskedelem elveivel összefüggésben Jordánia által tett kötelezettségvállalások teljesítéséhez.

(20) Az uniós makroszintű pénzügyi támogatás nyújtásának előfeltételeül kell szabni, hogy Jordánia tartsa tiszteletben a hatékony demokratikus mechanizmusokat – többek között a többpárti parlamentáris rendszert – és a jogállamiságot, valamint garantálja az emberi jogok tiszteletben tartását. Emellett az uniós makroszintű pénzügyi támogatás sajátos célja a jordániai államháztartás-irányítási rendszerek hatékonyságának, átláthatóságának és elszámoltathatóságának fokozása, valamint a fenntartható és inkluzív növekedés, a munkahelyteremtés és az államháztartási konszolidáció előmozdítását célzó strukturális reformok elősegítése. A Bizottságnak és az Európai Külügyi Szolgálatnak rendszeresen nyomon kell követnie az előfeltételek teljesülését és az említett célkitűzések megvalósulását.

(21) Az Unió uniós makroszintű pénzügyi támogatáshoz kapcsolódó pénzügyi érdekeinek hatékony védelme céljából Jordániának megfelelő intézkedéseket kell hoznia a támogatással kapcsolatos csalás, korrupció és bármely egyéb szabálytalanság megelőzése és az ellenük való küzdelem érdekében. Ezen túlmenően rendelkezni kell a Bizottság által végrehajtandó ellenőrzésekről és a Számvevőszék által végzendő pénzügyi ellenőrzésekről.

(22) Az uniós makroszintű pénzügyi támogatás rendelkezésre bocsátása nem érinti az Európai Parlament és a Tanács mint költségvetési hatóság hatásköreit.

(23) A makroszintű pénzügyi támogatásra elkülönített összegeknek összhangban kell lenniük a többéves pénzügyi keretben megállapított költségvetési előirányzatokkal.

(24) Az uniós makroszintű pénzügyi támogatást a Bizottságnak kell kezelnie. Annak érdekében, hogy az Európai Parlament és a Tanács figyelemmel kísérhesse e határozat végrehajtását, a Bizottságnak rendszeresen tájékoztatnia kell őket a támogatással kapcsolatos fejleményekről, és rendelkezésükre kell bocsátania a vonatkozó dokumentumokat.

(25) E határozat végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni. Ezeket a végrehajtási hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ([1]) megfelelően kell gyakorolni.

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

(26) Az uniós makroszintű pénzügyi támogatást az egyetértési megállapodásba foglalandó gazdaságpolitikai feltételekhez kell kötni. A végrehajtás egységes feltételeinek biztosítása és a hatékonyság érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy e feltételeket a 182/2011/EU rendelettel összhangban a tagállamok képviselőiből álló bizottság felügyelete alatt tárgyalja meg a jordániai hatóságokkal. Az említett rendelet értelmében általános szabályként a tanácsadó bizottsági eljárást kell alkalmazni a rendeletben meghatározottaktól eltérő esetekben. Tekintettel a 90 millió EUR összeghatárnál nagyobb mértékű támogatás potenciálisan jelentős hatásaira, az említett értékhatár feletti műveletekre helyénvaló a vizsgálóbizottsági eljárást alkalmazni. Figyelembe véve a Jordániának nyújtandó uniós makroszintű pénzügyi támogatás összegét, a vizsgálóbizottsági eljárást kell alkalmazni az egyetértési megállapodás elfogadására, valamint a támogatás csökkentésére, felfüggesztésére és megszüntetésére,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

(1) Jordánia gazdasági stabilizációjának és érdemi reformtervének támogatása céljából az Unió legfeljebb 200 millió EUR összegű makroszintű pénzügyi támogatást (a továbbiakban: uniós makroszintű pénzügyi támogatás) nyújt Jordániának. A támogatás hozzájárul Jordánia IMF-programban meghatározott, a fizetési mérleghez kapcsolódó finanszírozási szükségleteinek fedezéséhez.

(2) Az Unió a makroszintű pénzügyi támogatás teljes összegét hitel formájában bocsátja Jordánia rendelkezésére. A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a szükséges források biztosítása céljából az Unió nevében a tőkepiacokon vagy pénzügyi intézményektől hitelt vegyen fel, és a pénzt Jordániának továbbhitelezze. A hitelek maximális átlagos futamideje 15 év.

(3) Az uniós makroszintű pénzügyi támogatás rendelkezésre bocsátását a Bizottság oly módon irányítja, hogy az összeegyeztethető legyen az IMF és Jordánia közötti megállapodásokkal és egyetértési megállapodásokkal, illetve az Unió és Jordánia között létrejött társulási megállapodásban, a 2014–2017-es időszakra szóló egységes támogatási keretben és a jövőbeni partnerségi prioritásokban a gazdasági reform tekintetében meghatározott legfontosabb elvekkel és célkitűzésekkel. A Bizottság rendszeresen tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot az uniós makroszintű pénzügyi támogatással kapcsolatos fejleményekről, ideértve az abból teljesített kifizetéseket is, valamint kellő időben ezen intézmények rendelkezésére bocsátja a vonatkozó dokumentumokat.

(4) Az uniós makroszintű pénzügyi támogatás a 3. cikk (1) bekezdésében említett egyetértési megállapodás hatálybalépését követő naptól számított két és fél évig áll rendelkezésre.

(5) Abban az esetben, ha Jordánia finanszírozási igénye az uniós makroszintű pénzügyi támogatás folyósításának időszakában jelentősen csökken a kezdeti előrejelzésekhez képest, a Bizottság a 7. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében csökkenti, felfüggeszti vagy megszünteti a támogatást.

2. cikk

(1) Az uniós makroszintű pénzügyi támogatás nyújtásának előfeltétele, hogy Jordánia tiszteletben tartsa a hatékony demokratikus mechanizmusokat – többek között a többpárti parlamentáris rendszert – és a jogállamiságot, valamint garantálja az emberi jogok tiszteletben tartását.

(2) A Bizottság és az Európai Külügyi Szolgálat az uniós makroszintű pénzügyi támogatás teljes életciklusa alatt nyomon követi az (1) bekezdésben meghatározott előfeltétel teljesülését.

(3) E cikk (1) és (2) bekezdését a 2010/427/EU tanácsi határozattal ([1]) összhangban kell alkalmazni.

3. cikk

(1) A Bizottság a 7. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében megállapodik a jordániai hatóságokkal az uniós makroszintű pénzügyi támogatáshoz kapcsolódó, a strukturális reformokra és a rendezett államháztartásra összpontosító, pontosan meghatározott gazdaságpolitikai és pénzügyi feltételekről, amelyeket az e feltételek teljesítésére vonatkozó időkeretet is tartalmazó egyetértési megállapodásba (a továbbiakban: az egyetértési megállapodás) kell foglalni. Az egyetértési megállapodásban meghatározott gazdaságpolitikai és pénzügyi feltételeknek összhangban kell lenniük az 1. cikk (3) bekezdésében említett megállapodásokkal és egyetértési megállapodásokkal, köztük a Jordánia által az IMF támogatásával végrehajtott makrogazdasági kiigazítási és strukturálisreform-programokkal.

([1]) A Tanács 2010/427/EU határozata (2010. július 26.) az Európai Külügyi Szolgálat szervezetének és működésének megállapításáról (HL L 201., 2010.8.3., 30. o.).

(2) Az (1) bekezdésben említett feltételek különösen a jordániai államháztartás-irányítási rendszerek hatékonyságának, átláthatóságának és elszámoltathatóságának javítását célozzák, többek között az uniós makroszintű pénzügyi támogatás felhasználása tekintetében. A szakpolitikai intézkedések kidolgozásakor megfelelő mértékben figyelembe kell venni a kölcsönös piacnyitás, a szabályokon alapuló méltányos kereskedelem fejlesztése, valamint az Unió külpolitikájával összefüggő más prioritások terén elért előrelépést is. Az említett célkitűzések megvalósítása terén elért eredményeket a Bizottság rendszeresen nyomon követi.

(3) Az uniós makroszintű pénzügyi támogatás részletes pénzügyi feltételeit a Bizottság és a jordániai hatóságok között megkötendő hitelmegállapodásban kell meghatározni.

(4) A Bizottság rendszeres időközönként ellenőrzi, hogy teljesülnek-e a 4. cikk (3) bekezdésében említett feltételek, ideértve azt is, hogy Jordánia gazdaságpolitikája összhangban van-e az uniós makroszintű pénzügyi támogatás célkitűzéseivel. Ennek során a Bizottság szorosan együttműködik az IMF-fel és a Világbankkal, és szükség esetén az Európai Parlamenttel és a Tanáccsal.

4. cikk

(1) A (3) bekezdésben említett feltételektől függően a Bizottság az uniós makroszintű pénzügyi támogatást két hitelrészletben bocsátja rendelkezésre. Az egyes részletek nagyságát az egyetértési megállapodásban határozzák meg.

(2) Az uniós makroszintű pénzügyi támogatás összegeire szükség esetén a 480/2009/EK, Euratom tanácsi rendelettel ([1]) összhangban a külső fellépésekre vonatkozó garanciaalapban tartalékot kell képezni.

(3) A Bizottság az összes alábbi feltétel teljesítésétől függően dönt a részletek folyósításáról:

a) a 2. cikkben meghatározott előfeltétel;

b) a nem elővigyázatossági jellegű IMF-hitelkeret által támogatott, erőteljes kiigazítási és strukturális reformintézkedéseket tartalmazó szakpolitikai program végrehajtása terén elért tartósan kielégítő eredmény; valamint

c) az egyetértési megállapodásban szereplő gazdaságpolitikai és pénzügyi feltételek kielégítő teljesítése.

A második részlet folyósítására elvben legkorábban három hónappal az első részlet rendelkezésre bocsátása után kerülhet sor.

(4) Amennyiben a (3) bekezdés első albekezdésében említett feltételek nem teljesülnek, a Bizottság átmenetileg felfüggeszti vagy megszünteti az uniós makroszintű pénzügyi támogatás folyósítását. Ilyen esetben tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot a felfüggesztés vagy megszüntetés okairól.

(5) Az uniós makroszintű pénzügyi támogatást a Jordán Központi Bank részére kell folyósítani. Az egyetértési megállapodásban meghatározandó rendelkezésektől függően – ideértve a fennmaradó költségvetési finanszírozási igény megerősítését is – az uniós pénzeszközöket a jordániai pénzügyminisztérium mint végső kedvezményezett számára is át lehet utalni.

5. cikk

(1) Az uniós makroszintű pénzügyi támogatáshoz kapcsolódó hitelfelvételi és -nyújtási műveleteket euróban, egyazon értéknap alkalmazásával kell végrehajtani, és az Unió ennek során nem lehet érintett a futamidők átalakításában, árfolyam- vagy kamatkockázatokban vagy más kereskedelmi kockázatban.

(2) Ha a körülmények megengedik és amennyiben Jordánia kéri, a Bizottság megteheti a szükséges lépéseket annak biztosítására, hogy a hitelfeltételek tartalmazzanak előtörlesztési rendelkezést, és hogy ehhez a hitelfelvételi műveletek feltételei közé felvett megfelelő rendelkezés kapcsolódjon.

([1]) A Tanács 480/2009/EK, Euratom rendelete (2009. május 25.) a külső fellépésekre vonatkozó garanciaalap létrehozásáról (HL L 145., 2009.6.10., 10. o.).

(3) Ha a körülmények megengedik a hitel kamatlábának csökkentését és amennyiben Jordánia kéri, a Bizottság dönthet úgy, hogy részben vagy egészben refinanszírozza eredeti kölcsöneit, vagy átalakíthatja a vonatkozó pénzügyi feltételeket. A refinanszírozási vagy átalakítási műveleteket az (1) és a (4) bekezdéssel összhangban kell végrehajtani, és azok nem eredményezhetik az érintett felvett hitelek futamidejének meghosszabbítását, illetve a refinanszírozás vagy az átalakítás napján fennálló tőketartozás összegének növekedését.

(4) Az e határozat szerinti hitelfelvételi és hitelnyújtási műveletek kapcsán az Unió részéről felmerülő összes költséget Jordánia viseli.

(5) A Bizottság tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot a (2) és a (3) bekezdésben említett műveletek alakulásáról.

6. cikk

(1) Az uniós makroszintű pénzügyi támogatás végrehajtása a 966/2012/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendelettel ([1]) és az 1268/2012/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelettel ([2]) összhangban történik.

(2) Az uniós makroszintű pénzügyi támogatás végrehajtása közvetlen irányítással történik.

(3) A 3. cikk (3) bekezdésében említett hitelmegállapodásnak rendelkeznie kell az alábbiakról:

a) annak biztosítása, hogy Jordánia rendszeresen ellenőrizze az uniós költségvetésből nyújtott finanszírozás megfelelő felhasználását, megtegye a megfelelő intézkedéseket a szabálytalanságok és a csalások elkerülése érdekében, és szükség esetén jogi lépéseket tegyen az e határozat alapján nyújtott, jogellenesen felhasznált pénzeszközök visszafizettetése érdekében;

b) az Unió pénzügyi érdekei védelmének biztosítása, különösen az uniós makroszintű pénzügyi támogatást érintő csalás, korrupció és egyéb szabálytalanságok megelőzését és az ellenük való küzdelmet illetően meghozandó egyedi intézkedések előírása, összhangban a 2988/95/EK, Euratom tanácsi rendelettel ([3]), a 2185/96/Euratom, EK tanácsi rendelettel ([4]), valamint a 883/2013/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendelettel ([5]);

c) a Bizottságnak – az Európai Csalás Elleni Hivatalt is beleértve – vagy képviselőinek kifejezett felhatalmazása ellenőrzések, ezen belül helyszíni ellenőrzések és vizsgálatok lefolytatására;

d) a Bizottság és a Számvevőszék kifejezett felhatalmazása arra, hogy az uniós makroszintű pénzügyi támogatás rendelkezésre állásának időtartama alatt és azt követően is ellenőrzéseket hajtsanak végre, ideértve dokumentumok ellenőrzését és helyszíni ellenőrzéseket, például működési értékeléseket; és

e) annak biztosítása, hogy amennyiben megállapítást nyer, hogy Jordánia az uniós makroszintű pénzügyi támogatás kezelésével kapcsolatban csalást vagy korrupciós cselekményt követ el, illetve más olyan jogellenes tevékenységet folytat, amely sérti az Unió pénzügyi érdekeit, az Uniónak jogában álljon a hitel lejárat előtti visszafizettetése.

(4) Az uniós makroszintű pénzügyi támogatás végrehajtása előtt a Bizottság – működési értékelés révén – értékeli a támogatás szempontjából releváns jordániai pénzügyi szabályok, adminisztratív eljárások, valamint külső és belső ellenőrzési mechanizmusok megbízhatóságát.

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 966/2012/EU, Euratom rendelete (2012. október 25.) az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról és az 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 298., 2012.10.26., 1. o.).

([2]) A Bizottság 1268/2012/EU felhatalmazáson alapuló rendelete (2012. október 29.) az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról szóló 966/2012/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendelet alkalmazási szabályairól (HL L 362., 2012.12.31., 1. o.).

([3]) A Tanács 2988/95/EK, Euratom rendelete (1995. december 18.) az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről (HL L 312., 1995.12.23., 1. o.).

([4]) A Tanács 2185/96/Euratom, EK rendelete (1996. november 11.) az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek csalással és egyéb szabálytalanságokkal szembeni védelmében a Bizottság által végzett helyszíni ellenőrzésekről és vizsgálatokról (HL L 292., 1996.11.15., 2. o.).

([5]) Az Európai Parlament és a Tanács 883/2013/EU, Euratom rendelete (2013. szeptember 11.) az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) által lefolytatott vizsgálatokról, valamint az 1073/1999/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet és az 1074/1999/Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 248., 2013.9.18., 1. o.).

7. cikk

(1) A Bizottságot egy bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

8. cikk

(1) A Bizottság minden év június 30-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak e határozat előző évi végrehajtásáról, valamint a végrehajtás értékeléséről. Ez a jelentés:

a) megvizsgálja az uniós makroszintű pénzügyi támogatás végrehajtása terén elért eredményeket;

b) értékeli Jordánia gazdasági helyzetét és kilátásait, valamint a 3. cikk (1) bekezdésében említett szakpolitikai intézkedések végrehajtása terén elért előrelépést;

c) bemutatja az egyetértési megállapodásban meghatározott gazdaságpolitikai feltételek, Jordánia aktuális gazdasági és költségvetési eredményei, valamint a Bizottságnak az uniós makroszintű pénzügyi támogatás részleteinek folyosítására vonatkozó határozatai közötti összefüggést.

(2) Az 1. cikk (4) bekezdésében említett rendelkezésre állási időszak lejárta után legkésőbb két évvel a Bizottság utólagos értékelő jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amely értékeli a lezárt uniós makroszintű pénzügyi támogatási műveletek eredményeit és hatékonyságát, valamint azt, hogy ezek milyen mértékben járultak hozzá a támogatás céljainak megvalósításához.

9. cikk

Ez a határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba.

Kelt Strasbourgban, 2016. december 14-én.

az Európai Parlament részéről	*a Tanács részéről*
az elnök	*az elnök*
M. SCHULZ	I. KORČOK

Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság együttes nyilatkozata

Tekintettel a költségvetési kihívásokra és a több mint 1,3 millió szíriai befogadása nyomán kialakult rendkívüli körülményekre, amelyekkel Jordánia szembesül, a Bizottság 2017-ben adott esetben a Jordániának nyújtott makroszintű pénzügyi támogatás kiterjesztésére és megnövelésére irányuló új javaslatot fog előterjeszteni, a második makroszintű pénzügyi támogatás sikeres lezárását követően és feltéve, hogy teljesülnek az ilyen jellegű támogatás szokásos előfeltételei, ideértve a Bizottság frissített értékelését Jordánia külső finanszírozási igényeiről. Ez a Jordánia számára meghatározó jelentőségű támogatás hozzájárulna ahhoz, hogy az ország megőrizze makrogazdasági stabilitását, ugyanakkor fenntartsa a fejlődés terén tett előrelépéseket, és folytassa reformtervét.

II

(Nem jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

A TANÁCS (EU) 2016/2372 RENDELETE

(2016. december 19.)

egyes halállományok és halállománycsoportok tekintetében a Fekete-tengeren alkalmazandó halászati lehetőségeknek a 2017. évre történő meghatározásáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 43. cikke (3) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

mivel:

(1) A Szerződés 43. cikkének (3) bekezdése előírja, hogy a Tanács a Bizottság javaslata alapján intézkedéseket fogadjon el a halászati lehetőségek meghatározására és elosztására vonatkozóan.

(2) Az 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ([1]) előírja, hogy az állományvédelmi intézkedéseket a rendelkezésre álló tudományos, műszaki és gazdasági szakvélemények, többek között – amennyiben releváns – a Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottságtól (HTMGB) kapott szakvélemények figyelembevételével kell elfogadni.

(3) A Tanács feladata, hogy intézkedéseket fogadjon el halászati tevékenységenként vagy tevékenységcsoportonként a Fekete-tengeren alkalmazandó halászati lehetőségek meghatározására és elosztására vonatkozóan, beleértve – adott esetben – az azokkal funkcionálisan összefüggő feltételeket is. Az 1380/2013/EU rendelet 16. cikke (1) és (4) bekezdésének megfelelően a halászati lehetőségeket úgy kell kiosztani a tagállamok között, hogy minden tagállam számára biztosított legyen a halászati tevékenységek viszonylagos stabilitása valamennyi halállomány, illetve halászat tekintetében, valamint tiszteletben kell tartani a közös halászati politikának az említett rendelet 2. cikkének (2) bekezdésében meghatározott célkitűzéseit.

(4) A halászati lehetőségeket a rendelkezésre álló tudományos szakvélemények alapján, valamint a biológiai és társadalmi-gazdasági szempontok figyelembevételével kell megállapítani, biztosítva eközben az egyes halászati ágazatokkal szembeni méltányos bánásmódot, továbbá figyelemmel az érdekelt felekkel folytatott konzultációk során megfogalmazott véleményekre.

(5) A spratthalászat tekintetében az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (1) bekezdésében említett kirakodási kötelezettség 2015. január 1-jétől alkalmazandó. Az említett rendelet 16. cikkének (2) bekezdése előírja, hogy amikor egy adott halállomány tekintetében kirakodási kötelezettség kerül bevezetésre, a halászati lehetőségeket annak figyelembevételével kell meghatározni, hogy a halászati lehetőségek már nem a kirakodásokat, hanem a fogásokat tükrözik.

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 1380/2013/EU rendelete (2013. december 11.) a közös halászati politikáról, az 1954/2003/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2371/2002/EK és a 639/2004/EK tanácsi rendelet és a 2004/585/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 354., 2013.12.28., 22. o.).

(6) Az e rendeletben meghatározott halászati lehetőségek igénybevétele az 1224/2009/EK tanácsi rendelet ([1]) és különösen annak a fogások nyilvántartásáról, valamint a halászati lehetőségek kimerülésére vonatkozó adatok bejelentéséről szóló 33. és 34. cikke hatálya alá tartozik. Ezért meg kell határozni, hogy az e rendelet hatálya alá tartozó állományok kirakodott mennyiségeire vonatkozóan a tagállamok milyen kódokat használjanak a Bizottság részére történő adatközlés során.

(7) A 847/96/EK tanácsi rendelet ([2]) 2. cikkének megfelelően azonosítani kell azokat az állományokat, amelyekre az ott említett különböző intézkedések vonatkoznak.

(8) A halászati lehetőségeket az alkalmazandó uniós joggal való teljes összhangban kell felhasználni.

(9) A halászati tevékenységek végzésének folyamatossága és az uniós halászok megélhetésének biztosítása érdekében fontos, hogy a Fekete-tengeren 2017. január 1-jén megkezdődhessenek az érintett halászati tevékenységek. A sürgősségre tekintettel e rendeletnek a kihirdetését követően azonnal hatályba kell lépnie,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

TÁRGY, HATÁLY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

Tárgy

Ez a rendelet az alábbi fajok fekete-tengeri állományai tekintetében meghatározza a Bulgária és Románia lobogója alatt közlekedő uniós halászhajók rendelkezésére álló 2017. évi halászati lehetőségeket:

a) nagy rombuszhal (*Psetta maxima*);

b) spratt (*Sprattus sprattus*).

2. cikk

Hatály

Ez a rendelet a Fekete-tengeren tevékenységet folytató uniós halászhajókra vonatkozik.

3. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

a) „GFCM”: a Földközi-tengeri Általános Halászati Bizottság;

b) „Fekete-tenger”: az 1343/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ([3]) I. mellékletében meghatározott 29-es jelű földrajzi alterület;

([1]) A Tanács 1224/2009/EK rendelete (2009. november 20.) a közös halászati politika szabályainak betartását biztosító uniós ellenőrző rendszer létrehozásáról, a 847/96/EK, a 2371/2002/EK, a 811/2004/EK, a 768/2005/EK, a 2115/2005/EK, a 2166/2005/EK, a 388/2006/EK, az 509/2007/EK, a 676/2007/EK, az 1098/2007/EK, az 1300/2008/EK és az 1342/2008/EK rendelet módosításáról, valamint a 2847/93/EGK, az 1627/94/EK és az 1966/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 343., 2009.12.22., 1. o.).

([2]) A Tanács 847/96/EK rendelete (1996. május 6.) a teljes kifogható mennyiség és kvóták éves kezelésére vonatkozó kiegészítő feltételek bevezetéséről (HL L 115., 1996.5.9., 3. o.).

([3]) Az Európai Parlament és a Tanács 1343/2011/EU rendelete (2011. december 13.) a GFCM (Földközi-tengeri Általános Halászati Bizottság) létrehozásáról szóló megállapodás hatálya alá tartozó területen folytatott halászattal kapcsolatos egyes rendelkezésekről és a földközi-tengeri halászati erőforrások fenntartható kiaknázásával kapcsolatos irányítási intézkedésekről szóló 1967/2006/EK tanácsi rendelet módosításáról (HL L 347., 2011.12.30., 44. o.).

c) „halászhajó”: a tengerek biológiai erőforrásainak kereskedelmi célú kiaknázására felszerelt vízi jármű;

d) „uniós halászhajó”: tagállami lobogó alatt közlekedő és az Unióban lajstromozott halászhajó;

e) „állomány”: valamely adott állománygazdálkodási területen előforduló tengeri biológiai erőforrás;

f) „uniós autonóm kvóta”: közösen elfogadott TAC hiányában az uniós halászhajók részére autonóm módon odaítélt kifogható mennyiségek felső határa;

g) „analitikai értékelések”: egy adott állomány alakulásának az állomány biológiai jellemzőin és kiaknázási mértékén alapuló mennyiségi értékelése, amely a tudományos vizsgálat szerint megfelelően jó minőségű ahhoz, hogy tudományos szakvéleményként szolgáljon a fogásokkal kapcsolatos jövőbeli opciók mérlegelésénél.

II. FEJEZET

HALÁSZATI LEHETŐSÉGEK

4. cikk

A halászati lehetőségek elosztása

Az uniós halászhajókra vonatkozóan megállapított uniós autonóm kvótákat, az ilyen kvóták tagállamok közötti elosztását és – adott esetben – az azokhoz funkcionálisan kapcsolódó feltételeket a melléklet határozza meg.

5. cikk

Az elosztásra vonatkozó különös rendelkezések

A halászati lehetőségeknek az e rendeletben meghatározott, tagállamok közötti elosztása nem érinti a következőket:

a) az 1380/2013/EU rendelet 16. cikkének (8) bekezdése alapján végrehajtott cserék;

b) az 1224/2009/EK rendelet 37. cikke alapján végrehajtott levonások és újraelosztások;

c) az 1224/2009/EK rendelet 105. és 107. cikke alapján végrehajtott levonások.

6. cikk

A kirakodási kötelezettség hatálya alá nem tartozó fogásokra és járulékos fogásokra vonatkozó feltételek

A nagy rombuszhal fogásait és járulékos fogásait csak akkor lehet a fedélzeten tárolni, illetve kirakodni, ha azokat kvótával rendelkező tagállam lobogója alatt közlekedő uniós halászhajók ejtették, és az érintett kvóta még nincs kimerítve.

III. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

7. cikk

Adatküldés

Amikor a tagállamok az 1224/2009/EK rendelet 33. és 34. cikke alapján a Bizottságnak megküldik a kifogott állományok kirakodott mennyiségeire vonatkozó adatokat, az e rendelet mellékletében meghatározott állománykódokat használják.

8. cikk

Hatálybelépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2017. január 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó a tagállamokban.

Kelt Brüsszelben, 2016. december 19-én.

a Tanács részéről
az elnök
L. SÓLYMOS

MELLÉKLET

Az uniós halászhajókra vonatkozó halászati lehetőségek

Az alábbi táblázatok állományonként meghatározzák a kvótákat (élőtömegtonnában), valamint a funkcionálisan kapcsolódó feltételeket.

A halállományokra a fajok latin nevének betűrendjében történik utalás. A következő táblázat e rendelet alkalmazásában a fajok latin nevének és közönséges nevének megfeleléseit tartalmazza:

Tudományos név	Hárombetűs kód	Közönséges név
Psetta maxima	TUR	Nagy rombuszhal
Sprattus sprattus	SPR	Spratt

Faj:	Nagy rombuszhal *Psetta maxima*	**Övezet:**	Fekete-tengeri uniós vizek TUR/F37.4.2.C
Bulgária	43,2		
Románia	43,2		
	(*)		
Unió	86,4		
TAC	Nem releváns/ Nincs közösen elfogadott		Az állományra vonatkozó analitikai szakvélemény A 847/96/EK rendelet 3. cikke nem alkalmazandó. A 847/96/EK rendelet 4. cikke nem alkalmazandó.

(*) 2017. április 15. és június 15. között tilos a halászati tevékenység, ideértve az átrakást, a fedélzetre vételt, a kirakodást és az első értékesítést.

Faj:	Spratt *Sprattus sprattus*	**Övezet:**	Fekete-tengeri uniós vizek (SPR/F37.4.2.C)
Bulgária	8 032,5		
Románia	3 442,5		
Unió	11 475		
TAC	Nem releváns/ Nincs közösen elfogadott		Az állományra vonatkozó analitikai szakvélemény A 847/96/EK rendelet 3. cikke nem alkalmazandó. A 847/96/EK rendelet 4. cikke nem alkalmazandó.

A TANÁCS (EU) 2016/2373 VÉGREHAJTÁSI RENDELETE

(2016. december 22.)

a terrorizmus elleni küzdelem érdekében egyes személyekkel és szervezetekkel szemben hozott különleges korlátozó intézkedésekről szóló 2580/2001/EK rendelet 2. cikke (3) bekezdésének végrehajtásáról, valamint az (EU) 2016/1127 végrehajtási rendelet módosításáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a terrorizmus elleni küzdelem érdekében egyes személyekkel és szervezetekkel szemben hozott különleges korlátozó intézkedésekről szóló, 2001. december 27-i 2580/2001/EK tanácsi rendeletre ([1]) és különösen annak 2. cikke (3) bekezdésére,

tekintettel az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének javaslatára,

mivel:

(1) A Tanács 2016. július 12-én elfogadta a 2580/2001/EK rendelet 2. cikke (3) bekezdésének végrehajtásáról szóló (EU) 2016/1127 végrehajtási rendeletet ([2]), amely naprakésszé teszi azon személyek, csoportok és szervezetek jegyzékét, akikre vagy amelyekre a 2580/2001/EK rendeletet alkalmazni kell.

(2) A Tanács arra a következtetésre jutott, hogy további három személy a 2001/931/KKBP tanácsi közös álláspont ([3]) 1. cikkének (2) és (3) bekezdése értelmében terrorcselekményekben vett részt, az említett közös álláspont 1. cikkének (4) bekezdése értelmében illetékes hatóság velük szemben határozatot hozott, és hogy ezen személyeknek a 2580/2001/EK rendeletben előírt különleges korlátozó intézkedések hatálya alá kell tartozniuk.

(3) Ennek megfelelően módosítani kell azon személyek, csoportok és szervezetek jegyzékét, akikre vagy amelyekre a 2580/2001/EK rendeletet alkalmazni kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az (EU) 2016/1127 végrehajtási rendelet melléklete az e rendelet mellékletében foglaltaknak megfelelően módosul.

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2016. december 22-én.

a Tanács részéről

az elnök

M. LAJČÁK

([1]) HL L 344., 2001.12.28., 70. o.

([2]) A Tanács (EU) 2016/1127 végrehajtási rendelete (2016. július 12.) a terrorizmus elleni küzdelem érdekében egyes személyekkel és szervezetekkel szemben hozott különleges korlátozó intézkedésekről szóló 2580/2001/EK rendelet 2. cikke (3) bekezdésének végrehajtásáról, valamint az (EU) 2015/2425 végrehajtási rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 188., 2016.7.13., 1. o.).

([3]) A Tanács 2001/931/KKBP közös álláspontja (2001. december 27.) a terrorizmus elleni küzdelemre vonatkozó különös intézkedések alkalmazásáról (HL L 344., 2001.12.28., 93. o.).

MELLÉKLET

Az alább felsorolt személyeket fel kell venni a személyeknek a (EU) 2016/1127 végrehajtási rendelet mellékletének I. szakaszában (Személyek) foglalt jegyzékébe:

— EL HAJJ, Hassan Hassan, született: 1988.3.22., Zaghdraiya, Szidón (Libanon), kanadai állampolgár. Útlevélszáma: JX446643 (Kanada),

— MELIAD, Farah (más néven HUSSEIN HUSSEIN, más néven JAY DEE), született: 1980.11.5., Sydney (Ausztrália), ausztrál állampolgár. Útlevélszáma: M2719127 (Ausztrália),

— ŞANLI, Dalokay (más néven Sinan), született: 1976.10.13., Pülümür (Törökország).

A BIZOTTSÁG (EU) 2016/2374 FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ RENDELETE

(2016. október 12.)

bizonyos tengerfenéki fajoknak a délnyugati vizeken folytatott halászatára vonatkozó visszadobási terv létrehozásáról

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a közös halászati politikáról, az 1954/2003/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2371/2002/EK és a 639/2004/EK tanácsi rendelet és a 2004/585/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 11-i 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([1]) és különösen annak 15. cikke (6) bekezdésére és 18. cikke (1) és (3) bekezdésére,

mivel:

(1) Az 1380/2013/EU rendelet célja, hogy a fogási korlátok hatálya alá tartozó fajok állományait érintő fogások kirakodására irányuló kötelezettség bevezetésével minden uniós halászati tevékenységben fokozatosan felszámolja a visszadobás gyakorlatát.

(2) Az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (6) bekezdése felhatalmazza a Bizottságot arra, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktus útján visszadobási terveket fogadjon el legfeljebb három évre a tagállamok által kidolgozott, az illetékes tanácsadó testületekkel egyeztetett közös ajánlások alapján.

(3) A tagállamok által 2015-ben benyújtott közös ajánlás nyomán az (EU) 2015/2439 felhatalmazáson alapuló rendelet ([2]) a 2016–2018-as időszakra visszadobási tervet hozott létre egyes tengerfenéken élő fajoknak a délnyugati vizeken folytatott halászatára vonatkozóan.

(4) Belgium, Spanyolország, Franciaország, Hollandia és Portugália közvetlen halászati gazdálkodási érdekkel bír a délnyugati vizeken. A délnyugati vizekkel foglalkozó tanácsadó testülettel folytatott konzultációt követően e tagállamok 2016. május 31-én közös ajánlást nyújtottak be a Bizottsághoz. Az érintett tudományos testületek tudományos szakvéleményeket bocsátottak ki, amelyeket a Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság (HTMGB) áttekintett. A közös ajánlásban foglalt intézkedések összhangban vannak az 1380/2013/EU rendelet 18. cikkének (3) bekezdésével, ezért belefoglalhatók e rendeletbe.

(5) A délnyugati vizek tekintetében az 1380/2013/EU rendelet 15. cikke (1) bekezdésének c) pontja szerint a kirakodási kötelezettséget legkésőbb 2016. január 1-jétől kell alkalmazni a halászatot meghatározó halfajok vonatkozásában.

(6) Az (EU) 2015/2439 felhatalmazáson alapuló rendelet előírta, hogy a 2016–2018-as időszakban egyes tengerfenéki fajoknak a délnyugati vizeken folytatott halászatában visszadobási terv kerüljön bevezetésre.

(7) A tagállamok által 2016-ban benyújtott új közös ajánlásnak megfelelően a visszadobási tervnek 2017-től ki kell terjednie a közönséges nyelvhal, a szürke tőkehal, az ördöghalfélék és a norvég homár ICES VIIIa, b, d és e körzetben (kizárólag az állományok „funkcionális egység” elnevezésű elterjedési területein belül) folytatott halászatára, a norvég homár ICES VIIIc és IXa körzetben (kizárólag a funkcionális egységeken belül) végzett halászatára, a közönséges nyelvhal és a sima lepényhal ICES IXa körzetben folytatott halászatára, a szürke tőkehal ICES VIIIc és IXa körzetben végzett halászatára, valamint az ördöghalfélék ICES VIIIa, b, c, d, e és IXa körzetben folytatott halászatára.

(8) A közös ajánlás javasolta a kirakodási kötelezettség alóli mentesség alkalmazását az ICES VIII és IX alterületen vonóhálóval kifogott norvég homár esetében, mivel a rendelkezésre álló tudományos bizonyítékok – az e fajt megcélzó halászeszközök, a halászati módszerek és az ökoszisztéma jellemzőit figyelembe véve – potenciálisan magas túlélési arányra utalnak. Értékelésében a HTMGB megállapította, hogy a legutóbbi kísérletek tanúsága szerint a túlélési arányok a korábbi munka során megfigyelt túlélési arányokhoz hasonlóan alakultak. További tanulmányok vannak tervbe véve, amelyek vélhetően további információval fognak szolgálni az e halászatban tapasztalható túlélési arányokról. Ezért ezt a mentességet a 2017. évre vonatkozóan bele kell foglalni e rendeletbe, egy olyan rendelkezéssel együtt, amely felkéri az érintett tagállamokat, hogy nyújtsanak be további adatokat a Bizottsághoz annak érdekében, hogy a HTMGB teljes körűen értékelhesse a mentesség indokait.

([1]) HL L 354., 2013.12.28., 22. o.

([2]) A Bizottság 2015. október 12-i (EU) 2015/2439 felhatalmazáson alapuló rendelete az egyes tengerfenéken élő fajoknak a délnyugati vizeken történő halászatára vonatkozó visszadobási terv elkészítéséről (HL L 336., 2015.12.23., 36. o.).

(9) A közös ajánlás bizonyos halászati tevékenységek vonatkozásában három, meghatározott mértékű *de minimis* kivételt tartalmaz. A HTMGB áttekintette a tagállamok által benyújtott bizonyítékokat. A HTMGB megállapítása szerint a közös ajánlás megalapozott érveket tartalmazott arra vonatkozóan, hogy a nem kívánt fogások kezelésének aránytalan költségei mellett nehézséget okoz a szelektivitás fokozása. A fentiek fényében célszerű a *de minimis* kivételeket a közös ajánlásban szereplő százalékos érték szerint meghatározni, az 1380/2013/EU rendelet 15. cikke (1) bekezdésében megengedett szintek figyelembevétele mellett.

(10) A közönséges nyelvhalra vonatkozó *de minimis* kivétel, amely az e fajra halászó hajók által az ICES VIIIa és VIIIb körzetben az e fajból merevítőrudas vonóhálókkal és fenékvonóhálókkal ejtett összes éves fogás legfeljebb 5 %-ára érvényes, azon a tényen alapul, hogy a szelektivitás csak rendkívül nehezen fokozható ténylegesen. A HTMGB megállapította, hogy az alátámasztó információk kellően indokolják e kivételt. Ezért ezt a kivételt bele kell foglalni e rendeletbe.

(11) A közönséges nyelvhalra vonatkozó *de minimis* kivétel, amely az e fajra halászó hajók által az ICES VIIIa és VIIIb körzetben az e fajból tükörhálókkal és kopoltyúhálókkal ejtett összes éves fogás legfeljebb 3 %-ára érvényes, azon a tényen alapul, hogy a szelektivitás csak rendkívül nehezen fokozható ténylegesen. A HTMGB megállapította, hogy az alátámasztó információk kellően indokolják a kért kivételt. Ezért ezt a kivételt bele kell foglalni e rendeletbe.

(12) A szürke tőkehalra vonatkozó *de minimis* kivétel, amely az e fajra halászó hajók által az ICES VIII és IX alterületen az e fajból vonóhálókkal ejtett összes éves fogásnak 2017-ben legfeljebb 7 %-ára, 2018-ban pedig legfeljebb 6 %-ára érvényes, azon a tényen alapul, hogy a szelektivitás csak rendkívül nehezen fokozható ténylegesen. A HTMGB megállapította, hogy a szelektivitással kapcsolatban szolgáltatott kiegészítő információk nem tartalmaztak olyan további bizonyítékot, amely igazolná, hogy a szelektivitás rendkívül nehezen fokozható az érintett tevékenységcsoportokban. Így tehát további munkára van szükség e kivétel jobb megindokolásához. A kivételt ezért indokolt e rendelettel csak egy évre, azaz 2017-re engedélyezni, méghozzá azzal a feltétellel, hogy a tagállamoknak a kivétel alátámasztására a HTMGB által értékelendő pontosabb információkat kell benyújtaniuk.

(13) Az (EU) 2015/2439 felhatalmazáson alapuló rendeletet következésképpen hatályon kívül kell helyezni és egy új rendelettel kell felváltani.

(14) Mivel az e rendelet szerinti intézkedések közvetlenül érintik az uniós hajók halászati idényéhez kapcsolódó gazdasági tevékenységeket és a halászati idény tervezését, e rendeletnek a kihirdetése után azonnal hatályba kell lépnie. Ezt a rendeletet 2017. január 1-jétől indokolt alkalmazni,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A kirakodási kötelezettség végrehajtása

Az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (1) bekezdésében előírt kirakodási kötelezettség az ICES VIII, IX és X alterületen, valamint a CECAF 34.1.1, 34.1.2 és 34.2.0 övezetben végzett, e rendelet mellékletében felsorolt halászati tevékenységek vonatkozásában alkalmazandó.

2. cikk

A túlélési arányon alapuló mentességek

(1) A kirakodási kötelezettség alól az 1380/2013/EU rendelet 15. cikke (4) bekezdésének b) pontja által az olyan fajokra vonatkozóan biztosított mentességet, amelyek vonatkozásában a tudományos bizonyítékok magas túlélési arányokat jeleznek, alkalmazni kell az ICES VIII és IX alterületen vonóhálókkal (halászeszközkódok [1]: OTB, OTT, PTB, TBN, TBS, TB, OT, PT és TX) kifogott norvég homár (*Nephrops norvegicus*) tekintetében.

(2) A délnyugati vizeken közvetlen állománygazdálkodási érdekkel bíró tagállamok 2017. május 1-je előtt további tudományos információkat nyújtanak be az (1) bekezdésben meghatározott mentesség alkalmazásának alátámasztására. A Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság (HTMGB) 2017. szeptember 1-je előtt értékeli a benyújtott tudományos információkat.

[1] A rendelet az ENSZ Élelmezési és Mezőgazdasági Szervezete által meghatározott halászeszközkódokat használja.

3. cikk

De minimis kivételek

(1) Az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (1) bekezdésétől eltérve a következő mennyiségek dobhatók vissza:

a) a szürke tőkehal (*Merluccius merluccius*) esetében az ICES VIII és IX alterületen e fajra vonóhálóval és kerítőhálóval (halászeszközkódok: OTT, OTB, PTB, OT, PT, TBN, TBS, TX, SSC, SPR, TB, SDN, SX és SV) halászó hajók által az e fajból ejtett összes éves fogás legfeljebb 7 %-a 2017-ben, és legfeljebb 6 %-a 2018-ban;

b) a közönséges nyelvhal (*Solea solea*) esetében az ICES VIIIa és VIIIb körzetben e fajra merevítőrudas vonóhálóval (halászeszközkód: TBB) és fenékvonóhálóval (halászeszközkódok: OTB, OTT, PTB, TBN, TBS, TBB, OT, PT és TX) halászó hajók által az e fajból ejtett összes éves fogás legfeljebb 5 %-a;

c) a közönséges nyelvhal (*Solea solea*) esetében az ICES VIIIa és VIIIb körzetben e fajra tükörhálóval és kopoltyúhálóval (halászeszközkódok: GNS, GN, GND, GNC, GTN, GTR és GEN) halászó hajók által az e fajból ejtett összes éves fogás legfeljebb 3 %-a.

(2) A délnyugati vizeken közvetlen állománygazdálkodási érdekkel bíró tagállamok 2017. május 1-je előtt további visszadobási adatokat és más releváns tudományos információkat nyújtanak be a Bizottsághoz az (1) bekezdés a) pontjában meghatározott mentesség alkalmazásának alátámasztására. A Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság (HTMGB) 2017. szeptember 1-je előtt értékeli ezeket az adatokat és információkat.

4. cikk

A kirakodási kötelezettség hatálya alá tartozó hajók

A tagállamok az e rendelet mellékletében megállapított kritériumoknak megfelelően meghatározzák, hogy az egyes halászati tevékenységek vonatkozásában mely hajók tartoznak a kirakodási kötelezettség hatálya alá.

Azon hajók esetében, amelyek 2016-ban bizonyos halászati tevékenységek tekintetében kirakodási kötelezettség hatálya alá tartoztak, a szóban forgó halászati tevékenységek vonatkozásában továbbra is érvényes a kirakodási kötelezettség.

Az érintett tagállamok a biztonságos uniós ellenőrzési honlap használatával a mellékletben felsorolt valamennyi halászati tevékenység tekintetében 2016. december 31. előtt benyújtják a Bizottság és a többi tagállam részére az (1) bekezdés alapján meghatározott hajók jegyzékét. Az érintett tagállamok naprakészen tartják e jegyzékeket.

5. cikk

Hatályon kívül helyezés

Az (EU) 2015/2439 felhatalmazáson alapuló rendelet hatályát veszti.

6. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

A rendeletet 2017. január 1-jétől 2018. december 31-ig kell alkalmazni.

A 4. cikk e rendelet hatálybalépésétől kezdődően alkalmazandó.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2016. október 12-én.

a Bizottság részéről
az elnök
Jean-Claude JUNCKER

MELLÉKLET

A kirakodási kötelezettség hatálya alá tartozó halászati tevékenységek

a) Az ICES VIIIa, b, d és e körzetben folytatott halászati tevékenységek

Halászat (faj)	Halászeszközkód	Halászeszköz leírása	Szembőség	Kirakodandó fajok
Közönséges nyelvhal (*Solea solea*)	OTB, OTT, PTB, TBN, TBS, TB, OT, PT, TX	valamennyi fenékvonóháló	70 és 100 mm közötti szembőség	A közönséges nyelvhalvalamennyi fogása
	TBB	valamennyi merevítőrudas vonóháló	70 és 100 mm közötti szembőség	
	GNS, GN, GND, GNC, GTN, GTR, GEN	valamennyi tükörháló és kopoltyúháló	legalább 100 mm szembőség	
Szürke tőkehal (*Merluccius merluccius*)	OTT, OTB, PTB, SDN, OT, PT, TBN, TBS, TX, SSC, SPR, TB, SX, SV	valamennyi fenékvonóháló és kerítőháló	legalább 100 mm szembőség	A szürke tőkehalvalamennyi fogása
	LL, LLS	valamennyi horogsor	valamennyi	
	GNS, GN, GND, GNC, GTN, GEN	valamennyi kopoltyúháló	legalább 100 mm szembőség	
Ördöghalfélék (*Lophiidae*)	GNS, GN, GND, GNC, GTN, GEN	valamennyi kopoltyúháló	legalább 200 mm szembőség	Az ördöghalfélék valamennyi fogása
Norvég homár (*Nephrops norvegicus*) csak a funkcionális egységeken belül	OTB, OTT, PTB, TBN, TBS, TB, OT, PT, TX	valamennyi fenékvonóháló	legalább 70 mm szembőség	A norvég homárvalamennyi fogása

b) Az ICES VIIIc és IXa körzetben folytatott halászati tevékenységek

Halászat (faj)	Halászeszközkód	Halászeszköz leírása	Szembőség	Kirakodási kötelezettség
Ördöghalfélék (*Lophiidae*)	GNS, GN, GND, GNC, GTN, GEN	valamennyi kopoltyúháló	legalább 200 mm szembőség	Az ördöghalfélék valamennyi fogása
Norvég homár (*Nephrops norvegicus*) csak a funkcionális egységeken belül	OTB, PTB, OTT, TBN, TBS, OT, PT, TX TB	valamennyi fenékvonóháló	legalább 70 mm szembőség	A norvég homár valamennyi fogása

Halászat (faj)	Halászeszközkód	Halászeszköz leírása	Szembőség	Kirakodási kötelezettség
Szürke tőkehal (*Merluccius merluccius*)	OTT, OTB, PTB, OT, PT, TBN, TBS, TX, SSC, SPR, TB, SDN, SX, SV	valamennyi fenékvonóháló és kerítőháló	A következő feltételek mindegyikének megfelelő hajók: 1. legalább 70 mm szembőségű háló használata 2. a 2014/2015-ös időszakban [1] a kirakodott szürke tőkehal összmennyisége: az összes kirakodott faj több mint 5 %-át kiteszi és meghaladja az 5 tonnát.	A szürke tőkehal valamennyi fogása
	GNS, GN, GND, GNC, GTN, GEN	valamennyi kopoltyúháló	80 és 99 mm közötti szembőség	
	LL, LLS	valamennyi horogsor	a horogméret nagyobb, mint 3,85 cm +/– 1,15 cm (hosszúság) és 1,6 cm +/– 0,4 cm (szélesség)	

[1] A referencia-időszak a későbbi években frissítésre kerül, például 2018-ban a referencia-időszak 2015 és 2016 lesz.

c) Az ICES IXa körzetben folytatott halászati tevékenységek

Halászat (faj)	Halászeszközkód	Halászeszköz leírása	Szembőség	Kirakodási kötelezettség
közönséges nyelvhal (*Solea solea*) és sima lepényhal (*Pleuronectes platessa*)	GNS, GN, GND, GNC, GTN, GTR, GEN	valamennyi tükörháló és kopoltyúháló	legalább 100 mm szembőség	A közönséges nyelvhalés a sima lepényhal valamennyi fogása

A BIZOTTSÁG (EU) 2016/2375 FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ RENDELETE

(2016. október 12.)

bizonyos tengerfenéki fajoknak az északnyugati vizeken folytatott halászatára vonatkozó visszadobási terv létrehozásáról

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a közös halászati politikáról, az 1954/2003/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2371/2002/EK és a 639/2004/EK tanácsi rendelet és a 2004/585/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 11-i 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([1]) és különösen annak 15. cikke (6) bekezdésére és 18. cikke (1) és (3) bekezdésére,

mivel:

(1) Az 1380/2013/EU rendelet célja, hogy a fogási korlátok hatálya alá tartozó fajok állományait érintő fogások kirakodására irányuló kötelezettség bevezetésével minden uniós halászati tevékenységben fokozatosan felszámolja a visszadobás gyakorlatát.

(2) Az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (6) bekezdése felhatalmazza a Bizottságot arra, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktus útján visszadobási terveket fogadjon el legfeljebb három évre a tagállamok által kidolgozott, az illetékes tanácsadó testületekkel egyeztetett közös ajánlások alapján.

(3) A tagállamok által 2015-ben benyújtott közös ajánlás nyomán az (EU) 2015/2438 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet ([2]) a 2016–2018-as időszakra visszadobási tervet hozott létre egyes tengerfenéken élő fajoknak az északnyugati vizeken folytatott halászatára vonatkozóan.

(4) Belgium, Írország, Spanyolország, Franciaország, Hollandia és az Egyesült Királyság közvetlen halászati gazdálkodási érdekekkel bír az északnyugati vizeken. Az északnyugati vizekkel foglalkozó tanácsadó testülettel folytatott konzultációt követően e tagállamok 2016. június 3-án új közös ajánlást nyújtottak be a Bizottsághoz. Az érintett tudományos testületek tudományos szakvéleményeket bocsátottak ki, amelyeket a Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság (HTMGB) áttekintett. A közös ajánlásban foglalt intézkedések összhangban vannak az 1380/2013/EU rendelet 18. cikkének (3) bekezdésével, ezért belefoglalhatók e rendeletbe.

(5) Az északnyugati vizek tekintetében az 1380/2013/EU rendelet 15. cikke (1) bekezdésének c) pontja szerint a fogási korlátok hatálya alá tartozó, a halászatot meghatározó fajok vonatkozásában a kirakodási kötelezettséget legkésőbb 2016. január 1-jétől kell alkalmazni. A közös ajánlás meghatározta azon flották körét, amelyek a közönséges tőkehal, a foltos tőkehal, a vékonybajszú tőkehal és a fekete tőkehal vegyes halászatában, valamint a norvég homár halászatában, a közönséges nyelvhal és a sima lepényhal vegyes halászatában, továbbá a szürke tőkehal és a sávos tőkehal halászatában kirakodási kötelezettség hatálya alá tartoznának.

(6) Az (EU) 2015/2438 felhatalmazáson alapuló rendelet előírta, hogy a 2016–2018-as időszakban egyes tengerfenéki fajoknak az északnyugati vizeken folytatott halászatában visszadobási terv kerüljön bevezetésre.

(7) A tagállamok által 2016-ban benyújtott új közös ajánlásnak megfelelően a visszadobási tervnek 2017-től kezdve olyan újabb fajokra is ki kell terjednie, amelyek meghatározóak a közönséges tőkehal, a foltos tőkehal, a vékonybajszú tőkehal és a fekete tőkehal rendkívül vegyes halászatában, a norvég homár halászatában, a közönséges nyelvhal és a sima lepényhal vegyes halászatában, továbbá a szürke tőkehal és a sávos tőkehal halászatában. Bizonyos halászati tevékenységek esetén a járulékos fogásokat is le kell fedni.

(8) A közös ajánlás javasolta a kirakodási kötelezettség alóli mentesség alkalmazását az ICES VI körzetben és VII alterületen a csapdákkal és kosarakkal kifogott norvég homár esetében, mivel a tudományos bizonyítékok – a halászeszközök, a halászati módszerek és az ökoszisztéma jellemzőit figyelembe véve – magas túlélési arányra utalnak. A HTMGB megalapozottnak ítélte a mentességet. Ezért e rendeletben továbbra is lehetővé kell tenni ezt a mentességet.

([1]) HL L 354., 2013.12.28., 22. o.

([2]) A Bizottság 2015. október 12-i (EU) 2015/2438 felhatalmazáson alapuló rendelete az egyes tengerfenéken élő fajoknak az északnyugati vizeken történő halászatára vonatkozó visszadobási terv elkészítéséről (HL L 336., 2015.12.23., 29. o.).

(9) A közös ajánlás azt javasolta, hogy az ICES VIId körzetnek az azonosított ivadéknevelő területek kivételével a parttól számított hat tengeri mérföld széles sávjában a közönséges nyelvhal minimális állományvédelmi referenciaméretnél kisebb egyedeinek 80–99 mm szembőségű feszítőlapos fenékvonóhálóval, bizonyos feltételeknek megfelelő halászati műveletek keretében ejtett fogásai tekintetében mentességet kell biztosítani a kirakodási kötelezettség alól. A tudományos bizonyítékok – figyelembe véve a halászeszközök és az ökoszisztéma jellemzőit – magas túlélési arányra utalnak. A HTMGB szerint a túlélés számos tényezőtől függ, és óva intett attól, hogy a vizsgálatok eredményeit más halászati tevékenységekre is kiterjesszék, továbbá megjegyezte, hogy e kérelem alátámasztására újabb releváns vizsgálatokat kell végezni. Ezért ezt a mentességet 2017-re vonatkozóan bele kell foglalni ebbe a rendeletbe azzal a feltétellel, hogy a mentesség igénybevétele a vizsgálatok körülményeihez hasonló körülmények között történik, valamint hogy az érintett tagállamok további vizsgálatokat végeznek. E további vizsgálatok eredményeit a HTMGB-nek 2017-ben értékelnie kell.

(10) A közös ajánlás bizonyos halászati tevékenységek vonatkozásában hét, meghatározott mértékű *de minimis* kivételt tartalmaz. A tagállamok által szolgáltatott bizonyítékokat a HTMGB megvizsgálta, és összességében úgy ítélte meg, hogy a közös ajánlás megalapozott érveket tartalmazott arra vonatkozóan, hogy nehezen valósítható meg a szelektivitás további fokozása és/vagy a nem szándékos fogások kezelésénél aránytalan költségek jelentkeznek, és az érveket egyes esetekben a költségek minőségi elemzése is alátámasztotta. A fentiek fényében és az azoknak ellentmondó tudományos információk hiányában e *de minimis* kivételeket – a közös ajánlásban szereplő százalékos aránynak megfelelően és az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (1) bekezdésében megengedett szinteket meg nem haladó értékek szerint – célszerű belefoglalni e rendeletbe.

(11) A közönséges nyelvhalra vonatkozó *de minimis* kivétel, amely 2017–2018-ban az ICES VIId, VIIe, VIIf és VIIg körzetben a közönséges nyelvhalra tükörhálóval és kopoltyúhálóval halászó hajók által az e fajból ejtett összes éves fogás legfeljebb 3 %-ára érvényes, azon a tényen alapul, hogy a szelektivitás csak rendkívül nehezen fokozható. A HTMGB megállapítása szerint a kivétel jól meghatározott, ezért azt bele kell foglalni ebbe a rendeletbe.

(12) A vékonybajszú tőkehalra vonatkozó *de minimis* kivétel, amely 2017-ben az ICES VIId és VIIe körzetben a vékonybajszú tőkehalra 100 mm-nél kisebb szembőségű fenékvonóhálóval és kerítőhálóval, valamint vízközi vonóhálóval halászó – és a vékonybajszú tőkehal kirakodására kötelezett – hajók által az e fajból ejtett összes éves fogás legfeljebb 7 %-ára, 2018-ban pedig legfeljebb 6 %-ára érvényes, azon a tényen alapul, hogy a szelektivitás csak rendkívül nehezen fokozható.

(13) A vékonybajszú tőkehalra vonatkozó *de minimis* kivétel, amely 2017-ben az ICES VIIb–VIIj körzetekben a vékonybajszú tőkehalra legalább 100 mm szembőségű fenékvonóhálóval és kerítőhálóval halászó – és a vékonybajszú tőkehal kirakodására kötelezett – hajók által az e fajból ejtett összes éves fogás legfeljebb 7 %-ára, 2018-ban pedig legfeljebb 6 %-ára érvényes, azon a tényen alapul, hogy a szelektivitás csak rendkívül nehezen fokozható.

(14) A vékonybajszú tőkehalra vonatkozó *de minimis* kivétel, amely 2017-ben az ICES VII alterületen (a VIIa, a VIId és a VIIe körzet kivételével) a vékonybajszú tőkehalra 100 mm-nél kisebb szembőségű fenékvonóhálóval és kerítőhálóval halászó – és a vékonybajszú tőkehal kirakodására kötelezett – hajók által az e fajból ejtett összes éves fogás legfeljebb 7 %-ára, 2018-ban pedig legfeljebb 6 %-ára érvényes, azon a tényen alapul, hogy a szelektivitás csak rendkívül nehezen fokozható.

(15) A vékonybajszú tőkehalra vonatkozó három *de minimis* kivétel kapcsán az (EU) 2015/2438 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet előírta, hogy a kivételek alátámasztására az érintett tagállamoknak további tudományos információkat kell benyújtaniuk a Bizottsághoz. A HTMGB megjegyezte, hogy noha még mindig elengedhetetlen a teljes körű bizonyítékok szolgáltatása, a kiegészítő információk választ adnak a HTMGB bizonyos aggályaira. A HTMGB kiemelte, hogy ezen állomány vonatkozásában koherensebb megközelítésre van szükség. A HTMGB által áttekintett tudományos bizonyítékok alapján, valamint tekintettel arra, hogy a kivételt alátámasztó további bizonyítékok megalapozottabbak, a kivételt indokolt tovább alkalmazni és belefoglalni e rendeletbe.

(16) A norvég homárra vonatkozó *de minimis* kivétel, amely 2017-ben az ICES VII alterületen a norvég homár kirakodására kötelezett hajók által az e fajból ejtett összes éves fogás legfeljebb 7 %-ára, 2018-ban pedig legfeljebb 6 %-ára érvényes, azon a tényen alapul, hogy a szelektivitás csak rendkívül nehezen fokozható. A HTMGB megalapozottnak ítélte a kivételt. Ezért ezt a kivételt bele kell foglalni e rendeletbe.

(17) A norvég homárra vonatkozó *de minimis* kivétel, amely 2017-ben az ICES VI alterületen a norvég homár kirakodására kötelezett hajók által az e fajból ejtett összes éves fogás legfeljebb 7 %-ára, 2018-ban pedig legfeljebb 6 %-ára érvényes, azon a tényen alapul, hogy a szelektivitás csak rendkívül nehezen fokozható, és hogy számszerű információk támasztják alá a nem kívánt fogások kezelésének aránytalan költségeit. A HTMGB megalapozottnak ítélte a kivételt. Ezért ezt a kivételt bele kell foglalni e rendeletbe.

(18) A közönséges nyelvhalra vonatkozó *de minimis* kivétel, amely 2017-ben és 2018-ban az ICES VIId, VIIe, VIIf, VIIg és VIIh körzetben a fokozottan szelektív, 80–119 mm szembőségű TBB halászeszközöket használó hajók által az e fajból ejtett összes éves fogás legfeljebb 3 %-ára érvényes, azon a tényen alapul, hogy a szelektivitás csak rendkívül nehezen fokozható. A HTMGB megjegyezte, hogy a kivétel célja a szelektívebb halászeszközök használatának kompenzálása, és a kért *de minimis* kivétel a fennmaradó visszadobásokat hivatott lefedni. Ezért ezt a kivételt bele kell foglalni e rendeletbe.

(19) Az (EU) 2015/2438 felhatalmazáson alapuló rendeletet következésképpen hatályon kívül kell helyezni és egy új rendelettel kell felváltani.

(20) Mivel az e rendelet szerinti intézkedések közvetlenül érintik az uniós hajók halászati idényéhez kapcsolódó gazdasági tevékenységeket és a halászati idény tervezését, e rendeletnek a kihirdetése után azonnal hatályba kell lépnie. Ezt a rendeletet 2017. január 1-jétől indokolt alkalmazni,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A kirakodási kötelezettség végrehajtása

Az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (1) bekezdésében előírt kirakodási kötelezettség az ICES V (az Va körzet, illetve az Vb körzet uniós vizeinek kivételével), VI és VII övezetben folytatott, e rendelet mellékletében felsorolt halászati tevékenységek vonatkozásában alkalmazandó.

2. cikk

A túlélési arányon alapuló mentességek

(1) A kirakodási kötelezettség alóli, az 1380/2013/EU rendelet 15. cikke (4) bekezdésének b) pontjában olyan fajokra vonatkozóan biztosított mentességet, amelyek vonatkozásában a tudományos bizonyítékok magas túlélési arányokat jeleznek, az alábbiak tekintetében kell alkalmazni:

a) az ICES VI és VII alterületen csapdákkal és kosarakkal (halászeszközkódok [1]: FPO és FIX) kifogott norvég homár (*Nephrops norvegicus*);

b) az ICES VIId körzetnek az ivadéknevelő területek kivételével a parttól számított hat tengeri mérföld széles sávjában a közönséges nyelvhal (*Solea solea*) minimális állományvédelmi referenciaméretnél kisebb egyedeinek 80–99 mm szembőségű zsákvéggel rendelkező feszítőlapos fenékvonóhálóval (halászeszközkódok: OTT, OTB, TBS, TBN, TB, PTB, OT, PT, TX) 2017-ben, az alábbi feltételeknek megfelelő halászati műveletek keretében ejtett fogásai: a legfeljebb 10 méter hosszú, legfeljebb 180 kW motorteljesítményű hajók, amelyek legfeljebb 15 méter mély vizekben korlátozott, legfeljebb 1 óra 30 perces időtartamig vontatnak halászeszközt. A közönséges nyelvhal ily módon kifogott egyedeit haladéktalanul vissza kell engedni a tengerbe.

(2) Az északnyugati vizeken közvetlen állománygazdálkodási érdekkel bíró tagállamok 2017. május 1-je előtt további tudományos információkat nyújtanak be a Bizottsághoz az (1) bekezdés b) pontjában meghatározott mentesség alkalmazásának alátámasztására. A Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság (HTMGB) 2017. szeptember 1-je előtt értékeli ezeket az információkat.

3. cikk

De minimis kivételek

Az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (1) bekezdésétől eltérve a következő mennyiségek dobhatók vissza:

a) a vékonybajszú tőkehal (*Merlangius merlangus*) esetében 2017-ben a szóban forgó faj kirakodására kötelezett, az ICES VIId és VIIe körzetben 100 mm-nél kisebb szembőségű fenékvonóhálót és kerítőhálót (OTB, SSC, OTT, PTB, SDN, SPR, TBN, TBS, TB, SX, SV OT, PT és TX), illetve a vékonybajszú tőkehal fogására vízközi vonóhálót (OTM, PTM) használó hajók által az e fajból ejtett összes éves fogás legfeljebb 7 %-a, 2018-ban pedig legfeljebb 6 %-a.

[1] A rendelet az ENSZ Élelmezési és Mezőgazdasági Szervezete által meghatározott halászeszközkódokat használja.

b) a vékonybajszú tőkehal (*Merlangius merlangus*) esetében 2017-ben a szóban forgó faj kirakodására kötelezett, az ICES VIIb–VIIj körzetben a vékonybajszú tőkehalra legalább 100 mm szembőségű fenékvonóhálóval és kerítőhálóval (OTB, SSC, OTT, PTB, SDN, SPR, TBN, TBS, TB, SX, SV OT, PT és TX), illetve vízközi vonóhálóval (OTM, PTM) halászó hajók által az e fajból ejtett összes éves fogás legfeljebb 7 %-a, 2018-ban pedig legfeljebb 6 %-a;

c) a vékonybajszú tőkehal (*Merlangius merlangus*) esetében 2017-ben a szóban forgó faj kirakodására kötelezett, az ICES VIIa, VIId és VIIe körzet kivételével az ICES VII alterületen a vékonybajszú tőkehalra 100 mm-nél kisebb szembőségű fenékvonóhálóval és kerítőhálóval (OTB, SSC, OTT, PTB, SDN, SPR, TBN, TBS, TB, SX, SV OT, PT és TX), illetve vízközi vonóhálóval (OTM, PTM) halászó hajók által az e fajból ejtett összes éves fogás legfeljebb 7 %-a, 2018-ban pedig legfeljebb 6 %-a;

d) a norvég homár (*Nephrops norvegicus*) esetében 2017-ben az ICES VII alterületen a norvég homár kirakodására kötelezett hajók által az e fajból ejtett összes éves fogás legfeljebb 7 %-a, 2018-ban pedig legfeljebb 6 %-a;

e) a norvég homár (*Nephrops norvegicus*) esetében 2017-ben az ICES VI alterületen a norvég homár kirakodására kötelezett hajók által az e fajból ejtett összes éves fogás legfeljebb 7 %-a, 2018-ban pedig legfeljebb 6 %-a;

f) a közönséges nyelvhal (*Solea solea*) esetében 2017-ben és 2018-ban az ICES VIId, VIIe, VIIf és VIIg körzetben a közönséges nyelvhalra tükörhálóval és kopoltyúhálóval halászó hajók által az e fajból ejtett összes éves fogás legfeljebb 3 %-a;

g) a közönséges nyelvhal (*Solea solea*) esetében 2017-ben és 2018-ban a szóban forgó faj kirakodására kötelezett, az ICES VIId, VIIe, VIIf, VIIg és VIIh körzetben fokozottan szelektív, például megnövelt szembőségű toldattal ellátott, 80–119 mm szembőségű TBB halászeszközöket használó hajók által az e fajból ejtett összes éves fogás legfeljebb 3 %-a.

4. cikk

A kirakodási kötelezettség hatálya alá tartozó hajók

(1) A tagállamok az e rendelet mellékletében megállapított kritériumoknak megfelelően meghatározzák, hogy az egyes halászati tevékenységek vonatkozásában mely hajók tartoznak a kirakodási kötelezettség hatálya alá.

Azon hajók esetében, amelyek 2016-ban bizonyos halászati tevékenységek tekintetében kirakodási kötelezettség hatálya alá tartoztak, a szóban forgó halászati tevékenységek vonatkozásában továbbra is érvényes a kirakodási kötelezettség.

(2) Az érintett tagállamok a biztonságos uniós ellenőrzési honlap használatával a mellékletben felsorolt valamennyi halászati tevékenység tekintetében 2016. december 31. előtt benyújtják a Bizottság és a többi tagállam részére az (1) bekezdés alapján meghatározott hajók jegyzékét. Az érintett tagállamok naprakészen tartják e jegyzékeket.

5. cikk

Hatályon kívül helyezés

Az (EU) 2015/2438 felhatalmazáson alapuló rendelet hatályát veszti.

6. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

A rendeletet 2017. január 1-jétől 2018. december 31-ig kell alkalmazni.

A 4. cikk e rendelet hatálybalépésétől kezdődően alkalmazandó.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2016. október 12-én.

a Bizottság részéről
az elnök
Jean-Claude JUNCKER

MELLÉKLET

A kirakodási kötelezettség hatálya alá tartozó halászati tevékenységek

a) Az ICES VIa körzet és az Vb körzet uniós és nemzetközi vizein folytatott halászati tevékenységek

Halászat	Halászeszközkód	Halászeszköz leírása	Szembőség	Kirakodandó fajok
Közönséges tőkehal (*Gadus morhua*), foltos tőkehal (*Melanogrammus aeglefinus*), vékonybajszú tőkehal (*Merlangius merlangus*) és fekete tőkehal (*Pollachius virens*)	OTB, SSC, OTT, PTB, SDN, SPR, TBN, TBS, OTM, PTM, TB, SX, SV, OT, PT, TX	vonóhálók és kerítőhálók	valamennyi	A foltos tőkehal minden olyan fogása, valamint a közönséges nyelvhal, a sima lepényhal és a rombuszhalak minden olyan járulékos fogása, amelyek esetében a 2014-ben és 2015-ben (*) kifogott összes faj hajónkénti teljes kirakodott mennyiségének több mint 5 %-át a következő tőkehalak alkották: közönséges tőkehal, foltos tőkehal, vékonybajszú tőkehal és fekete tőkehal összesítve.
Norvég homár (*Nephrops norvegicus*)	OTB, SSC, OTT, PTB, SDN, SPR, FPO, TBN, TB, TBS, OTM, PTM, SX, SV, FIX, OT, PT, TX	vonóhálók, kerítőhálók, csapdák és kosarak	valamennyi	A norvég homár, valamint a foltos tőkehal minden olyan járulékos fogása, amelyek esetében a 2014-ben és 2015-ben (*) kifogott összes faj hajónkénti teljes kirakodott mennyiségének több mint 20 %-át norvég homár alkotta.

(*) Az (EU) 2015/2438 felhatalmazáson alapuló rendeletnek megfelelően az e halászat tekintetében kirakodási kötelezettség hatálya alá tartozóként jegyzékbe vett hajók a referencia-időszakot érintő változás ellenére továbbra is az e rendelet 4. cikke szerinti jegyzéken maradnak, valamint e halászat vonatkozásában továbbra is kirakodási kötelezettség hatálya alá tartoznak.

b) a szürke tőkehalra irányuló, az ICES VI és VII alterület, valamint az ICES Vb körzet uniós és nemzetközi vizei tekintetében teljes kifogható mennyiség tárgyát képező halászati tevékenységek

Halászat	Halászeszközkód	Halászeszköz leírása	Szembőség	Kirakodandó fajok
Szürke tőkehal (*Merluccius merluccius*)	OTB, SSC, OTT, PTB, SDN, SPR, TBN, TBS, OTM, PTM TB, SX, SV, OT, PT, TX	vonóhálók és kerítőhálók	valamennyi	A szürke tőkehal minden olyan fogása, amelyek esetében a 2014-ben és 2015-ben (*) kifogott összes faj hajónkénti teljes kirakodott mennyiségének több mint 20 %-át szürke tőkehal alkotta.
Szürke tőkehal (*Merluccius merluccius*)	GNS, GN, GND, GNC, GTN, GTR, GEN	valamennyi kopoltyúháló	valamennyi	A szürke tőkehal valamennyi fogása
Szürke tőkehal (*Merluccius merluccius*)	LL, LLS, LLD, LX, LTL, LHP, LHM	valamennyi horogsor	valamennyi	A szürke tőkehal valamennyi fogása

(*) Az (EU) 2015/2438 felhatalmazáson alapuló rendeletnek megfelelően az e halászat tekintetében kirakodási kötelezettség hatálya alá tartozóként jegyzékbe vett hajók a referencia-időszakot érintő változás ellenére továbbra is az e rendelet 4. cikke szerinti jegyzéken maradnak, valamint e halászat vonatkozásában továbbra is kirakodási kötelezettség hatálya alá tartoznak.

c) Az ICES VII alterület tekintetében megállapított, a norvég homárra vonatkozó teljes kifogható mennyiség tárgyát képező halászati tevékenységek

Halászat	Halászeszközkód	Halászeszköz leírása	Szembőség	Kirakodandó fajok
Norvég homár (*Nephrops norvegicus*)	OTB SSC, OTT, PTB, SDN, SPR, FPO, TBN, TB, TBS, OTM, PTM, SX, SV, FIX, OT, PT, TX	vonóhálók, kerítőhálók, csapdák és kosarak	valamennyi	A norvég homár minden olyan fogása, amelyek esetében a 2014-ben és 2015-ben (*) kifogott összes faj hajónkénti teljes kirakodott mennyiségének több mint 20 %-át norvég homár alkotta.

(*) Az (EU) 2015/2438 felhatalmazáson alapuló rendeletnek megfelelően az e halászat tekintetében kirakodási kötelezettség hatálya alá tartozóként jegyzékbe vett hajók a referencia-időszakot érintő változás ellenére továbbra is az e rendelet 4. cikke szerinti jegyzéken maradnak, valamint e halászat vonatkozásában továbbra is kirakodási kötelezettség hatálya alá tartoznak.

d) Az ICES VIIa körzetben folytatott halászati tevékenységek

Halászat	Halászeszközkód	Halászeszköz	Szembőség	Kirakodandó fajok
Közönséges tőkehal (*Gadus morhua*), foltos tőkehal (*Melanogrammus aeglefinus*), vékonybajszú tőkehal (*Merlangius merlangus*) és fekete tőkehal (*Pollachius virens*)	OTB, SSC, OTT, PTB, SDN, SPR, TBN, TBS, OTM, PTM, TB, SX, SV, OT, PT, TX	vonóhálók és kerítőhálók	valamennyi	A foltos tőkehal minden olyan fogása, amelyek esetében a 2014-ben és 2015-ben (*) kifogott összes faj hajónkénti teljes kirakodott mennyiségének több mint 10 %-át a következő tőkehalak alkották: közönséges tőkehal, foltos tőkehal, vékonybajszú tőkehal és fekete tőkehal összesítve.

(*) Az (EU) 2015/2438 felhatalmazáson alapuló rendeletnek megfelelően az e halászat tekintetében kirakodási kötelezettség hatálya alá tartozóként jegyzékbe vett hajók a referencia-időszakot érintő változás ellenére továbbra is az e rendelet 4. cikke szerinti jegyzéken maradnak, valamint e halászat vonatkozásában továbbra is kirakodási kötelezettség hatálya alá tartoznak.

e) Az ICES VIId körzetben folytatott halászati tevékenységek

Halászat	Halászeszközkód	Halászeszköz	Szembőség	Kirakodandó fajok
Közönséges nyelvhal (*Solea solea*)	TBB	valamennyi merevítőrudas vonóháló	valamennyi	A közönséges nyelvhal valamennyi fogása
Közönséges nyelvhal (*Solea solea*)	OTT, OTB, TBS, TBN, TB, PTB, OT, PT, TX	vonóhálók	< 100 mm	A közönséges nyelvhal minden olyan fogása, amelyek esetében a 2014-ben és 2015-ben (*) kifogott összes faj hajónkénti teljes kirakodott mennyiségének több mint 5 %-át közönséges nyelvhal alkotta.
Közönséges nyelvhal (*Solea solea*)	GNS, GN, GND, GNC, GTN, GTR, GEN	valamennyi tükörháló és kopoltyúháló	valamennyi	A közönséges nyelvhal valamennyi fogása

Halászat	Halászeszközkód	Halászeszköz	Szembőség	Kirakodandó fajok
Közönséges tőkehal (*Gadus morhua*), foltos tőkehal (*Melanogrammus aeglefinus*), vékonybajszú tőkehal (*Merlangius merlangus*) és fekete tőkehal (*Pollachius virens*)	OTB, SSC, OTT, PTB, SDN, SPR, TBN, TBS, OTM, PTM, TB, SX, SV, OT, PT, TX	vonóhálók és kerítőhálók	valamennyi	A vékonybajszú tőkehal minden olyan fogása, amelyek esetében a 2014-ben és 2015-ben (*) kifogott összes faj hajónkénti teljes kirakodott mennyiségének több mint 20 %-át a következő tőkehalak alkották: közönséges tőkehal, foltos tőkehal, vékonybajszú tőkehal és fekete tőkehal összesítve.

(*) Az (EU) 2015/2438 felhatalmazáson alapuló rendeletnek megfelelően az e halászat tekintetében kirakodási kötelezettség hatálya alá tartozóként jegyzékbe vett hajók a referencia-időszakot érintő változás ellenére továbbra is az e rendelet 4. cikke szerinti jegyzéken maradnak, valamint e halászat vonatkozásában továbbra is kirakodási kötelezettség hatálya alá tartoznak.

f) Az ICES VIIe körzetben a közönséges nyelvhalra irányuló halászati tevékenységek

Halászat	Halászeszközkód	Halászeszköz	Szembőség	Kirakodandó fajok
Közönséges nyelvhal (*Solea solea*)	TBB	valamennyi merevítőrudas vonóháló	valamennyi	A közönséges nyelvhal minden olyan fogása, amelyek esetében a 2014-ben és 2015-ben (*) kifogott összes faj hajónkénti teljes kirakodott mennyiségének több mint 5 %-át közönséges nyelvhal alkotta.
Közönséges nyelvhal (*Solea solea*)	GNS, GN, GND, GNC, GTN, GTR, GEN	valamennyi tükörháló és kopoltyúháló	valamennyi	A közönséges nyelvhal valamennyi fogása

(*) Az (EU) 2015/2438 felhatalmazáson alapuló rendeletnek megfelelően az e halászat tekintetében kirakodási kötelezettség hatálya alá tartozóként jegyzékbe vett hajók a referencia-időszakot érintő változás ellenére továbbra is az e rendelet 4. cikke szerinti jegyzéken maradnak, valamint e halászat vonatkozásában továbbra is kirakodási kötelezettség hatálya alá tartoznak.

g) Az ICES VIId és VIIe körzetben folytatott halászati tevékenységek

Halászat	Halászeszközkód	Halászeszköz	Szembőség	Kirakodandó fajok
Sávos tőkehal (*Pollachius pollachius*)	GNS, GN, GND, GNC, GTN, GTR, GEN	valamennyi tükörháló és kopoltyúháló	valamennyi	A sávos tőkehal valamennyi fogása

h) Az ICES VIIb, VIIc és VIIf–VIIk körzetben folytatott halászati tevékenységek

Halászat	Halászeszközkód	Halászeszköz	Szembőség	Kirakodandó fajok
Közönséges nyelvhal (*Solea solea*)	TBB	valamennyi merevítőrudas vonóháló	valamennyi	A közönséges nyelvhal minden olyan fogása, amelyek esetében a 2014-ben és 2015-ben (*) kifogott összes faj hajónkénti teljes kirakodott mennyiségének több mint 5 %-át közönséges nyelvhal alkotta.

Halászat	Halászeszközkód	Halászeszköz	Szembőség	Kirakodandó fajok
Közönséges nyelvhal (*Solea solea*)	GNS, GN, GND, GNC, GTN, GTR, GEN	valamennyi tükörháló és kopoltyúháló	valamennyi	A közönséges nyelvhal valamennyi fogása

(*) Az (EU) 2015/2438 felhatalmazáson alapuló rendeletnek megfelelően az e halászat tekintetében kirakodási kötelezettség hatálya alá tartozóként jegyzékbe vett hajók a referencia-időszakot érintő változás ellenére továbbra is az e rendelet 4. cikke szerinti jegyzéken maradnak, valamint e halászat vonatkozásában továbbra is kirakodási kötelezettség hatálya alá tartoznak.

i) Az ICES VIIb, VIIc, VIIe és VIIf–VIIk körzetben folytatott halászati tevékenységek

Halászat	Halászeszközkód	Halászeszköz	Szembőség	Kirakodandó fajok
Közönséges tőkehal (*Gadus morhua*), foltos tőkehal (*Melanogrammus aeglefinus*), vékonybajszú tőkehal (*Merlangius merlangus*) és fekete tőkehal (*Pollachius virens*)	OTB, SSC, OTT, PTB, SDN, SPR, TBN, TBS, OTM, PTM, TB, SX, SV, OT, PT, TX	vonóhálók és kerítőhálók	valamennyi	A vékonybajszú tőkehal minden olyan fogása, amelyek esetében a 2014-ben és 2015-ben (*) kifogott összes faj hajónkénti teljes kirakodott mennyiségének több mint 20 %-át a következő tőkehalak alkották: közönséges tőkehal, foltos tőkehal, vékonybajszú tőkehal és fekete tőkehal összesítve.

(*) Az (EU) 2015/2438 felhatalmazáson alapuló rendeletnek megfelelően az e halászat tekintetében kirakodási kötelezettség hatálya alá tartozóként jegyzékbe vett hajók a referencia-időszakot érintő változás ellenére továbbra is az e rendelet 4. cikke szerinti jegyzéken maradnak, valamint e halászat vonatkozásában továbbra is kirakodási kötelezettség hatálya alá tartoznak.

A BIZOTTSÁG (EU) 2016/2376 FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ RENDELETE

(2016. október 13.)

a Vénusz-kagyló (*Venus* spp.) Olaszország területi vizein folytatott halászatára vonatkozó visszadobási terv meghatározásáról

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a közös halászati politikáról, az 1954/2003/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2371/2002/EK és a 639/2004/EK tanácsi rendelet és a 2004/585/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 11-i 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre [1] és különösen annak 15. cikke (6) bekezdésére,

tekintettel a földközi-tengeri halászati erőforrások fenntartható kiaknázásával kapcsolatos irányítási intézkedésekről, a 2847/93/EGK rendelet módosításáról és az 1626/94/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2006. december 21-i 1967/2006/EK tanácsi rendeletre [2] és különösen annak 15a. cikkére,

mivel:

(1) Az 1380/2013/EU rendelet célja a visszadobás gyakorlatának az Unió teljes halászati tevékenysége tekintetében történő fokozatos felszámolása a fogási korlátok hatálya alá tartozó fajok állományait érintő fogások kirakodására irányuló kötelezettség bevezetése révén.

(2) Az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (6) bekezdése felhatalmazza a Bizottságot arra, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján legfeljebb hároméves időszakra visszadobási terveket fogadjon el a tagállamok által az illetékes tanácsadó testületekkel folytatott konzultáció során kidolgozott közös ajánlás alapján. A visszadobási tervek a halászatra vonatkozó technikai intézkedéseket is tartalmazhatnak.

(3) Az olasz területi vizeken folytatott Vénuszkagyló-halászatban közvetlen állománygazdálkodási érdekeltséggel bíró egyedüli tagállamként Olaszország az 1380/2013/EU rendelet 18. cikkében foglalt eljárással összhangban ajánlást nyújtott be a Bizottsághoz. Az ajánlást a földközi-tengeri tanácsadó testülettel (MEDAC) való konzultációt követően a Vénusz-kagyló visszadobására vonatkozó nemzeti állománygazdálkodási terv formájában került benyújtásra. Az ajánlás benyújtásakor a Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság (HTMGB) felülvizsgálta az Olaszország által benyújtott tudományos adatokat. A közös ajánlásban megfogalmazott intézkedések összhangban vannak az 1380/2013/EU rendelet 18. cikke (3) bekezdésének rendelkezéseivel.

(4) Az 1967/2006/EK rendelet 15a. cikke felhatalmazza a Bizottságot arra, hogy a visszadobási tervek elfogadása céljából minimális állományvédelmi referenciaméretet állapítson meg a kirakodási kötelezettség hatálya alá tartozó fajokra vonatkozóan azzal a céllal, hogy biztosítható legyen a tengeri élőlények fiatal egyedeinek védelme. A minimális állományvédelmi referenciaméret adott esetben eltérhet az említett rendelet III. mellékletében meghatározott méretektől.

(5) A HTMGB-nek a Vénusz-kagyló visszadobására vonatkozó nemzeti állománygazdálkodási tervvel kapcsolatos megállapításai értelmében ez a kagyló a magas túlélési aránnyal rendelkező fajok közé tartozik, ezért a fogás visszadobandó részére vonatkozóan indokolt a kirakodási kötelezettség alóli eltérés kérelmezése. A minimális állományvédelmi referenciaméret 25 mm-ről 22 mm-re csökkentése nem összeegyeztethetetlen a kifejlett példányok méretével, ezért valószínűleg nem lesz jelentős hatással a fiatal szervezetek védelmére. Ez a változás előreláthatóan az állomány szaporodási képességének csupán csekély mértékű csökkenéséhez vezet, és az állományra nézve nem jár jelentősebb hatással. Végül pedig megállapítást nyert, hogy a javasolt tudományos nyomonkövetési program jóvoltából minden bizonnyal elegendő adat áll majd rendelkezésre a visszadobási terv hatásainak értékeléséhez.

(6) A kirakodási kötelezettség végrehajtásának megfelelő ellenőrzése érdekében az érintett tagállamnak össze kell állítania az e rendelet hatálya alá tartozó hajók jegyzékét.

[1] HL L 354., 2013.12.28., 22. o.
[2] HL L 409., 2006.12.30., 11. o.

(7) Mivel az e rendelet szerinti intézkedések közvetlenül érintik a halászathoz kapcsolódó gazdasági tevékenységet és az uniós hajók halászati idényének tervezését, indokolt előírni, hogy a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő harmadik napon lépjen hatályba. Az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (6) bekezdésével összhangban e rendelet legfeljebb három évig lehet érvényben,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Tárgy

Ez a rendelet megállapítja az Olaszország területi vizein folytatott Vénuszkagyló-halászat tekintetében az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (1) bekezdésének d) pontja értelmében alkalmazandó kirakodási kötelezettség végrehajtásának részletes szabályait.

2. cikk

Minimális állományvédelmi referenciaméret

(1) Az 1967/2006/EK rendelet III. mellékletében meghatározott minimális állományvédelmi referenciamérettől eltérve, és az 1380/2013/EU rendelet 15. cikke (11) bekezdésének alkalmazásában az Olaszország területi vizeiben honos Vénusz-kagyló minimális állományvédelmi referenciamérete 22 mm.

(2) A Vénusz-kagyló méretének megállapítása az 1967/2006/EK rendelet IV. mellékletének megfelelően történik.

3. cikk

A hajók jegyzéke

(1) A tagállami hatóságok meghatározzák a kirakodási kötelezettség hatálya alá tartozó hajókat.

(2) A tagállami hatóságok a biztonságos uniós ellenőrzési honlap útján 2016. december 31-ig benyújtják a Bizottság részére az Olaszország területi vizein hidraulikus kotróhálóval folytatott Vénuszkagyló-halászatra engedéllyel rendelkező hajók jegyzékét. A tagállami hatóságok folyamatosan frissítik a jegyzéket.

4. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2017. január 1-jétől 2019. december 31-ig kell alkalmazni.

A 3. cikket azonban e rendelet hatálybalépésétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet a Szerződéseknek megfelelően teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó a tagállamokban.

Kelt Brüsszelben, 2016. október 13-án.

a Bizottság részéről

az elnök

Jean-Claude JUNCKER

A BIZOTTSÁG (EU) 2016/2377 FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ RENDELETE

(2016. október 14.)

az egyes kisméretű nyílt tengeri fajoknak a délnyugati vizeken történő halászatára vonatkozó visszadobási terv elkészítéséről szóló 1394/2014/EU felhatalmazáson alapuló rendelet módosításáról

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a közös halászati politikáról, az 1954/2003/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2371/2002/EK és a 639/2004/EK tanácsi rendelet és a 2004/585/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 11-i 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([1]) és különösen annak 15. cikke (6) bekezdésére és 18. cikke (1) és (3) bekezdésére,

mivel:

(1) Az 1380/2013/EU rendelet célja, hogy a fogási korlátok hatálya alá tartozó fajok állományait érintő fogások kirakodására irányuló kötelezettség bevezetésével minden uniós halászati tevékenységben fokozatosan felszámolja a visszadobás gyakorlatát.

(2) Az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (6) bekezdése felhatalmazza a Bizottságot arra, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktus útján visszadobási terveket fogadjon el legfeljebb három évre a tagállamok által kidolgozott, az illetékes tanácsadó testületekkel egyeztetett közös ajánlások alapján.

(3) A kirakodási kötelezettség végrehajtásának bizonyos rugalmas mechanizmusok révén történő megkönnyítése érdekében az 1394/2014/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet ([2]) visszadobási tervet hoz létre egyes nyílt tengeri fajoknak a délnyugati vizeken történő halászatára vonatkozóan.

(4) Az 1380/2013/EU rendelet 15. cikke (5) bekezdésének e) pontja szerint a visszadobási tervek magukban foglalhatják minimális állományvédelmi referenciaméretek megállapítását.

(5) Belgium, Spanyolország, Franciaország, Hollandia és Portugália közvetlen halászati gazdálkodási érdekkel bír a délnyugati vizeken. A délnyugati nyugati vizekkel foglalkozó tanácsadó testülettel és a nyílt tengeri halászattal foglalkozó tanácsadó testülettel folytatott konzultációt követően az említett tagállamok 2016. május 30-án közös ajánlást nyújtottak be a Bizottsághoz, amelyben arra tettek javaslatot, hogy – a 850/98/EK tanácsi rendelet ([3]) XII. mellékletében foglaltaktól eltérve – az ICES VIIIc körzet és a IX alterület tekintetében a fattyúmakrélára (*Trachurus* spp.) vonatkozó minimális állományvédelmi referenciaméret a spanyol, illetve portugál kvóta 5 %-ának erejéig 12 cm-ben kerüljön megállapításra. Ezen túlmenően a közös ajánlás azt javasolta, hogy a fattyúmakréla-kvóta szóban forgó 5 %-os határértékén belül az ICES IXa körzetben a partról kerítőhálóval folytatott, ún. „xávega" kisüzemi halászatban a portugál kvóta 1 %-a 12 cm-nél kisebb egyedekből is állhat.

(6) Az érintett tudományos testületek tudományos szakvéleményeket bocsátottak ki, amelyeket a Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság (HTMGB) áttekintett. A HTMGB megállapítása szerint a minimális állományvédelmi referenciaméret közös ajánlás szerinti csökkentése esetén alacsony annak a kockázata, hogy a régóta alkalmazott kiaknázási módszer megváltozna. A jelek szerint ez a halászati módszer mérsékelt kiaknázási arány mellett nem befolyásolja károsan az érintett állományok dinamikáját. A HTMGB ugyanakkor kiemelte, hogy a különböző méretkorlátozások szerinti fogások ellenőrzése kihívást jelenthet, és a mortalitás nőhet, ha nem történik megfelelő ellenőrzés. Ezenkívül elengedhetetlen, hogy a gazdasági szereplők betartsák a kisebb referenciaméretekre vonatkozóan megállapított százalékos határértékeket. Ezért fontos, hogy az érintett tagállamok megfelelő ellenőrzési intézkedéseket vezessenek be az érintett halászati tevékenységek tekintetében.

(7) A közös ajánlásban foglalt intézkedések összhangban vannak az 1380/2013/EU rendelet 18. cikkének (3) bekezdésével, ezért belefoglalhatók a bizonyos nyílt tengeri fajoknak a délnyugati vizeken történő halászatára vonatkozó visszadobási tervbe.

([1]) HL L 354., 2013.12.28., 22. o.

([2]) A Bizottság 2014. október 20-i 1394/2014/EU felhatalmazáson alapuló rendelete egyes nyílt tengeri fajoknak a délnyugati vizeken történő halászatára vonatkozó visszadobási terv elkészítéséről (HL L 370., 2014.12.30., 31. o.).

([3]) A Tanács 1998. március 30-i 850/98/EK rendelete a halászati erőforrásoknak a fiatal tengeri élőlények védelmét biztosító technikai intézkedések révén történő megóvásáról (HL L 125., 1998.4.27., 1. o.).

(8) Ezért az 1394/2014/EU felhatalmazáson alapuló rendeletet ennek megfelelően módosítani kell.

(9) Mivel az e rendelet szerinti intézkedések közvetlenül érintik az uniós hajók halászati idényéhez kapcsolódó gazdasági tevékenységeket és a halászati idény tervezését, e rendeletnek a kihirdetése után azonnal hatályba kell lépnie. Ezt a rendeletet 2017. január 1-jétől indokolt alkalmazni,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 1394/2014/EU felhatalmazáson alapuló rendelet 4. cikke az alábbi bekezdéssel egészül ki:

„A 850/1998/EK rendelet XII. mellékletétől eltérve az ICES VIIIc körzet és a IX alterület tekintetében a fattyúmakrélára (*Trachurus* spp.) vonatkozó minimális állományvédelmi referenciaméret az említett területek tekintetében megállapított spanyol, illetve portugál kvóta 5 %-ának erejéig 12 cm-ben kerül megállapításra. A fattyúmakrélára-kvóta szóban forgó 5 %-án belül az ICES IXa körzetben a partról kerítőhálóval folytatott, ún. »xávega« kisüzemi halászatban a portugál kvóta 1 %-a 12 cm-nél kisebb egyedekből is állhat.”

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

A rendeletet 2017. január 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2016. október 14-én.

a Bizottság részéről
az elnök
Jean-Claude JUNCKER

A BIZOTTSÁG (EU) 2016/2378 VÉGREHAJTÁSI RENDELETE

(2016. december 21.)

az 1484/95/EK rendeletnek a baromfihús- és tojáságazatban alkalmazandó, valamint a tojásalbuminra vonatkozó irányadó árak meghatározása tekintetében történő módosításáról

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a mezőgazdasági termékpiacok közös szervezésének létrehozásáról és a 922/72/EGK, a 234/79/EGK, az 1037/2001/EK és az 1234/2007/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1308/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([1]) és különösen annak 183. cikke b) pontjára,

tekintettel a mezőgazdasági termékek feldolgozásával előállított egyes árucikkekre alkalmazandó kereskedelmi szabályokról és az 1216/2009/EK, valamint a 614/2009/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2014. április 16-i 510/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([2]) és különösen annak 5. cikke (6) bekezdésének a) pontjára,

mivel:

(1) Az 1484/95/EK bizottsági rendelet ([3]) meghatározta a baromfihús- és a tojáságazatra, valamint a tojásalbuminra vonatkozó kiegészítőimportvám-rendszer végrehajtásának részletes szabályait, és megállapította az érintett termékekre alkalmazandó irányadó árakat.

(2) A baromfihús- és tojáságazati termékekre, valamint a tojásalbuminra vonatkozó irányadó árak meghatározásának alapjául szolgáló adatok rendszeresen végrehajtott ellenőrzéséből az derül ki, hogy az irányadó árakat bizonyos termékek behozatalának vonatkozásában a származási hely szerinti árkülönbségek figyelembevételével módosítani kell.

(3) Az 1484/95/EK rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell.

(4) Tekintettel annak szükségességére, hogy az intézkedés alkalmazása a frissített adatok rendelkezésre bocsátását követően mihamarabb megkezdődjék, indokolt előírni, hogy e rendelet a kihirdetésének napján lépjen hatályba,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 1484/95/EK rendelet I. mellékletének helyébe e rendelet mellékletének szövege lép.

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

([1]) HL L 347., 2013.12.20., 671. o.
([2]) HL L 150., 2014.5.20., 1. o.
([3]) A Bizottság 1484/95/EK rendelete (1995. június 28.) a kiegészítőimportvám-rendszer végrehajtásával kapcsolatos részletes szabályoknak és az irányadó áraknak a baromfihús- és tojáságazat, valamint a tojásalbumin tekintetében történő megállapításáról, valamint a 163/67/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 145., 1995.6.29., 47. o.).

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2016. december 21-én.

a Bizottság részéről,
az elnök nevében,
Jerzy PLEWA
főigazgató
Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Főigazgatóság

MELLÉKLET

„I. MELLÉKLET

KN-kód	Árumegnevezés	Irányadó ár (EUR/100 kg)	A 3. cikkben említett biztosíték (EUR/100 kg)	Származási hely (1)
0207 12 10	Tisztított és bontott, 70 %-os csirke, fagyasztva	121,8	0	AR
0207 12 90	Tisztított és bontott, 65 %-os csirke, fagyasztva	142,0	0	AR
		158,9	0	BR
0207 14 10	A *Gallus domesticus* fajhoz tartozó szárnyasok darabolva, csont nélkül, fagyasztva	281,0	6	AR
		177,5	41	BR
		284,9	5	CL
		211,5	27	TH
0207 27 10	Pulyka darabolva, csont nélkül, fagyasztva	331,0	0	BR
		344,5	0	CL
	Tojás, héj nélkül, szárítva	350,2	0	AR
1602 32 11	A *Gallus domesticus* fajhoz tartozó szárnyasokból készült termékek főzés nélkül	171,3	39	BR

(1) A Közösség harmadik országokkal folytatott külkereskedelmére vonatkozó statisztikáról szóló 471/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek az országok és területek nómenklatúrájának frissítése tekintetében történő végrehajtásáról szóló, 2012. november 27-i 1106/2012/EU bizottsági rendeletben (HL L 328., 2012.11.28., 7. o.) meghatározott országnómenklatúra szerint. A »ZZ« kód jelentése: »egyéb származási hely«."

A BIZOTTSÁG (EU) 2016/2379 VÉGREHAJTÁSI RENDELETE

(2016. december 22.)

az egyes gyümölcs- és zöldségfélék behozatali árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek megállapításáról

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a mezőgazdasági termékpiacok közös szervezésének létrehozásáról és a 922/72/EGK, a 234/79/EGK, az 1037/2001/EK és az 1234/2007/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1308/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([1]),

tekintettel az 1234/2007/EK tanácsi rendeletnek a gyümölcs- és zöldség-, valamint a feldolgozottgyümölcs- és feldolgozottzöldség-ágazatra alkalmazandó részletes szabályainak a megállapításáról szóló, 2011. június 7-i 543/2011/EU bizottsági végrehajtási rendeletre ([2]) és különösen annak 136. cikke (1) bekezdésére,

mivel:

(1) Az Uruguayi Forduló többoldalú kereskedelmi tárgyalásai eredményeinek megfelelően az 543/2011/EU végrehajtási rendelet a XVI. mellékletének A. részében szereplő termékek és időszakok tekintetében meghatározza azokat a szempontokat, amelyek alapján a Bizottság rögzíti a harmadik országokból történő behozatalra vonatkozó átalányértékeket.

(2) Az 543/2011/EU végrehajtási rendelet 136. cikke (1) bekezdése alapján a behozatali átalányérték számítására munkanaponként, változó napi adatok figyelembevételével kerül sor. Ezért helyénvaló előírni, hogy e rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lépjen hatályba,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 543/2011/EU végrehajtási rendelet 136. cikkében említett behozatali átalányértékeket e rendelet melléklete határozza meg.

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2016. december 22-én.

a Bizottság részéről,
az elnök nevében,
Jerzy PLEWA
főigazgató
Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Főigazgatóság

([1]) HL L 347., 2013.12.20., 671. o.
([2]) HL L 157., 2011.6.15., 1. o.

MELLÉKLET

Az egyes gyümölcs- és zöldségfélék behozatali árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek

(EUR/100 kg)

KN-kód	Országkód (1)	Behozatali átalányérték
0702 00 00	MA	99,1
	TN	262,8
	TR	115,2
	ZZ	159,0
0707 00 05	MA	79,2
	TR	156,6
	ZZ	117,9
0709 93 10	MA	230,7
	TR	176,6
	ZZ	203,7
0805 10 20	TR	81,7
	ZA	70,9
	ZZ	76,3
0805 20 10	MA	67,6
	ZZ	67,6
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	IL	163,3
	JM	129,1
	TR	77,1
	ZZ	123,2
0805 50 10	AR	76,7
	TR	79,2
	ZZ	78,0
0808 10 80	US	132,4
	ZZ	132,4
0808 30 90	CN	87,8
	ZZ	87,8

(1) Az országoknak a Közösség harmadik országokkal folytatott külkereskedelmére vonatkozó statisztikáról szóló 471/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek az országok és területek nómenklatúrájának frissítése tekintetében történő végrehajtásáról szóló, 2012. november 27-i 1106/2012/EU bizottsági rendeletben (HL L 328., 2012.11.28., 7. o.) meghatározott nómenklatúrája szerint. A „ZZ” jelentése „egyéb származás”.

HATÁROZATOK

A POLITIKAI ÉS BIZTONSÁGI BIZOTTSÁG (KKBP) 2016/2380 HATÁROZATA

(2016. december 13.)

az Európai Unió grúziai megfigyelő missziója (EUMM Grúzia) vezetője megbízatásának meghosszabbításáról (EUMM GRÚZIA/1/2016)

A POLITIKAI ÉS BIZTONSÁGI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unióról szóló szerződésre és különösen annak 38. cikke harmadik bekezdésére,

tekintettel az Európai Unió grúziai megfigyelő missziójáról, EUMM Georgia (helyesen: EUMM Grúzia) szóló, 2010. augusztus 12-i 2010/452/KKBP tanácsi határozatra ([1]) és különösen annak 10. cikke (1) bekezdésére,

mivel:

(1) A Politikai és Biztonsági Bizottság (PBB) a 2010/452/KKBP határozat értelmében és a Szerződés 38. cikke harmadik bekezdésével összhangban felhatalmazással rendelkezik arra, hogy meghozza az Európai Unió grúziai megfigyelő missziójának (EUMM Grúzia) politikai ellenőrzésére és stratégiai irányítására vonatkozó megfelelő határozatokat, beleértve a misszióvezető kinevezéséről szóló határozatot is.

(2) A PBB 2014. december 19-én elfogadta az EUMM GRÚZIA/1/2014 határozatot ([2]), amellyel Kęstutis JANKAUSKAS-t nevezte ki az EUMM Grúzia misszióvezetőjévé a 2014. december 15-től 2015. december 14-ig tartó időszakra.

(4) A PBB 2015. november 13-án elfogadta a (KKBP) 2015/2200 (EUMM GRÚZIA/1/2015) határozatot ([3]), amivel Kęstutis JANKAUSKAS-nak az EUMM Grúzia misszióvezetőjeként betöltött megbízatását 2015. december 15-től 2016. december 14-ig meghosszabbította.

(4) A Tanács 2016. december 12-én elfogadta a (KKBP) 2016/2238 határozatot ([4]), amellyel a 2016. december 15-től 2018. december 14-ig tartó időszakra meghosszabbította az EUMM Grúzia megbízatását.

(5) Az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője azt javasolta, hogy a 2016. december 15-től 2017. december 14-ig terjedő időszakra hosszabbítsák meg Kęstutis JANKAUSKAS-nak az EUMM Grúzia misszióvezetőjeként betöltött megbízatását,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A Politikai és Biztonsági Bizottság 2017. december 14-ig meghosszabbítja Kęstutis JANKAUSKAS-nak az EUMM Grúzia misszióvezetőjeként betöltött megbízatását.

([1]) HL L 213., 2010.8.13., 43. o.
([2]) A Politikai és Biztonsági Bizottság EUMM Georgia/1/2014 határozata (2014. december 19.) az Európai Unió grúziai megfigyelő missziója (EUMM Georgia) vezetőjének kinevezéséről (HL L 369., 2014.12.24., 78. o.).
([3]) A Politikai és Biztonsági Bizottság (KKBP) 2015/2200 határozata (2015. november 13.) az Európai Unió grúziai megfigyelő missziója (EUMM Grúzia) vezetője megbízatásának meghosszabbításáról (EUMM GRÚZIA/1/2015) (HL L 313., 2015.11.28., 40. o.).
([4]) A Tanács (KKBP) 2016/2238 határozata (2016. december 12.) az Európai Unió grúziai megfigyelő missziójáról (EUMM Grúzia) szóló 2010/452/KKBP határozat módosításáról (HL L 337., 2016.12.13., 15. o.).

2. cikk

Ez a határozat az elfogadásának napján lép hatályba.

Kelt Brüsszelben, 2016. december 13-án.

a Politikai és Biztonsági Bizottság részéről
az elnök
W. STEVENS

A POLITIKAI ÉS BIZTONSÁGI BIZOTTSÁG (KKBP) 2016/2381 HATÁROZATA

(2016. december 14.)

az Európai Unió mali KBVP-missziója (EUCAP Száhel Mali) misszióvezetője megbízatásának meghosszabbításáról (EUCAP Száhel Mali/2/2016)

A POLITIKAI ÉS BIZTONSÁGI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unióról szóló szerződésre és különösen annak 38. cikke harmadik bekezdésére,

tekintettel az Európai Unió mali KBVP-missziójáról (EUCAP Sahel Mali [helyesen: EUCAP Száhel Mali]) szóló, 2014. április 15-i 2014/219/KKBP tanácsi határozatra ([1]) és különösen annak 7. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Unió mali KBVP-missziójának (EUCAP Száhel Mali) elindításáról és a 2014/219/KKBP határozat módosításáról szóló, 2015. január 19-i 2015/76/KKBP tanácsi határozatra ([2]),

mivel:

(1) A 2014/219/KKBP határozat értelmében a Politikai és Biztonsági Bizottság (PBB) a Szerződés 38. cikkének megfelelően felhatalmazással rendelkezik arra, hogy meghozza az EUCAP Száhel Mali misszió politikai ellenőrzésére és stratégiai irányítására vonatkozó megfelelő határozatokat, beleértve a misszióvezető kinevezéséről szóló határozatot is.

(2) A PBB 2014. május 26-án elfogadta az EUCAP Sahel Mali/1/2014 határozatot ([3]), amellyel Albrecht CONZE-t nevezte ki az EUCAP Száhel Mali misszióvezetőjévé a 2014. május 26-tól 2015. január 14-ig tartó időszakra.

(3) Albrecht CONZE-nak az EUCAP Száhel Mali misszióvezetőjeként betöltött megbízatása többször meghosszabbításra került, legutóbb a (KKBP) 2016/938 határozattal ([4]), amely 2017. január 14-ig meghosszabbította az EUCAP Száhel Mali misszióvezetőjeként betöltött megbízatását.

(4) Az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője azt javasolta, hogy a 2017. január 15-től 2017. július 14-ig terjedő időtartamra hosszabbítsák meg Albrecht CONZE-nak az EUCAP Száhel Mali misszióvezetőjeként betöltött megbízatását,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A Politikai és Biztonsági Bizottság 2017. július 14-ig meghosszabbítja Albrecht CONZE-nak az EUCAP Száhel Mali misszióvezetőjeként betöltött megbízatását.

2. cikk

Ez a határozat az elfogadásának napján lép hatályba.

Kelt Brüsszelben, 2016. december 14-én.

a Politikai és Biztonsági Bizottság részéről

az elnök

W. STEVENS

([1]) HL L 113., 2014.4.16., 21. o.
([2]) HL L 13., 2015.1.20., 5. o.
([3]) A Politikai és Biztonsági Bizottság EUCAP Sahel Mali/1/2014 határozata (2014. május 26.) az Európai Unió mali KBVP-missziója (EUCAP Sahel Mali [helyesen: EUCAP Száhel Mali]) misszióvezetőjének kinevezéséről (HL L 164., 2014.6.3., 43. o.).
([4]) A Politikai és Biztonsági Bizottság (KKBP) 2016/938 határozata (2016. május 31.) az Európai Unió mali KBVP-missziója (EUCAP Száhel Mali) misszióvezetője megbízatásának meghosszabbításáról (EUCAP Száhil Mali/1/2016) (HL L 155., 2016.6.14., 23. o.).

A TANÁCS (KKBP) 2016/2382 HATÁROZATA

(2016. december 21.)

az Európai Biztonsági és Védelmi Főiskola (EBVF) létrehozásáról, valamint a 2013/189/KKBP határozat hatályon kívül helyezéséről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unióról szóló szerződésre és különösen annak 28. cikke (1) bekezdésére, valamint 42. cikke (4) bekezdésére és 43. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének javaslatára,

mivel:

(1) A Tanács 2005. július 18-án elfogadta az Európai Biztonsági és Védelmi Főiskola (a továbbiakban: EBVF) létrehozásáról szóló 2005/575/KKBP együttes fellépést ([1]). Ezen együttes fellépésnek a 2008/550/KKBP együttes fellépés lépett a helyébe ([2]). Ez utóbbi együttes fellépést pedig a 2013/189/KKBP tanácsi határozat ([3]) hatályon kívül helyezte.

(2) A Tanács a 2008. novemberi ülésén elfogadta a fiatal tisztek cseréjére irányuló, az Erasmus program által ihletett európai kezdeményezést ([4]), és megállapodott arról, hogy a kezdeményezés végrehajtásával foglalkozó munkacsoport az EBVF oktatási igazgatóságának keretében fog ülésezni.

(3) Az EBVF irányítóbizottsága 2016. július 15-én megállapodott az EBVF-fel kapcsolatos jövőbeli elképzelésekre vonatkozó ajánlásokról.

(4) Az EBVF keretében folytatott képzési és oktatási tevékenységek a KBVP/KKBP területére fognak vonatkozni, a konfliktushelyzetek stabilizálását, a konfliktusrendezést, valamint a fenntartató fejlesztés feltételeit is beleértve.

(5) Miközben az EBVF alkalmazottainak elsősorban a kirendelt állomány tagjainak kell lenniük, az adminisztratív és a pénzügyi asszisztensi munkakörök szükség esetén szerződéses alkalmazottak felvételével is betölthető.

(6) A 2010/427/EU tanácsi határozat ([5]) értelmében az Európai Külügyi Szolgálat biztosítja az EBVF számára a korábban a Tanács Főtitkársága által nyújtott támogatást,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

I. FEJEZET

AZ EBVF LÉTREHOZÁSA, KÜLDETÉSE, CÉLKITŰZÉSEI ÉS FELADATAI

1. cikk

Az EBVF létrehozása

Létrejön az Európai Biztonsági és Védelmi Főiskola (EBVF).

([1]) A Tanács 2005/575/KKBP együttes fellépése (2005. július 18.) az Európai Biztonsági és Védelmi Főiskola (EBVF) létrehozásáról (HL L 194., 2005.7.26., 15. o.).
([2]) A Tanács 2008/550/KKBP együttes fellépése (2008. június 23.) az Európai Biztonsági és Védelmi Főiskola (EBVF) létrehozásáról és a 2005/575/KKBP együttes fellépés hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2008.7.4., 20. o.).
([3]) A Tanács 2013/189/KKBP határozata (2013. április 22.) az Európai Biztonsági és Védelmi Főiskola (EBVF) létrehozásáról és a 2008/550/KKBP együttes fellépés hatályon kívül helyezéséről (HL L 112., 2013.4.24., 22. o.).
([4]) A Tanács következtetései az EBVP-ről, a Külkapcsolatok Tanácsának 2903. ülése.
([5]) A Tanács 2010/427/EU határozata (2010. július 26.) az Európai Külügyi Szolgálat szervezetének és működésének a megállapításáról (HL L 201., 2010.8.3., 30. o.).

2. cikk

Az EBVF küldetése

Az EBVF európai szintű képzést és oktatást nyújt az Uniónak a közös kül- és biztonságpolitika (KKBP) tágabb keretébe illeszkedő közös biztonság- és védelempolitikája (KBVP) területén annak érdekében, hogy a polgári és katonai személyzet körében egységes álláspontot alakítson ki és mozdítson elő a KBVP-re és a KKBP-re vonatkozóan, valamint hogy képzési és oktatási tevékenységein (a továbbiakban: az EBVF képzési és oktatási tevékenységei) keresztül meghatározza és terjessze a KBVP és a KKBP különböző kérdéseivel kapcsolatos bevált gyakorlatokat.

3. cikk

Az EBVF célkitűzései

Az EBVF célkitűzései a következők:

a) a közös európai biztonsági és védelmi kultúra további javítása az Unióban, valamint az EUSZ 21. cikkének (1) bekezdésében foglalt elveknek az előmozdítása az Unión kívül;

b) a KKBP alapvető részét képező KBVP alaposabb megismerésének előmozdítása;

c) a KBVP és a KKBP valamennyi területén hatékonyan dolgozni képes, tájékozott személyzet biztosítása az uniós szervek részére;

d) a KBVP és a KKBP területén az Unió szakpolitikáit, intézményeit és eljárásait jól ismerő, tájékozott személyzet biztosítása a tagállamok közigazgatási szervei és azok személyi állománya részére;

e) a KBVP-missziók és -műveletek működési elveire vonatkozóan egységes ismeretek biztosítása a KBVP-missziók és -műveletek személyi állománya részére, valamint közös európai identitás kialakítása e személyi állomány körében;

f) a KBVP-missziók és -műveletek képzési és oktatási igényeinek megfelelő képzés és oktatás biztosítása;

g) uniós partnerségek – különösen a KBVP-missziókban részt vevő országokkal való partnerségek – támogatása a KBVP és a KKBP területén;

h) a polgári válságkezelés támogatása többek között a konfliktusmegelőzés, valamint a fenntartható fejlesztés létrejöttéhez vagy megőrzéséhez szükséges feltételek megalapozásának a területén;

i) a fiatal tisztek cseréjére irányuló európai kezdeményezés előmozdítása;

j) hozzájárulás a képzésben vagy oktatásban részt vevők közötti szakmai kapcsolatok és kapcsolattartás előmozdításához.

Figyelmet kell szentelni adott esetben az EBVF és az Unió egyéb tevékenységei közötti összhang biztosítására.

4. cikk

Az EBVF feladatai

(1) Küldetésével és célkitűzéseivel összhangban az EBVF legfontosabb feladata, hogy a KBVP és KKBP területén megszervezze és lebonyolítsa az EBVF képzési és oktatási tevékenységeit.

(2) Az EBVF képzési és oktatási tevékenységei az alábbiakat foglalják magukban:

a) a KBVP és a KKBP területére vonatkozó általános ismereteket terjesztő alap- és haladó szintű képzések;

b) a vezetői készségeket fejlesztő képzések;

c) a KBVP-missziókat és -műveleteket közvetlenül támogató képzések, ideértve a bevetésre felkészítő, valamint a misszió vagy művelet során biztosított képzést és oktatást is;

d) az uniós partnerségeket és a KBVP-missziókban és -műveletekben részt vevő országokat támogató képzések;

e) a KBVP és a KKBP területére vonatkozó polgári/katonai képzést és oktatást támogató modulok;

f) szakmai közönség számára szervezett vagy meghatározott tematikájú, a KBVP és a KKBP területére vonatkozó képzések, szemináriumok, programok és konferenciák;

g) a fiatal tisztek cseréjére irányuló, az Erasmus 1 program által ihletett európai kezdeményezés keretébe illeszkedő közös modulok.

Jóllehet hivatalosan nem minősül az EBVF képzési és oktatási tevékenységének, az EBVF az európai szemesztereket és az első bekezdésben említett közös modulokat felhasználó közös mesterképzéseket is támogatja és előmozdítja.

Egyéb képzési és oktatási tevékenységekre a 9. cikkben említett irányítóbizottság (a továbbiakban: az irányítóbizottság) döntésének megfelelően kerül sor.

(3) Az EBVF a (2) bekezdésben említett tevékenységeken kívül különösen az alábbi feladatokat látja el:

a) az 5. cikk (1) bekezdésében említett hálózatban (a továbbiakban: a hálózat) részt vevő, ugyanezen bekezdésben említett intézetek között kialakítandó kapcsolatok támogatása;

b) a KBVP és a KKBP területén folytatandó képzési és oktatási tevékenységek támogatására vagy kivételes esetben önálló képzési és oktatási tevékenységekhez használt elektronikus távoktatási rendszer működtetése és továbbfejlesztése;

c) a KBVP és a KKBP területére vonatkozó képzési és oktatási anyagok kidolgozása és előállítása, a már meglévő releváns képzési és oktatási anyagokra is építve;

d) a képzéseken részt vett személyek öregdiák-egyesületének támogatása;

e) a tagállamok képzési és oktatási intézetei közötti csereprogramok támogatása a KBVP és a KKBP területén;

f) a Goalkeeper projekt Schoolmaster moduljában az uniós részmodul adminisztrátori feladatainak ellátása és a KBVP-re vonatkozó éves uniós képzési programhoz való hozzájárulás e modulon keresztül;

g) a konfliktusmegelőzés, a polgári válságkezelés, a fenntartható fejlesztés létrejöttéhez vagy megőrzéséhez szükséges feltételek és a biztonsági ágazat reformjára vonatkozó kezdeményezések, valamint a kiberbiztonsággal és a hibrid fenyegetésekkel kapcsolatos tájékozottság növelése terén nyújtott képzések és oktatás irányításának támogatása;

h) a tagállamok képzési és oktatási intézeteinek és minisztériumainak a KBVP területén polgári és katonai képzéssel és oktatással foglalkozó szakértői, valamint adott esetben képzéssel és oktatással foglalkozó, releváns külső szereplők részvételével megtartott éves hálózatépítési konferencia megszervezése és lebonyolítása; valamint

i) kapcsolattartás a releváns szereplőkkel a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülése, valamint a fejlesztés és az együttműködés területén, továbbá kapcsolattartás az érintett nemzetközi szervezetekkel.

II. FEJEZET

SZERVEZET

5. cikk

A hálózat

(1) Az EBVF a tagállamok által megjelölt, az Unión belüli biztonság- és védelempolitikai kérdésekkel foglalkozó polgári és katonai intézetek, főiskolák, akadémiák, egyetemek, intézmények és egyéb szereplők, valamint az Európai Unió Biztonságpolitikai Kutatóintézete (EUISS) közötti hálózatként működik.

Az EBVF szoros kapcsolatot alakít ki az Unió intézményeivel és a megfelelő uniós ügynökségekkel, különösen:

a) az Európai Unió Bűnüldözési Képzési Ügynökségével (CEPOL);

b) az Európai Határ- és Partvédelmi Ügynökséggel (Frontex);

c) az Európai Védelmi Ügynökséggel (EVÜ);

d) az Európai Unió Műholdközpontjával (EU SatCen); valamint

e) az Európai Rendőrségi Hivatal (Europol).

(2) Nemzetközi, kormányközi, kormányzati és nem kormányzati szervezetek adott esetben „társult hálózati partner" státust kaphatnak; ennek részletes szabályairól az irányítóbizottság fog megállapodni.

(3) Az EBVF az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének (a továbbiakban: a főképviselő) teljes körű irányítása alatt működik.

6. cikk

Az Európai Unió Biztonságpolitikai Kutatóintézetének szerepe

(1) Az EUISS az EBVF hálózatának részeként együttműködik az EBVF-fel, és ennek keretében – a képességei jelentette korlátokon belül – rendelkezésre bocsátja szakértelmét és tudásgyűjtési képességeit az EBVF képzési tevékenységeihez, többek közt saját kiadványain keresztül.

(2) Az EUISS ezen belül mindenekelőtt az elemzői által tartott előadásokat biztosít, valamint hozzájárul az EBVF elektronikus távoktatási tartalmainak továbbfejlesztéséhez.

(3) Az EUISS az EBVF öregdiák-szövetségét is támogatja.

7. cikk

Jogképesség

(1) Az EBVF rendelkezik az jogképességgel ahhoz, hogy:

a) feladatait ellássa, célkitűzéseit teljesítse;

b) megkösse a működéséhez szükséges szerződéseket és igazgatási megállapodásokat, többek között végrehajtsa a személyi állomány kirendelését, és szerződéses alkalmazottakat vegyen fel; eszközöket – különösen oktatási eszközöket – szerezzen be;

c) bankszámlát tartson fenn, valamint

d) bíróság előtt eljárjon.

(2) Az EBVF által kötött szerződésekből esetlegesen adódó szerződéses felelősséget a 16. és 17. cikk értelmében rendelkezésére álló pénzösszegekből fedezik.

8. cikk

Felépítés

Az EBVF-en belül az alábbi szervek jönnek létre:

a) az EBVF képzési és oktatási tevékenységének átfogó koordinációjáért és irányításáért felelős irányítóbizottság (a továbbiakban: az irányítóbizottság);

b) az EBVF képzési és oktatási tevékenysége minőségének és koherenciájának biztosításáért felelős oktatási igazgatóság (a továbbiakban: az igazgatóság);

c) az EBVF vezetője (a továbbiakban: a vezető) és egyben kizárólagos jogi képviselője, aki az EBVF pénzügyi és adminisztratív irányításáért felel, valamint tanácsadást biztosít a bizottság és az igazgatóság számára az EBVF tevékenységeinek megszervezéséhez és irányításához;

d) az EBVF titkársága (a továbbiakban: a titkárság), amely az EBVF vezetőjét segíti feladatai ellátásában, és segítséget nyújt különösen az igazgatóságnak az EBVF képzési és oktatási tevékenységei általános minőségének és koherenciájának biztosításához.

9. cikk

Az irányítóbizottság

(1) Az irányítóbizottság az EBVF döntéshozó szerve, amely tagállamonként egy-egy, a tagállamok által kinevezett képviselőből áll. A bizottság valamennyi tagját képviselheti vagy kísérheti póttag.

(2) Az irányítóbizottság tagjai a bizottság üléseire szakértőket is meghívhatnak.

(3) Az irányítóbizottság elnöke a főképviselő megfelelő tapasztalattal rendelkező képviselője. A bizottság legalább évente négyszer ülésezik.

(4) Az Unióhoz csatlakozó országok képviselői aktív megfigyelőként vehetnek részt az irányítóbizottság ülésein.

(5) A vezető, az EBVF személyi állományának más tagjai, az igazgatóság elnöke, és adott esetben az igazgatóság különböző formációinak elnökei, valamint a Bizottság és más uniós intézmények, többek között az EKSZ egy-egy képviselője szavazati jog nélkül részt vesz az irányítóbizottság ülésein.

(6) Az irányítóbizottság a következő feladatokat látja el:

a) jóváhagyja és rendszeresen felülvizsgálja az EBVF képzési és oktatási tevékenységeit, amely az EBVF elfogadott képzési és oktatási követelményeit tükrözi;

b) jóváhagyja az EBVF éves oktatási programját;

c) kiválasztja és rangsorolja az EBVF keretében folytatandó képzési és oktatási tevékenységeket, figyelembe véve az EBVF rendelkezésére bocsátott forrásokat, valamint a meghatározott képzési és oktatási követelményeket;

d) kiválasztja az EBVF képzési és oktatási tevékenységeinek helyet adó tagállamot vagy tagállamokat és a tevékenységeket lebonyolító intézeteket;

e) a Politikai és Biztonsági Bizottság által kijelölt általános politikai keretek között dönt harmadik országoknak az EBVF egyes képzési és oktatási tevékenységeiben való részvételének lehetővé tételéről;

f) elfogadja az EBVF képzési és oktatási tevékenységeinek tantervét;

g) figyelembe veszi a képzésekről szóló értékelő jelentéseket;

h) figyelembe veszi az EBVF képzési és oktatási tevékenységeiről készült általános éves jelentést, és elfogadja az abban foglalt ajánlásokat, amelyeket az érintett tanácsi szerveknek kell továbbítani;

i) átfogó iránymutatást nyújt az igazgatóság munkájához;

j) kinevezi az oktatási igazgatóságnak, valamint különböző formációinak az elnökeit;

k) meghozza az EBVF működése szempontjából szükséges azon döntéseket, amelyek nem más szervek hatáskörébe tartoznak;

l) a vezető javaslata alapján eljárva jóváhagyja az éves költségvetést és az esetleges költségvetés-módosításokat;

m) jóváhagyja az éves beszámolót és mentesítést ad a vezetőnek;

n) jóváhagyja az EBVF által kezelt kiadásokra vonatkozó kiegészítő szabályokat;

o) jóváhagyja a Bizottsággal, az EKSZ-szel, uniós ügynökségekkel vagy tagállamokkal az EBVF kiadásainak finanszírozásával vagy végrehajtásával kapcsolatban kötendő esetleges finanszírozási megállapodásokat és technikai jellegű megállapodásokat;

p) hozzájárul a vezető kiválasztására irányuló, a 11. cikk (3) bekezdésében meghatározott folyamathoz.

(7) Az irányítóbizottság jóváhagyja eljárási szabályzatát.

(8) Az EBVF által viselt költségekre és azok finanszírozására alkalmazandó pénzügyi szabályzat 2. cikkének (6) bekezdésében meghatározott eset kivételével az irányítóbizottság minősített többséggel jár el, az Európai Unióról szóló szerződés 16. cikkének (4) bekezdésében foglaltak szerint.

10. cikk

Az oktatási igazgatóság

(1) Az oktatási igazgatóságot a tagállamok által az EBVF képzési és oktatási tevékenységének támogatására kijelölt polgári és katonai intézetek és egyéb szereplők magas rangú képviselői és az EUISS igazgatója vagy az igazgató képviselője alkotják.

(2) Az igazgatóság elnökét az irányítóbizottság nevezi ki az igazgatóság tagjai közül.

(3) A Bizottság és az EKSZ képviselői meghívást kapnak az igazgatóság üléseire.

(4) A társult hálózati partnerek magas rangú képviselői aktív megfigyelői minőségben meghívást kapnak az igazgatóság üléseire.

(5) Az igazgatóság üléseire uniós és nemzeti intézmények tudományos szakértőit és magas rangú tisztviselőit is meg lehet hívni, hogy azokon megfigyelőként részt vegyenek. Szükség szerint és eseti alapon az olyan intézetek tudományos szakértői és magas rangú tisztviselői is meghívást kaphatnak az igazgatóság üléseire, amelyek nem tagjai a hálózatnak.

(6) Az igazgatóság a következő feladatokat látja el:

a) az oktatással kapcsolatban tanácsot ad és javaslatokat tesz az irányítóbizottság részére;

b) a hálózaton keresztül végrehajtja a közösen elfogadott éves oktatási programot;

c) felügyeli az elektronikus távoktatási rendszert;

d) kidolgozza az EBVF képzési és oktatási tevékenységeinek tananyagát;

e) biztosítja az EBVF képzési és oktatási tevékenységeinek általános koordinációját az összes intézet körében;

f) felülvizsgálja a megelőző tanévben lebonyolított képzési és oktatási tevékenységek színvonalát;

g) javaslatokat nyújt be az irányítóbizottságnak a következő tanév képzési és oktatási tevékenységeire vonatkozóan;

h) gondoskodik az EBVF valamennyi képzési és oktatási tevékenységének szisztematikus értékeléséről, valamint jóváhagyja a képzésekről szóló értékelő jelentéseket;

i) részt vesz az EBVF tevékenységeiről szóló általános éves jelentés tervezetének elkészítésében;

j) támogatja a fiatal tisztek cseréjére irányuló, az Erasmus 1 program által ihletett európai kezdeményezés végrehajtását.

(7) Feladatai teljesítése érdekében az igazgatóság különböző projektorientált formációkban ülésezhet. Az irányítóbizottság egyetértése mellett az igazgatóság megállapítja az e formációk létrehozását és működését irányító szabályokat. Minden formáció legalább évente egyszer jelentést tesz az igazgatóságnak tevékenységéről, és ezt követően megbízatása meghosszabbítható.

(8) Az EBVF titkárságának egy tagja támogatja és segíti az igazgatóságot és annak minden egyes formációját. Ez a tag szavazati jog nélkül vesz részt az üléseken. Ha nincsen más jelölt, ez a személy egyúttal elnökölhet is az üléseken.

(9) Az igazgatóság és minden egyes igazgatósági formáció eljárási szabályzatát az irányítóbizottság fogadja el.

11. cikk

A vezető

(1) A vezető:

a) felel az EBVF tevékenységeiért;

b) az EBVF kizárólagos jogi képviselője;

c) felel az EBVF pénzügyi és adminisztratív irányításáért;

d) tanácsot ad a bizottságnak és az igazgatóságnak és támogatja munkájukat; valamint

e) képviseli az EBVF-et a képzési és oktatási tevékenységek kapcsán a hálózaton belül és azon kívül egyaránt.

(2) A vezetői pozícióra olyan személyek jelentkezhetnek, illetve jelölhetők, akik sokéves, elismert tapasztalattal és szakértelemmel rendelkeznek a képzés és az oktatás terén. A tagállamok a vezető személyére jelölteket javasolhatnak. Az uniós intézmények és az EKSZ személyzete – az alkalmazandó szabályoknak megfelelően – jelentkezhetnek a munkakör betöltésére.

(3) Az előválogatási folyamat megszervezése a főképviselő felelősségi körébe tartozik. Az előválogató bizottság az EKSZ három képviselőjéből áll. Elnöki tisztét az irányítóbizottság elnöke tölti be. A főképviselő az előválogatási eredmények alapján, az előválogató bizottság által megszabott sorrend szerinti, legalább három jelöltből álló lista formájában javaslatot tesz az irányítóbizottságnak. Az előválogatott jelöltek legalább felének a tagállamokból kell származnia. A jelöltek ismertetik az irányítóbizottsággal az EBVF-fel kapcsolatos elképzeléseiket, majd ezt követően a tagállamok felkérést kapnak arra, hogy írásbeli titkos szavazással rangsorolják a jelölteket. A vezetőt a főképviselő az EKSZ személyzetének tagjává nevezi ki.

(4) A vezető különösen az alábbi feladatokat látja el:

a) megteszi az EBVF tevékenységeinek hatékony működéséhez szükséges valamennyi intézkedést, ideértve belső igazgatási utasítások elfogadását és közlemények közzétételét;

b) az igazgatóság által benyújtott javaslatok alapján elkészíti az EBVF éves jelentésének előzetes tervezetét és a munkaprogram előzetes tervezetét, melyeket az irányítóbizottság részére be kell nyújtania;

c) koordinálja az EBVF munkaprogramjának végrehajtását;

d) kapcsolatot tart a tagállamok megfelelő hatóságaival;

e) kapcsolatot tart a KKBP-vel és a KBVP-vel kapcsolatos képzésben és oktatásban érintett külső szereplőkkel;

f) szükséges esetben az EBVF képzési és oktatási tevékenységeivel kapcsolatos technikai jellegű megállapodásokat köt a KKBP és a KBVP területén működő illetékes hatóságokkal, valamint az érintett képzési és oktatási szereplőkkel;

g) elvégez minden egyéb olyan feladatot, amellyel az irányítóbizottság megbízza.

(5) A vezető felel az EBVF pénzügyi és adminisztratív irányításáért és különösen az alábbi feladatokat látja el:

a) elkészíti és benyújtja az irányítóbizottság számára a költségvetési tervezeteket;

b) elfogadja a költségvetést, miután azt az irányítóbizottság jóváhagyta;

c) ő az engedélyezésre jogosult tisztviselő az EBVF költségvetése tekintetében;

d) egy vagy több bankszámlát nyit az EBVF nevében;

e) finanszírozási megállapodásokat és/vagy technikai jellegű megállapodásokat köt a Bizottsággal, az EKSZ-szel vagy valamely tagállammal az EBVF kiadásainak finanszírozásával és/vagy végrehajtásával kapcsolatban, miután az azokra irányuló tárgyalásokat lefolytatta és a megállapodásokat az irányítóbizottságnak benyújtotta;

f) kiválasztja a titkársági alkalmazottakat, mely munkájához egy választótestület nyújt segítséget;

g) az EBVF nevében tárgyalásokat folytat és aláírja a titkársági alkalmazottak EBVF-hez való kirendelésére irányuló levélváltást;

h) az EBVF nevében tárgyalásokat folytat és aláírja az EBVF költségvetéséből fizetett alkalmazottak munkaszerződését;

i) általánosságban képviseli az EBVF-et minden pénzügyi vonatkozású jogi aktus tekintetében;

j) benyújtja az EBVF éves beszámolóját az irányítóbizottság részére.

(6) A vezető a tevékenységeiért az irányítóbizottság előtt elszámoltatható.

12. cikk

Az EBVF titkársága

(1) A titkárság segíti a vezetőt feladatai ellátásában.

(2) A titkárság támogatást biztosít az irányítóbizottság, az igazgatóság – beleértve annak formációit is – és az intézetek számára az EBVF képzési és oktatási tevékenységeinek lefolytatásához, koordinálásához és megszervezéséhez.

(3) A titkárság támogatja és segíti az igazgatóságot az EBVF képzési és oktatási tevékenységei általános minőségének és koherenciájának szavatolásában, valamint annak biztosításában, hogy e tevékenységek továbbra is összhangban álljanak az uniós szakpolitikai fejleményekkel. Különösen annak biztosításában segít, hogy egy képzési vagy oktatási tevékenység lebonyolításával kapcsolatos minden lépés – a tanterv kidolgozásától, a tartalmon keresztül a módszertani megközelítésig – a lehető legmagasabb szintű követelményeket tükrözze.

(4) Az EBVF hálózatát alkotó valamennyi intézet titkársági kapcsolattartót nevez ki, aki az EBVF képzési és oktatási tevékenységeinek szervezésével kapcsolatos szervezési és adminisztratív kérdésekkel foglalkozik.

(5) A titkárság szorosan együttműködik a Bizottsággal és az EKSZ-szel.

13. cikk

Az EBVF személyi állománya

(1) Az EBVF személyi állománya az alábbiakból áll:

a) az EBVF-hez az uniós intézmények, az EKSZ és az uniós ügynökségek részéről kirendelt állomány;

b) az EBVF-hez a tagállamoktól kirendelt nemzeti szakértők;

c) a szerződéses alkalmazottak, amennyiben az adminisztratív és pénzügyi asszisztensi munkakör betöltésére nem került kijelölésre nemzeti szakértő, és az irányítóbizottság jóváhagyását követően.

(2) Az EBVF gyakornokokat és vendégszakértőket is fogadhat.

(3) Az EBVF személyi állományának létszámáról az irányítóbizottság dönt a következő évre vonatkozó költségvetéssel együtt, az EBVF 4. cikkben meghatározott képzési és oktatási tevékenységei és egyéb feladatai számának függvényében.

(4) A tagállamok által az EBVF-hez kirendelt nemzeti szakértőkre a főképviselő az EKSZ-hez kirendelt nemzeti szakértőkre vonatkozó szabályok megállapításáról szóló határozatát ([1]) kell – értelemszerűen – alkalmazni. Az EBVF-hez az uniós intézmények részéről kirendelt állományra – az EBVF költségvetéséből fizetett szerződéses alkalmazottakat is beleértve – továbbra is az Európai Unió tisztviselőinek személyzeti szabályzatát kell alkalmazni.

(5) Az irányítóbizottság a főképviselő javaslata alapján, amennyiben szükséges, megállapítja a gyakornokokra és a vendégszakértőkre vonatkozó feltételeket.

(6) Az EBVF személyi állományának tagjai nem köthetnek szerződést és nem vállalhatnak semmilyen pénzügyi kötelezettséget az EBVF nevében a vezető előzetes írásbeli engedélye nélkül.

III. FEJEZET

FINANSZÍROZÁS

14. cikk

A képzési és oktatási tevékenységekhez nyújtott természetbeni hozzájárulások

(1) Valamennyi tagállam, uniós intézmény, uniós ügynökség és intézet, valamint az EKSZ maga viseli az EBVF-ben való részvételével kapcsolatos valamennyi költségét, beleértve a fizetéseket, a juttatásokat, az utazási költségeket és a napidíjakat, valamint az EBVF képzési és oktatási tevékenységeihez nyújtott szervezési és adminisztratív támogatással kapcsolatos költségeket.

(2) Az EBVF képzési és oktatási tevékenységeiben részt vevők maguk viselik a részvételükkel kapcsolatos valamennyi költséget.

15. cikk

Az EKSZ által nyújtott támogatás

(1) Az EKSZ viseli azokat a költségeket, amelyek a vezetőnek és az EBVF titkárságának a saját épületein belüli elhelyezéséhez kapcsolódnak, ideértve az informatikai költségeket, valamint a vezetőnek kirendelésével és az EBVF titkársága részére biztosított egy fő kisegítő személyzet kirendelésével kapcsolatos költségeket is.

(2) Az EKSZ biztosítja az EBVF számára a személyi állományának felvételéhez és igazgatásához, valamint a költségvetésének végrehajtásához szükséges igazgatási támogatást.

16. cikk

Az uniós költségvetésből kapott hozzájárulás

(1) Az EBVF éves vagy többéves hozzájárulásban részesül az Európai Unió általános költségvetéséből. Ez a hozzájárulás elsősorban az EBVF képzési és oktatási tevékenységeihez nyújtott támogatással, valamint a tagállamok által az EBVF-hez kirendelt nemzeti szakértőkkel és egy szerződéses alkalmazottal kapcsolatos költségek fedezésére használható fel.

(2) Az EBVF-nek a 2017. január 1. és 2017. december 31. közötti időszakra vonatkozó kiadásai fedezésére szánt pénzügyi referenciaösszeg 700 000 EUR. Azt említett időszakot követő időszakra vonatkozó pénzügyi referenciaösszeget – az irányítóbizottság ajánlása alapján – a Tanács határozza meg.

(3) A (2) bekezdésben említett tanácsi határozatot követően az EBVF vezetője lefolytatja a Bizottsággal a finanszírozási megállapodás megkötésére irányuló tárgyalásokat.

17. cikk

Önkéntes hozzájárulások

(1) Konkrét tevékenységek finanszírozásához az EBVF a tagállamok és az intézetek vagy egyéb támogatók által nyújtott önkéntes hozzájárulásokat fogadhat és kezelhet. Ezeket a hozzájárulásokat az EBVF kifejezetten megjelölve kezeli.

([1]) Az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének határozata (2011. március 23.) az Európai Külügyi Szolgálathoz kirendelt nemzeti szakértőkre vonatkozó szabályok megállapításáról (HL C 12., 2012.1.14., 8. o.).

(2) Az (1) bekezdésben említett hozzájárulásokkal kapcsolatos technikai megállapodások megkötésére irányuló tárgyalásokat a vezető folytatja le.

18. cikk

A projektek végrehajtása

(1) Az EBVF pályázhat a KKBP területét érintő kutatási és egyéb projektekre. Az EBVF projektkoordinátorként vagy tagként vehet részt a projektekben. Az EBVF vezetője tagja lehet az ilyen projektek „tanácsadó bizottságának". Ezt a feladatot átruházhatja az oktatási igazgatóság formációinak egyik elnökére vagy az EBVF titkárságának egyik tagjára.

(2) Az említett projektekből érkező hozzájárulást láthatóvá kell tenni az EBVF (módosított) költségvetésében, kifejezetten megjelölve kell kezelni és az EBVF feladatainak és célkitűzéseinek megfelelően kell felhasználni.

19. cikk

Pénzügyi szabályzat

Az EBVF által viselt költségekre és az ilyen költségek finanszírozására a mellékletben foglalt pénzügyi szabályzatot kell alkalmazni.

IV. FEJEZET

VEGYES RENDELKEZÉSEK

20. cikk

Részvétel az EBVF képzési és oktatási tevékenységeiben

(1) Az EBVF valamennyi képzési és oktatási tevékenysége nyitva áll a tagállamok és a csatlakozó államok állampolgárai előtt. Az e tevékenységeket szervező és lebonyolító intézetek biztosítják ennek az elvnek a kivétel nélküli alkalmazását.

(2) Az EBVF képzési és oktatási tevékenységei elvben nyitva állnak az uniós tagjelölt országok és – adott esetben – egyéb harmadik államok állampolgárai és egyéb szervezetek előtt is, különös tekintettel a 4. cikk (2) bekezdésének d) pontjában említett képzési és oktatási tevékenységekre.

(3) A résztvevők a KBVP és a KKBP területének egyes vonatkozásaival foglalkozó civil/diplomata/rendőri/katonai személyek, valamint a KBVP-missziók és -műveletek keretében telepítendő szakértők lehetnek.

Az EBVF képzési és oktatási tevékenységeiben való részvételre meghívhatók többek között nemzetközi szervezetek, nem kormányzati szervezetek, felsőoktatási intézmények és a média képviselői, valamint az üzleti világ szereplői is.

(4) Az EBVF valamely képzését elvégző résztvevő a főképviselő által aláírt bizonyítványt kap. A bizonyítványra vonatkozó részletes szabályokat az irányítóbizottságnak rendszeresen felül kell vizsgálnia. A bizonyítványt a tagállamok és az uniós intézmények egyaránt elismerik.

21. cikk

Együttműködés

Az EBVF együttműködik nemzetközi szervezetekkel és egyéb érintett szereplőkkel – például harmadik országok nemzeti képzési és oktatási intézeteivel, többek között különösen az 5. cikk (2) bekezdésében említett szervezetekkel –, és épít azok szakértelmére.

22. cikk

Biztonsági szabályzat

Az EBVF-re alkalmazni kell a 2013/488/EU tanácsi határozat ([1]) rendelkezéseit.

V. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

23. cikk

Folytonosság

A 2013/189/KKBP határozat végrehajtása céljából elfogadott szabályok és rendeletek módosításukig vagy hatályon kívül helyezésükig e határozat végrehajtása céljából is hatályban maradnak, amennyiben összeegyeztethetőek e határozat rendelkezéseivel.

24. cikk

Hatályon kívül helyezés

A 2013/189/KKBP határozat hatályát veszti.

25. cikk

Hatálybalépés és hatályvesztés

(1) Ez a határozat 2017. január 1-jén lép hatályba. A határozatot szükség szerint, de legkésőbb a hatályvesztését megelőzően hat hónappal felül kell vizsgálni.

(2) Ez a határozat 2021. január 2-án hatályát veszti.

Kelt Brüsszelben, 2016. december 21-én.

a Tanács részéről
az elnök
M. LAJČÁK

([1]) A Tanács 2013/488/EK határozata (2013. szeptember 23.) az EU-minősített adatok védelmét szolgáló biztonsági szabályokról (HL L 274., 2013.10.15., 1. o.).

MELLÉKLET

Az EBVF által viselt költségekre és az EBVF költségeinek a finanszírozására alkalmazandó pénzügyi szabályzat

1. cikk

Költségvetési alapelvek

(1) Az EBVF euróban elkészített költségvetése az a jogi aktus, amely minden pénzügyi évre megállapítja és engedélyezi az EBVF minden bevételét és az EBVF által finanszírozott minden kiadást.

(2) A költségvetés bevételeinek és kiadásainak egyensúlyban kell lenniük.

(3) Az EBVF minden egyes bevételét és kiadását csak egy-egy meghatározott költségvetési fejezethez rendelve lehet végrehajtani.

2. cikk

A költségvetés elfogadása

(1) A vezetők minden évben összeállítja a következő – január 1-jén kezdődő és ugyanazon év december 31-én záruló – pénzügyi évre vonatkozó költségvetés-tervezetet. A költségvetés-tervezet tartalmazza azokat az előirányzatokat, amelyek szükségesnek ítélhetők az EBVF által az adott időszakban teljesítendő kiadások fedezéséhez, valamint tartalmazza az említett kiadások fedezéséhez szükséges várható bevételek előrejelzését.

(2) Az előirányzatokat szükség szerint típusonként vagy célonként osztályozva kell feltüntetni az alcímekben és a jogcímcsoportokban. A költségvetés-tervezetnek jogcímcsoportonként részletes megjegyzéseket kell tartalmaznia.

(3) A bevételeket a tagállamok és az egyéb támogatók önkéntes hozzájárulásai, valamint az Európai Unió költségvetéséből származó éves hozzájárulás alkotják.

(4) A vezető március 31-ig benyújtja az előző pénzügyi évre vonatkozó részletes költségvetési jelentést. Július 31-ig pedig az irányítóbizottság elé terjeszti a következő pénzügyi évre vonatkozó költségvetés-tervezetet.

(5) Az irányítóbizottságnak október 31-ig jóváhagyja költségvetés-tervezetet.

(6) Amennyiben az EBVF többéves hozzájárulásban részesül az Unió általános költségvetéséből, az irányítóbizottságnak konszenzussal hagyja jóvá az éves költségvetést.

3. cikk

Előirányzatok átcsoportosítása

Előre nem látható körülmények esetén a vezető az előirányzatoknak a 16. cikkben említett hozzájárulás költségvetési sorai vagy fejezetei közötti átcsoportosításáról határozhat, amelynek mértéke nem haladhatja meg az e költségvetési sorokban vagy fejezetekben szereplő összegek 25 %-át. A vezetőnek tájékoztatnia kell az irányítóbizottságot az ilyen átcsoportosításokról. Az előirányzatoknak a költségvetési sorok vagy fejezetek közötti, e költségvetési sorokban vagy fejezetekben szereplő összegek 25 %-át meghaladó mértékű átcsoportosítását jóváhagyás céljából módosított költségvetés formájában benyújtja az irányítóbizottságnak.

4. cikk

Előirányzatok átvitele

(1) Az adott költségvetési év december 31. napjáig vállalt jogi kötelezettségekkel kapcsolatos kifizetések teljesítéséhez szükséges előirányzatokat át kell vinni a következő pénzügyi évre.

(2) Az önkéntes hozzájárulásokból származó előirányzatokat át kell vinni a következő pénzügyi évre.

(3) A projektekből származó előirányzatokat át kell vinni a következő pénzügyi évre.

(4) Az EBVF vezetője az irányítóbizottság jóváhagyásával a költségvetésen belüli további előirányzatokat is átvihet a következő pénzügyi évre.

(5) A többi előirányzatot a pénzügyi év végén törölni kell.

5. cikk

A költségvetés végrehajtása és személyzeti igazgatás

A költségvetés végrehajtása és a személyzeti igazgatás céljából az EBVF-nek a lehető legnagyobb mértékben az EU meglévő igazgatási struktúráit – elsősorban az EKSZ igazgatási struktúráit – kell igénybe vennie.

6. cikk

Bankszámlák

(1) Az EBVF minden bankszámláját euróban, folyószámlaként vagy rövid futamidejű betéti számlaként, olyan első osztályú pénzügyi intézményben kell megnyitni, amelynek székhelye valamely tagállamban található.

(2) A bankszámlákon nem engedélyezhető a fedezet túllépése.

7. cikk

Kifizetések

Az EBVF bankszámláiról történő minden kifizetéshez az EBVF vezetője és az EBVF személyi állománya egy másik tagjának együttes aláírása szükséges.

8. cikk

Számvitel

(1) A vezetőnek gondoskodnia kell arról, hogy az EBVF bevételeit, kiadásait és eszközeit bemutató könyvvitelt a közszférára vonatkozó, nemzetközileg elfogadott számviteli standardokkal összhangban végezzék.

(2) A vezetőnek az adott pénzügyi évre vonatkozó éves beszámolót – a 2. cikk (4) bekezdésében említett részletes jelentéssel együtt – legkésőbb a következő év március 31. napjáig be kell nyújtania az irányítóbizottság részére.

(3) A szükséges számviteli feladatokat ki kell szervezni.

9. cikk

Ellenőrzés

(1) Évente el kell végezni az EBVF elszámolásainak ellenőrzését.

(2) A szükséges ellenőrzési feladatok kiszervezhetők.

(3) Az ellenőrzési jelentéseket – a 2. cikk (4) bekezdésében említett részletes jelentéssel együtt – az irányítóbizottság rendelkezésére kell bocsátani.

10. cikk

Mentesítés

(1) Az irányítóbizottság a részletes jelentés, az éves beszámoló és az éves ellenőrzési jelentés alapján dönt arról, hogy megadja-e a vezető részére az EBVF költségvetésének végrehajtására vonatkozó mentesítést.

(2) A vezető minden szükséges lépést megtesz annak érdekében, hogy a bizottság meggyőződhessen arról, hogy a mentesítés megadható, valamint annak érdekében, hogy a mentesítésről szóló határozatban esetlegesen szereplő észrevételek nyomán szükséges intézkedésekre sor kerüljön.

A TANÁCS (KKBP) 2016/2383 HATÁROZATA

(2016. december 21.)

a Nemzetközi Atomenergia-ügynökség tevékenységeinek a nukleáris védettség területén, illetve a tömegpusztító fegyverek elterjedése elleni EU-stratégia intézkedéseinek végrehajtása keretében történő uniós támogatásáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unióról szóló szerződésre és különösen annak 28. cikkére és 31. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének javaslatára,

mivel:

(1) Az Európai Tanács 2003. december 12-én elfogadta a tömegpusztító fegyverek elterjedése elleni EU-stratégiát (a továbbiakban: a stratégia), amelynek III. fejezete tartalmaz egy jegyzéket a tömegpusztító fegyverek elterjedése elleni küzdelem céljából az Unióban és harmadik országokban egyaránt meghozandó intézkedésekről.

(2) Az Unió aktívan dolgozik e stratégia végrehajtásán és érvényt szerez a III. fejezetében felsorolt intézkedéseknek, mégpedig elsősorban azáltal, hogy pénzügyi forrásokat szabadít fel a multilaterális intézmények – köztük a Nemzetközi Atomenergia-ügynökség (NAÜ) – által végrehajtott egyedi projektek támogatására.

(3) A Tanács 2003. november 17-én elfogadta a tömegpusztító fegyverek és a hordozóeszközök elterjedésének megakadályozásáról szóló többoldalú megállapodások egyetemessé tételéről és megerősítéséről szóló 2003/805/KKBP közös álláspontot ([1]). Ez a közös álláspont többek között a NAÜ átfogó biztosítéki egyezmények és kiegészítő jegyzőkönyvek megkötésének ösztönzésére szólít fel, valamint elkötelezi az Uniót azon elérendő cél mellett, hogy az átfogó biztosítéki egyezmények és a kiegészítő jegyzőkönyvek a NAÜ ellenőrzési rendszer keretében követendő normákká váljanak.

(4) 2004. május 17-én a Tanács elfogadta a NAÜ tevékenységeinek a Nukleáris Biztonsági Alap keretében és az EU-stratégia intézkedéseinek végrehajtása keretében történő támogatásáról szóló 2004/495/KKBP együttes fellépést ([2]).

(5) 2005. július 18-án a Tanács elfogadta a NAÜ tevékenységeinek a nukleáris biztonság és ellenőrzés területén, valamint az EU-stratégia intézkedéseinek végrehajtása keretében történő támogatásáról szóló 2005/574/KKBP együttes fellépést ([3]).

(6) 2006. június 12-én a Tanács elfogadta a NAÜ tevékenységeinek a nukleáris biztonság és ellenőrzés területén, valamint az EU-stratégia intézkedéseinek végrehajtása keretében történő támogatásáról szóló 2006/418/KKBP együttes fellépést ([4]).

(7) 2008. április 14-én a Tanács elfogadta a NAÜ tevékenységeinek a nukleáris biztonság és ellenőrzés területén, valamint az EU-stratégia intézkedéseinek végrehajtása keretében történő támogatásáról szóló 2008/314/KKBP együttes fellépést ([5]).

([1]) A Tanács 2003/805/KKBP közös álláspontja (2003. november 17.) a tömegpusztító fegyverek és a hordozóeszközök elterjedésének megakadályozásáról szóló többoldalú megállapodások egyetemessé tételéről és megerősítéséről (HL L 302., 2003.11.20., 34. o.).

([2]) A Tanács 2004/495/KKBP együttes fellépése (2004. május 17.) a NAÜ tevékenységeinek a Nukleáris Biztonsági Alap keretében és a tömegpusztító fegyverek elterjedésének megakadályozásáról szóló EU-stratégia intézkedéseinek végrehajtása keretében történő támogatásáról (HL L 182., 2004.5.19., 46. o.).

([3]) A Tanács 2005/574/KKBP együttes fellépése (2005. július 18.) a NAÜ tevékenységeinek a nukleáris biztonság és ellenőrzés területén, valamint a tömegpusztító fegyverek elterjedésének megakadályozásáról szóló EU-stratégia intézkedéseinek végrehajtása keretében történő támogatásáról (HL L 193., 2005.7.23., 44. o.).

([4]) A Tanács 2006/418/KKBP együttes fellépése (2006. június 12.) a NAÜ tevékenységeinek a nukleáris biztonság és ellenőrzés területén, valamint a tömegpusztító fegyverek elterjedésének megakadályozásáról szóló EU-stratégia intézkedéseinek végrehajtása keretében történő támogatásáról (HL L 165., 2006.6.17., 20. o.).

([5]) A Tanács 2008/314/KKBP együttes fellépése (2008. április 14.) a Nemzetközi Atomenergia-ügynökség tevékenységeinek a nukleáris biztonság és ellenőrzés területén, illetve a tömegpusztító fegyverek elterjedése elleni EU-stratégia intézkedéseinek végrehajtása keretében történő támogatásáról (HL L 107., 2008.4.17., 62. o.).

(8) 2010. szeptember 27-én a Tanács elfogadta a Nemzetközi Atomenergia-ügynökség tevékenységeinek a nukleáris biztonság és ellenőrzés területén, illetve az EU-stratégia intézkedéseinek végrehajtása keretében történő támogatásáról szóló 2010/585/KKBP határozatot ([1]).

(9) 2013. október 21-én a Tanács elfogadta a NAÜ tevékenységeinek a nukleáris biztonság és ellenőrzés területén, valamint az EU-stratégia intézkedéseinek végrehajtása keretében történő támogatásáról szóló 2013/517/KKBP határozatot ([2]).

(10) 2016. május 8-án hatályba lépett a nukleáris anyagok fizikai védelméről szóló egyezmény módosítása (ACPPNM). Az Unió és tagállamai diplomáciai csatornákon keresztül, valamint a kapcsolódó NAÜ-tevékenységek finanszírozása révén előmozdították a módosítást. A hatálybalépést követően további erőfeszítésekre lesz szükség az ACPPNM tagállami végrehajtásának és egyetemessé tételének biztosításához.

(11) A NAÜ a (3)–(10) preambulumbekezdésben meghatározottakkal megegyező célok elérésére törekszik, ami a NAÜ Nukleáris Védettségi Alapjába befizetett önkéntes hozzájárulásokkal finanszírozott Nukleáris Védettségi Terv végrehajtása keretében történik.

(12) Az Unió elkötelezett a nukleáris védettség világszerte történő megerősítése iránt, és készen áll arra, hogy e téren továbbra is segítséget nyújtson harmadik országoknak. Az Unió üdvözli a NAÜ nukleáris védettségi programjának megerősítésére tett közelmúltbeli lépéseket, valamint a NAÜ szervezésében 2016. december 5. és 9. között tartandó, „Nukleáris védettség: kötelezettségvállalások és intézkedések" címet viselő nemzetközi konferenciát. Az Unió meg kívánja őrizni a NAÜ Nukleáris Védettségi Terveit támogató 2004/495/KKBP, 2005/574/KKBP, 2006/418/KKBP, 2008/314/KKBP együttes fellépés és a 2010/585/KKBP tanácsi határozat (a továbbiakban: korábbi együttes fellépések és határozatok) végrehajtásának fenntarthatóságát és hatékonyságát, és a NAÜ 2018–2021-es időszakra vonatkozó Nukleáris Védettségi Tervének elfogadását szem előtt tartva kész további támogatást nyújtani. Ennek során a párhuzamos munka elkerülése, valamint a költséghatékonyság maximalizálása és a folyamatos kockázatmérséklés érdekében biztosított lesz az uniós vegyi, biológiai, radiológiai és nukleáris (CBRN) kiválósági központok létrehozására irányuló kezdeményezéssel, valamint az egyéb kezdeményezésekkel, illetve programokkal való szoros koordináció.

(13) E határozat technikai végrehajtásával a NAÜ-t kell megbízni, amely a nukleáris védettség területén meglévő, hosszú múltra visszatekintő és széles körben elismert szakértelmének köszönhetően jelentős mértékben megerősíthetné a célországok ez irányú kapacitásait. A projektek uniós támogatása csakis a NAÜ Nukleáris Védettségi Alapjába befizetett önkéntes hozzájárulások révén finanszírozható. Ezek az Unió által biztosítandó hozzájárulások kulcsfontosságú jelentőséggel bírnak majd annak lehetővé tételében, hogy a NAÜ központi szerepet töltsön be a nukleáris védettség területén azáltal, hogy támogatja az egyes országok által a nukleáris védettséggel kapcsolatos feladataik teljesítése érdekében tett erőfeszítéseket.

(14) Valamely államon belüli nukleáris védettség megvalósításáért teljes mértékben az adott államot terheli a felelősség,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

(1) Az EU-stratégia bizonyos elemeinek azonnali és gyakorlati végrehajtása érdekében az Unió támogatja a NAÜ nukleáris védettség területén folytatott tevékenységeit az alábbi célkitűzések előmozdítása érdekében:

a) előrelépés a tömegpusztító fegyverek elterjedése elleni és a nukleáris védettségi nemzetközi jogi eszközök egyetemessé tételében;

b) segítségnyújtás az államok számára a hatékony és fenntartható nukleáris védettséghez szükséges saját műszaki, tudományos és emberi erőforrásaik kialakításában;

c) a szabályozási ellenőrzés hatókörén kívül eső nukleáris vagy egyéb radioaktív anyagokkal összefüggő bűncselekmények vagy szándékosan elkövetett jogosulatlan cselekmények megelőzésére, észlelésére, valamint az azokra való reagálásra és a lakosság, a vagyoni értékek, a környezet és a társadalom azokkal szembeni védelmére szolgáló kapacitások megerősítése;.

d) a nukleáris és egyéb radioaktív anyagok tiltott kereskedelme felderítésének és az arra való reagálásnak a megerősítése;

e) hozzájárulás a számítógépes biztonság megvalósításához a nukleáris területen;

([1]) A Tanács 2010/585/KKBP határozata (2010. szeptember 27.) a Nemzetközi Atomenergia-ügynökség tevékenységeinek a nukleáris biztonság és ellenőrzés területén, illetve a tömegpusztító fegyverek elterjedése elleni EU-stratégia intézkedéseinek végrehajtása keretében történő támogatásáról (HL L 259., 2010.10.1., 10. o.).

([2]) A Tanács 2013/517/KKBP határozata (2013. október 21.) a Nemzetközi Atomenergia-ügynökség tevékenységeinek a nukleáris biztonság és ellenőrzés területén, valamint a tömegpusztító fegyverek elterjedése elleni EU-stratégia intézkedéseinek végrehajtása keretében történő uniós támogatásáról (HL L 281., 2013.10.23., 6. o.).

f) a radioaktív sugárforrások védelmének megerősítése, azok védett és biztonságos tárolás alá helyezése a segítségre szoruló országokban, ideértve a származási országba vagy a beszállítóhoz való visszaszállítást is;

g) a nukleáris és egyéb radioaktív anyagok fizikai védelmének megerősítése.

(2) A projektek céljai a következők lennének:

a) a korábbi együttes fellépések és határozatok révén nyújtott támogatás fenntarthatóságának és hatékonyságának biztosítása,

b) az államok meglévő nukleárisvédettség-támogatási infrastruktúrájának megerősítése,

c) az államok jogalkotási és szabályozási keretének megerősítése,

d) a nukleáris védettségi rendszerek, valamint a nukleáris és egyéb radioaktív anyagokra vonatkozó intézkedések megerősítése,

e) a szabályozási ellenőrzésen kívül eső nukleáris és radioaktív anyagokkal kapcsolatos eljárásban érintett állami szintű intézményi infrastruktúra, illetve állami kapacitások megerősítése,

f) az államok számítástechnikai bűnözéssel szembeni reagálási és ellenálló képességének megerősítése és a számítástechnikai bűnözés nukleáris védettségre gyakorolt hatásának csökkentése,

g) az oktatási és képzési kapacitások erősítése a nukleáris védettség területén,

h) a nukleáris anyagok fizikai védelméről szóló egyezmény módosításának végrehajtásához és egyetemessé tételéhez nyújtott célzott és folytatódó támogatás.

(3) A határozat előkészítése során a NAÜ számára már rendelkezésre álló információkra, valamint a korábbi együttes fellépések és határozatok alapján elvégzett feladatok eredményeire kell építeni.

(4) A projektek részletes leírása a mellékletben található. A célországok listáit a szükségletek meghatározása alapján kell felállítani a meglévő Integrált Nukleáris Biztonsági Támogatási Tervekben (INSSP) szereplő feltárt hiányosságok elemzését követően – amennyiben léteznek ilyenek –, vagy pedig a NAÜ titkársága által benyújtott elfogadott javaslat nyomán. A kedvezményezett országok és a szubrégiók listáit az uniós tagállamoknak kell meghatározniuk a NAÜ-vel folytatott konzultációt követően.

2. cikk

(1) E határozat végrehajtásáért az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője (a továbbiakban: a főképviselő) felel.

(2) Az 1. cikk (2) bekezdésében említett projekteket a NAÜ mint végrehajtó szervezet valósítja meg. A NAÜ ezt a feladatot a főképviselő ellenőrzése mellett végzi. A főképviselő ebből a célból megköti a szükséges megállapodásokat a NAÜ-vel.

3. cikk

(1) Az 1. cikk (2) bekezdésében említett projektek végrehajtását szolgáló pénzügyi referenciaösszeg 9 361 204,23 EUR.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott összeggel finanszírozott kiadásokat az Unió költségvetésére vonatkozó eljárások és szabályok szerint kell kezelni.

(3) A (1) bekezdésben említett kiadások megfelelő kezelését a Bizottság felügyeli. Ebből a célból a Bizottság finanszírozási megállapodást köt a NAÜ-vel. A megállapodásban ki kell kötni, hogy a NAÜ-nek – a hozzájárulás nagyságának megfelelően – biztosítania kell az uniós hozzájárulás láthatóságát.

(4) A Bizottság törekszik a (3) bekezdésben említett finanszírozási megállapodásnak az e határozat hatálybalépését követő mielőbbi megkötésére. Az ennek során felmerülő nehézségekről és a finanszírozási megállapodás megkötésének időpontjáról tájékoztatja a Tanácsot.

4. cikk

(1) A főképviselő a NAÜ által készített rendszeres beszámolók alapján jelentést tesz a Tanácsnak e határozat végrehajtásáról. Ezek a jelentések képezik a Tanács általi értékelés alapját.

(2) A Bizottság tájékoztatást nyújt az 1. cikk (2) bekezdésében említett projektek végrehajtásának pénzügyi vonatkozásairól.

5. cikk

(1) Ez a határozat az elfogadásának napján lép hatályba.

(2) Ez a határozat a Bizottság és a NAÜ közötti finanszírozási megállapodás megkötését követő 36 hónap elteltével, vagy – ha ezen időpont előtt nem került sor finanszírozási megállapodás megkötésére – az elfogadásának napját követő 12 hónappal hatályát veszti.

Kelt Brüsszelben, 2016. december 21-én.

a Tanács részéről

az elnök

M. LAJČÁK

MELLÉKLET

A NAÜ tevékenységeinek a nukleáris védettség területén, illetve a tömegpusztító fegyverek elterjedése elleni EU-stratégia intézkedéseinek végrehajtása keretében történő uniós támogatása

Támogathatóság és a kedvezményezett államok kiválasztása

E határozat keretében támogatható a NAÜ összes, a nukleáris védettség területén támogatásra szoruló tagállama, az Unió által a NAÜ javaslata alapján hozott határozat függvényében. A javaslatokat a NAÜ módosíthatja, ehhez azokat írásban be kell nyújtania az Uniónak, és meg kell indokolnia a javasolt változtatásokat. A módosítások végrehajtására az Unió általi jóváhagyást követően kerül sor. A támogatásban részesülő államok („kedvezményezett országok") e határozatban említett kiválasztását az intézkedés hatásának maximalizálása érdekében a NAÜ rendelkezésére álló – akár korábbi tanácsi határozatok keretében begyűjtött – értékelések és adatok alapján, valamint az Unió Tanácsának illetékes szerveivel folytatott konzultációt követően kell elvégezni. A párhuzamos munka elkerülése, valamint a költséghatékonyság maximalizálása és a folyamatos kockázatmérséklés érdekében – az uniós CBRN kiválósági központok létrehozására irányuló kezdeményezés vezetőségének a Közös Kutatóközpont és a NAÜ titkársága közötti éves találkozók során, valamint a Nukleáris Biztonsági Támogató Központok (NSSC) éves plenáris ülése alkalmával tartott ülései révén – biztosított lesz a kiválósági központok létrehozására irányuló kezdeményezéssel, az Európai Bizottság által finanszírozott projektekkel, valamint más kezdeményezésekkel és programokkal való szoros koordináció. A források egyes konkrét intézkedésekhez való felhasználására az uniós prioritásokkal összhangban, rendszeres előzetes konzultáció alapján fog sor kerülni. Néhány tevékenységre – például regionális tanfolyamok (RTC) és nemzetközi tanfolyamok (ITC) – a kedvezményezett országoktól eltérő államokban kerül sor. Ez a fogadó állam általi hozzájárulást jelent a NAÜ tevékenységeihez.

Valamennyi projekt tartalmazza a lehetséges kedvezményezett országok listáját, amelyről megállapodás jött létre az Unió és a NAÜ között. A projektek az adott régiókból kiválasztott államokban kerülnek végrehajtásra, és az alábbi területekhez tartozó tevékenységeket tartalmazhatnak:

1. A korábbi együttes fellépések és határozatok révén nyújtott támogatás fenntarthatósága és hatékonysága;

2. Az államok meglévő nukleárisvédettség-támogatási infrastruktúrájának megerősítése;

3. Az államok jogalkotási és szabályozási keretének megerősítése;

4. A nukleáris védettségi rendszerek, valamint a nukleáris és egyéb radioaktív anyagokra vonatkozó intézkedések megerősítése;

5. A szabályozási ellenőrzésen kívül eső nukleáris és radioaktív anyagokkal kapcsolatos eljárásban érintett állami szintű intézményi infrastruktúra, illetve állami kapacitások megerősítése;

6. Az államok számítástechnikai bűnözéssel szembeni reagálási és ellenálló képességének megerősítése és a számítástechnikai bűnözés nemzetbiztonságra, illetve nukleáris védettségre gyakorolt hatásának csökkentése;

7. A radioaktív sugárforrások védelmének visszaszállítás révén történő kezelése;

8. A belső fenyegetés elleni megelőző és védelmi intézkedések és a nukleáris anyagok nyilvántartása és ellenőrzése.

I. PROJEKTEK

1. Projekt:

Az ACPPNM végrehajtásához nyújtott támogatás

Az ACPPNM 2016. május 8-án lépett hatályba. A módosítás jogilag kötelezővé teszi az államok számára, hogy 12 alapelvre épülő, megfelelő fizikai védelmi rendszert alakítsanak ki, hozzanak létre és tartsanak fenn a joghatóságukban található nukleáris anyagok és nukleáris létesítmények békés célú hazai felhasználására, tárolására és szállítására vonatkozóan. A projekt középpontjában az ACPPNM végrehajtása és egyetemessé tétele, valamint a módosítással kapcsolatos kapacitásépítés áll. A módosítás emellett jogilag kötelezővé teszi a részes államok számára, hogy a békés célú hazai felhasználás, tárolás és szállítás során védjék a nukleáris létesítményeket és a nukleáris anyagokat és rendelkezik arról is, hogy az államoknak kibővített együttműködést kell folytatniuk egymással az ellopott vagy eltűnt nukleáris anyagok helymeghatározását és visszaszerzését, a szabotázs radiológiai következményeinek mérséklését, valamint a kapcsolódó bűncselekmények megelőzését és az ellenük való fellépést célzó gyors intézkedések tekintetében.

A projekt céljai:

— az ACPPNM végrehajtásának támogatása;

— a nemzeti jogszabályi és szabályozási keret, valamint a legjobb gyakorlatok regionális szintű cseréjének kiépítésével kapcsolatos állami kapacitások megerősítése, mivel azok a nukleáris anyagok védettsége területén érintett minden hatóságra alkalmazandók, tekintet nélkül arra, hogy ezen anyagok szabályozási ellenőrzés alatt állnak-e, vagy sem;

— költséghatékony eszközök biztosítása az államok számára abban való segítésük érdekében, hogy teljesítsék nemzeti, regionális és nemzetközi kötelezettségeiket, valamint a kötelező erejű nemzetközi jogi eszközök törvénybeiktatását;

— a nukleáris anyagok és nukleáris létesítmények fizikai védelmét szolgáló hatékony intézkedések – a nemzeti joggal összhangban álló és az ACPPNM keretén belüli – megállapítását szolgáló további nemzetközi együttműködés megerősítése.

A projekt leírása:

— sor fog kerülni a tíz állam által kidolgozott INSSP-kben az ACPPNM-ben foglalt kötelezettségek végrehajtásával kapcsolatban azonosított tevékenységek konkrét intézkedésekként való meghatározására. Meghatározásra kerülnek a nemzeti nukleáris védettségi rendszereik megerősítése érdekében az államok számára fenntartható megoldásokat eredményező releváns kérdések kezelésének mérföldkövei. Közösen elfogadott ütemtervek és kötelezettségvállalások fogják biztosítani a tervek mindenre kiterjedő végrehajtását;

— a képzési anyagok módosítása: új képzési gyakorlatokat kell kidolgozni annak érdekében, hogy az érintettek jobban megértsék a képzési anyagot.

A projekt várt eredményei:

— az államok megnövekedett kapacitással rendelkeznek az ACPPNM szerinti kötelezettségeik teljesítése terén.

— megkezdődik a fizikai védelem szabályozási keretének továbbfejlesztését és erősítését célzó munka;

— az államok általi használatra szánt útmutató kidolgozására kerül sor a nukleáris létesítmények szabályozásával, felülvizsgálatával, értékelésével és ellenőrzésével kapcsolatos nemzeti kapacitások fejlesztésére vonatkozóan, a nukleáris létesítmény teljes életciklusa során a nukleáris védettség garantálása érdekében.

2. Projekt:

Fenntartható projektek

A fenntartható projektek a 2013/517/KKBP határozat keretében finanszírozott védettségi észlelőrendszer tekintetében végzett széles körű munkára épülnek, és a Kubában, Indonéziában, Jordániában, Libanonban, Malajziában és Vietnamban végrehajtott korábbi együttes fellépések és határozatok nyomán tett négy hatásvizsgálati misszió eredményeként jöttek létre. Ez a hat állam kérte a NAÜ támogatását az INSSP-ben a következő projektek végrehajtásához.

A projektek célja, hogy eszközöket biztosítsanak a „nukleáris védettségi észlelőrendszer” – azaz a megfelelő jogi és szabályozási kereten alapuló, szabályozási ellenőrzés alatt nem álló nukleáris és egyéb radioaktív anyagok észlelésére vonatkozó nemzeti stratégia végrehajtásához szükséges integrált nukleáris védettségi rendszerek és intézkedések – támogatásához. A javasolt projekt összhangban áll az Unió által már biztosított azon támogatással, amelynek keretében az detektorokat bocsát rendelkezésre, például sugárkapukat és kézi berendezéseket.

2.1. A karbantartással kapcsolatos képzési eszközök

A projekt céljai:

— az államok segítése a hatékony, fenntartható nukleáris védettséghez szükséges, már meglévő műszaki és tudományos támogatás, valamint emberierőforrás-fejlesztés rendelkezésre állásának biztosítása terén.

— az Unió által adományozott berendezések optimális használatának és megfelelő karbantartásának biztosítása azok teljes életciklusán keresztül.

A projekt leírása:

— a megfelelő karbantartás kulcsfontosságú tényező a nukleáris anyagokat, más radioaktív anyagokat és az azokkal kapcsolatos létesítményeket érintő lopás, szabotázs, engedély nélküli hozzáférés, tiltott átadás vagy egyéb rosszindulatú cselekmények észlelésében és az azokkal szembeni fellépésben. A detektorok (sugárkapuk és kézi egységek) tekintetében karbantartásra vonatkozó képzési eszközök létrehozására fog sor kerülni. Eszközutánzatok fognak készülni annak érdekében, hogy az eszközök helyes használata mellett azok karbantartását is kifejezetten gyakorolni lehessen.

— a detektorok karbantartásával kapcsolatos képzés.

A projekt várt eredményei:

— a NAÜ által a védettségi észlelőrendszer végrehajtásához nyújtott támogatás fenntartása.

— képzési anyag rendelkezésre állásának és felhasználásának biztosítása a személyzet minden új érintett tagjának nyújtott képzés fenntartása érdekében; a nonproliferációs munkacsoport (CONOP) a prototípusokkal kapcsolatos képzési anyagot biztosít az uniós tagállamok részére;

— annak biztosítása maximális időtartamra, hogy a kedvezményezett országok hatóságai képesek a detektorok üzemi karbantartására.

2.2. A szabályozási szervek által használandó szoftver-eszközök

Az információ döntő fontosságú a sugárkapuk hatékony működése szempontjából. Az egységes adatformátumok és tesztelési eljárások kidolgozása lehetővé teszi a több szereplő közötti eredményes kommunikációt. A különböző adatszolgáltatóktól olyan detektorokból, mint a sugárkapuk, származó adatok integrálása informatikai hálózatokba fontos eleme egy hatékony átfogó észlelőrendszer kialakításának. Ez a projekt segítheti az államokat abban, hogy jelentősen javítsák üzemhatékonyságukat az észlelőrendszernek a nemzeti adatmegosztási hálózatokba való integrálásával. Az információk megosztása a helyszín és az üzemeltetők között segítheti a duplán elvégzett ellenőrzések számának csökkentését, valamint a számos passzív észlelőrendszerre jellemző vakriasztások gyors kiszűrését.

E projekt keretében egy integrált rendszer megvalósítására kerülne sor szoftver-eszközök révén az elemzési folyamat javítása és a megfelelő berendezés kiválasztására vonatkozó ajánlások tétele céljából. A szabályozó szerv és a helyi sugárkapu-állomás közötti visszajelzési csatorna növelni fogja a rendszer hatékonyságát és segíteni fogja az elsődlegesen érintett alkalmazottak munkáját.

A projekt célja:

— az államok segítése a hatékony, fenntartható nukleáris védettséghez szükséges, már meglévő műszaki és tudományos támogatás, valamint emberierőforrás-fejlesztés rendelkezésre állásának biztosítása terén;

— a riasztási adatok harmonizálása annak érdekében, hogy azok összehasonlíthatóak legyenek a különböző berendezésszolgáltatók között.

A projekt leírása:

— a szabályozó szervek segítése az adatok integrálásában és a riasztási szoftverek harmonizálásában, hogy azok képesek legyenek a különböző adatszolgáltatóktól származó adatok összehasonlítására, és biztosítható legyen az, hogy a szabályozási döntéshozatal helyes adatokon alapuljon.

— a kísérleti eszközt az egyes államok érdekelt felei fogják biztosítani és tesztelni. A NAÜ támogatásával valós tesztgyakorlatot fognak végrehajtani szakértői missziók keretében. A képzési eszköz teszteléséről készült jelentést a zárójelentés fogja tartalmazni. A szabályozó szerv visszajelzése a helyi sugárkapu-állomásnak növelni fogja a rendszer hatékonyságát és segíteni fogja az elsődlegesen érintett alkalmazottak munkáját.

A projekt várt eredményei:

— a kifejlesztett rendszerre vonatkozó képzési modul integrálása, valamint a vakriasztásokkal kapcsolatos interaktív szakértői rendszer. Az eszköz prototípusát az egyes államok érdekelt felei fogják biztosítani és tesztelni. A kifejlesztett rendszerre vonatkozó képzési modul, valamint a vakriasztásokkal kapcsolatos interaktív szakértői rendszer is integrálásra kerül a rendszerbe. A képzés céljára épített eszköz teszteléséről külön jelentés fog készül készülni, amelyet a Bizottság meg fog kapni. A CONOP a prototípusokkal kapcsolatos anyagot biztosít az uniós tagállamok részére;

— „próbateszt” végzése egy államban, elemzés készítése és – amennyiben van ilyen – a szükséges változtatások azonosítása a teszteredményekről készült jelentés alapján;

— harmonizálás a szabályozói szinten és ennek következményeként a szabályozó szervek között a regionális és nemzetközi együttműködésük keretében, a nukleáris és egyéb radioaktív anyagok észlelése, az arra való reagálás;

— egy működő prototípus üzembe helyezése országonként;

— a sugárkapuk jövőbeli beszerzési eljárásába arra irányuló eljárás beillesztése, hogy azok tartalmazzanak a konkrétan szoftverre vonatkozó követelményeket.

3. Projekt:

A nukleáris védettség megerősítése regionális hangsúlyt helyezve az EU szomszédságára és Latin-Amerikára

A projekt célja a jogszabályi és szabályozási keret kidolgozására és megszövegezésére vonatkozó nemzeti képességek javítása. A NAÜ tagállamain belül átfogó nemzeti nukleáris védettségi rendszer létrehozására vonatkozó kapacitások építése. Az Európai Unió regionális projektet kezdeményezett a Szubszaharai-Afrikában az urániumtermelés védettségének, biztonságának és biztosítékainak, valamint a radioaktív sugárforrások szállításának és biztonságos kezelésének témakörében. Az említett projekt keretében a nukleáris védettséggel kapcsolatos, az e fejezetben javasolt projektekben foglaltakhoz hasonló tevékenységek kidolgozására kerül sor. Ennélfogva a NAÜ fel tudja használni az uniós projekt tapasztalatait és eredményeit a részben vagy egészben az érintett régiókat célzó tevékenységek végrehajtása során. A program a GC/RES/10 13. operatív programjának irányvonalát követi, amelyben ösztönözték a titkárságot, hogy segítse elő a védettség és a biztonság közötti interfésszel kapcsolatos koordinációs folyamatot. A NAÜ két alegysége vesz majd részt ebben: NRSW (védettség) és NSNS (biztonság), szubregionális kapacitás-megosztási megközelítés alapján.

3.1. A nukleáris védettség megerősítése

A projekt célja:

— a szabályozási ellenőrzésen kívül eső nukleáris vagy egyéb radioaktív anyagokkal összefüggő bűncselekmények vagy szándékosan elkövetett jogosulatlan cselekmények megelőzésére, észlelésére, valamint az azokra való reagálásra és a lakosság, a vagyoni értékek, a környezet és a társadalom azokkal szembeni védelmére szolgáló állami kapacitások megerősítése, többek között – ahol ez rendelkezésre áll – regionális szintű kapacitásépítés révén.

A projekt leírása:

— sor fog kerülni a tíz állam által kidolgozott INSSP-kben a nemzeti nukleáris védettségi rendszerek megvalósításával kapcsolatban azonosított tevékenységek konkrét intézkedésekként való meghatározására. Meghatározásra kerülnek a nukleáris védettség tekintetében az államok számára fenntartható megoldásokat eredményező releváns kérdések kezelésének mérföldkövei. Közösen elfogadott ütemtervek és kötelezettségvállalások fogják biztosítani a tervek végrehajtását, amire az EU CBRN kiválósági központjai meglévő projektjeinek keresztellenőrzése után fog sor kerülni.

A projekt várt eredményei:

— a kedvezményezett országokban a nemzeti kapacitások növekedése;

3.2. A nukleáris védettséggel kapcsolatos nemzeti jogi és szabályozási keret erősítése

A projekt célja:

— a nemzeti jogszabályi és szabályozási keret, valamint a legjobb gyakorlatok regionális szintű cseréjének kiépítésével kapcsolatos állami kapacitások megerősítése, mivel azok a nukleáris anyagok és más radioaktív anyagok védettsége területén érintett minden hatóságra alkalmazandók, tekintet nélkül arra, hogy ezen anyagok szabályozási ellenőrzés alatt állnak-e, vagy sem;

— költséghatékony eszközök biztosítása az államok számára abban való segítésük érdekében, hogy teljesítsék nemzeti, regionális és nemzetközi kötelezettségeiket, valamint a kötelező erejű nemzetközi jogi eszközök törvénybeiktatását, valamint a nem kötelező erejű jogi eszközök iránti elkötelezettséget.

A projekt leírása:

— szakértői missziók szervezése a meglévő törvények és szabályozások hiányosságainak azonosítása érdekében; az államok segítése ezek kiigazításában, szükség szerint az érintett területeken meglévő európai jogszabályok legmegfelelőbb felhasználásával;

— adott esetben szinergiák létesítése más nemzetközi szervezetekkel (Vámigazgatások Világszervezete);

— megbeszélések folytatása a részt vevő államokban azok stratégiáiról, valamint támogatás biztosítása nemzeti infrastruktúrájuk kiépítéséhez;

— ismeretterjesztés a politikai döntéshozók körében a nukleáris védettségre vonatkozó megfelelő jogszabályok és szabályozások fontosságát illetően;

— integrálás az érintett INSSP-kbe;

A projekt várt eredményei:

— az országok segítése törvények és szabályozások megszövegezésében;

— szükség esetén törvények és szabályozások aktualizálása;

— jelentés az aktuális helyzetről és ajánlások az adott állam jogi és szabályozási keretére vonatkozóan;

— az adott állam kötelezettségvállalása az ajánlások végrehajtására és két év elteltével nyomonkövetési misszió fogadására;

— az eredmény értékelése;

— az eredmények integrálása a zárójelentésbe.

3.3. A radioaktív sugárforrások védettsége

A projekt célja:

— az államok radioaktív sugárforrásokra, kapcsolódó létesítményekre és kapcsolódó tevékenységekre vonatkozó szabályozási infrastruktúrájának erősítése;

— adott esetben a kiválasztott államokban a radioaktív sugárforrások nemzeti nyilvántartásainak létrehozása.

— együttműködés az államokkal a használaton kívüli sugárforrások kezelésére – többek között a származási országába vagy a beszállítóhoz történő visszaszállításra – vonatkozó nemzeti stratégiák létrehozása és végrehajtása céljából; Az ártalmatlanításig, az újrahasznosítás/újrahasználat céljából történő exportig vagy a biztonságos tárolásig tartó időre biztonságos nemzeti tárolási megoldás kidolgozása (a 7. Projekt leírásában szerelő részletek szerint).

A projekt leírása:

A források védettségének biztosítása a következők révén:

— a radioaktív sugárforrások nemzeti nyilvántartásának létrehozása és a fizikai védelmi rendszerek értékelése a létesítményekben;

— öt szakértői misszió szervezése, amelyek összesített jelentéseket készítenek többek között az aktuális helyzetről, valamint ajánlásokat tesznek.

A projekt várt eredményei:

— a missziókat követő értékelési jelentések, amelyek összefoglalják a nemzeti nyilvántartások és/vagy a létesítményekben tapasztalt fizikai védelmi helyzet tekintetében tett megállapításokat;

— fizikai védelmi intézkedések bevezetése olyan létesítményekben, ahol nagy aktivitású sugárforrásokat használnak vagy tárolnak;

— olyan berendezések, amelyek a szabályozó szerveket a létesítmények nemzeti biztonsági és védettségi ellenőrzéseinek végzésében segítik.

3.4. Humánerőforrás-fejlesztés

A projekt célja:

A szabályozási ellenőrzés hatókörén kívül eső nukleáris vagy egyéb radioaktív anyagokkal összefüggő bűncselekmények vagy szándékosan elkövetett jogosulatlan cselekmények megelőzésére, észlelésére, valamint az azokra való reagálásra és a lakosság, a vagyoni értékek, a környezet és a társadalom azokkal szembeni védelmére szolgáló állami kapacitások megerősítése, többek között – ahol ez rendelkezésre áll – regionális szintű humánerőforrás-fejlesztés és kapacitásépítés révén.

A projekt leírása:

— az eddig végzett munka kellő figyelembevételével és folytonosságának biztosításával szakmai továbbképző tanfolyamok tartása olyan egyetemi oktatók számára, akik a nukleáris védettség terén posztgraduális tantervet terveznek megvalósítani, annak érdekében, hogy az adott kar képes legyen a nukleáris védettségi kultúra oktatására az intézményében;

— a nukleáris védettségi kultúráról szóló képzés tartásának ösztönzése különböző szakmai közönségek számára a térségben található NSSC-ken vagy a CBRN-anyagokkal foglalkozó uniós kiválósági központokon keresztül;

— speciális berendezés (pl. az FLO által használt valódi detektorok) beszerzése oktatási és képzési célokra, melyek kezelését az oktatásban vagy képzésben részt vevőknek el kell sajátítaniuk.

A projekt várt eredményei:

— legalább 15 egyetemi oktató képzése minden szakmai továbbképző tanfolyamon, a téma később kerül meghatározásra (a képzésen részt vevő oktatókról listát kell készíteni);

— legalább két képzés megtartása a régióban az NSSC-n keresztül (a tanfolyamokról és a képzésen részt vevő tisztviselőkről listát kell készíteni);

— oktatási és képzési anyagok rendelkezésre bocsátása a szakmai továbbképző tanfolyamokon és a képzéssel kapcsolatos rendezvényeken (az anyagokat az uniós képviselők is áttekintik).

3.5. Latin-Amerika kiemelt helyen

Kiemelt helyet kap a spanyol ajkú latin-amerikai államok támogatása. A cél az érintett dokumentumok lehető legtöbbjét spanyolra fordítani, hogy ezek az államok a tevékenységek eredményeit jobban magukévá tudják tenni.

3.5.1. Oktatási program

A nukleáris védettség nemzetközi/regionális iskolája

A kéthetes tanfolyamon a fejlődő országok azon szakemberei vehetnek részt, akik lehetőleg egy-három év tapasztalattal rendelkeznek, hazájukban a nukleáris védettség egyes vonatkozásaival foglalkozó, releváns intézményben dolgoznak. A jelölteknek szakmai pályafutásuk szempontjából kell törekedniük a nukleáris védettségi ismeretek elsajátítására, habár egyetemi hátterük változatos lehet. Különösen ösztönözzük a jelentkezésre azokat a jelölteket, akik a nukleáris védettséggel kapcsolatos tudományos vagy technikai szakot képviselnek, például nukleáris fizikát, nukleáris mérnöki szakot, vagy politikai tudományt, és/vagy az ezekhez kapcsolódó területeket.

E tevékenységre a tervek szerint Spanyolországban spanyolul és angolul kerül sor, és a latin- és közép-amerikai államokra lesz szabva. A tananyag alapja az olasz kormány támogatásával az International Centre for Theoretical Physics-ben (ICTP) tartott képzéseken használt tanterv lesz.

A nukleáris védettség regionális iskolája Kubában

A 3.5.1 pontban leírt tartalomra és anyagra alapul a nukleáris védettség regionális iskolája Kubában. A végrehajtás az NSSC-vel együttműködésben történik, melyet most hoznak létre Kubában. Az iskola regionális szintű képzést nyújt, és célja a nukleáris védettségi oktatás fejlesztése Latin-Amerikában.

A projekt várt eredményei:

— a nukleáris védettségi elvekkel kapcsolatos ismeretek elmélyítése a régióban.

3.5.2. A korábbi együttes fellépéseket és határozatokat követő intézkedések a szabályozási ellenőrzés hatályán kívül eső anyagok nukleáris védettségét illetően

A projekt célja:

— a cél biztosítani a korábbi együttes fellépések és határozatok keretében megkezdett munka fenntarthatóságát, és tovább erősíteni a nukleáris védettséget a latin- és közép-amerikai államokban.

A projekt leírása:

az NAÜ-hez több megkeresés érkezett segítségnyújtás iránt Latin- és Közép-Amerikában, melynek végrehajtása biztosítaná a korábbi együttes fellépések és határozatok keretében megkezdett tevékenységek fenntarthatóságát. A megkereséseket az INSSP-ben azonosítják, és azok különösen kórházakban végrehajtott szakértői missziókra, helyszíni gyakorlatokra, nemzeti tanfolyamok (NTC)/RTC-k/ITC-kre és detektorok beszerzésére terjed ki Argentínában és Kubában.

A projekt várt eredményei:

— a tevékenységek végrehajtása a meghatározott államokban.

3.6. A szabályozási ellenőrzés hatályán kívül eső anyagok nukleáris védettsége az EU–val szomszédos államokban

A projekt célja:

— a projekt szakértői missziókra, helyszíni gyakorlatokra, NTC/RTC/ITC-re és detektorok beszerzésére terjed ki Azerbajdzsánban, Jordániában, Marokkóban, Ukrajnában, és az EU–val szomszédos más államokban.

4. Projekt:

A számítógépes biztonságra vonatkozó ismeretek megerősítése

A NAÜ Nukleáris védettségi Osztálya integrált tevékenységeket kínál, hogy ezekkel segítse az államokat a számítógépes biztonság megteremtésében és megerősítésében a nemzeti nukleáris védettségi rendszer keretén belül. A projekt támogatja a NAÜ tevékenységi programját annak érdekében, hogy segítse az államokat a számítógépes biztonság megerősítésében a nemzeti nukleáris védettségi rendszer keretén belül.

A projekt célja:

— a NAÜ célja a tudatosság növelése és iránymutatás az államok számára, annak érdekében, hogy jobban képesek legyenek a nukleáris védettségi eseményeket megakadályozni, illetve azokra reagálni. A támogatás elsősorban azon információbiztonsági incidensek megakadályozására és észlelésére irányul, melyek közvetlenül vagy közvetve potenciálisan káros hatással lehetnek a nukleáris biztonságra és védettségre.

A projekt leírása:

— nemzetközi és regionális képzési és oktatási támogatás nyújtása a számítógépes biztonsággal kapcsolatos ismeretek bővítése és kapacitásépítés céljából;

— nemzeti kapacitásépítés támogatása a nukleáris védettségi rendszerek információbiztonsága és számítógépes biztonsága terén;

— szakértői találkozók és fórumok tartása és támogatása az információ- és eszmecsere előmozdítására a számítógépes biztonság aktuális témáiról;

— a 2019-ben megrendezendő „A számítógépes biztonság a nukleáris világban” című nemzetközi NAÜ-konferencia/szimpózium támogatása (a NAÜ központjai).

A projekt várt eredményei:

— a nukleáris védettséggel kapcsolatos számítógépes biztonsági igényekre vonatkozó ismeretek bővítése és támogató anyagok/tevékenységek kidolgozása a számítógépes biztonsági program kialakításának és bővítésének elősegítésére;

— nemzeti kapacitásépítés a számítógépes biztonságnak mint a nukleáris védettségi rendszer elemének a végrehajtása és támogatása érdekében;

— tájékoztatás, NSNS-iránymutatás és támogató tevékenységek alkalmazása az adott állam támogatására a számítógépes biztonságnak mint a nukleáris védettségi rendszere elemének a megerősítése érdekében;

— globális/regionális információcsere a levont tanulságokról és a bevált gyakorlatokról a számítógépes biztonságnak mint a nukleáris védettségi rendszer elemének a végrehajtása terén;

— az ipari partnerekkel és a közöttük folytatott, a kibertámadásokkal szembeni fokozottabb rezilienciát és reagálási képességet biztosító technológiák és szolgáltatások kifejlesztésére irányuló együttműködés megerősítése;

— a számítógépes biztonságra mint a nukleáris védettségi rendszer elemére vonatkozó kapacitásépítést szolgáló nemzeti képzési struktúrák, például az NSSC-k támogatása a számítógépes biztonságra vonatkozó tantervek kidolgozásában;

— a centralizált információmegosztás elősegítése a nukleáris védettségben érintett felek számára releváns számítógépes biztonsági információk cseréjének támogatására;

— „A számítógépes biztonság a nukleáris világban” című nemzetközi NAÜ-konferencia/szimpózium lebonyolítása.

5. Projekt:

A nukleáris anyagok és létesítmények biztonsága

A NAÜ továbbra is hozzá fog járulni a globális és nemzeti szintű nukleáris védettség fejlesztéséhez azáltal, hogy kérésre támogatást biztosít az államok számára azokhoz az erőfeszítéseikhez, amelyek a nukleáris vagy egyéb radioaktív anyagok használat, tárolás és/vagy szállítás során való ártó szándékú felhasználásával kapcsolatos kockázat csökkentésére irányulnak. A nemzeti nukleáris védettségi rendszerek hátterében modernizálni kell a biztonságot a nukleáris létesítményekben és a radioaktív sugárforrásoknál, szisztematikus módon nemzeti szintű szakképzést kell nyújtani, és biztosítani kell a detektorok és egyéb nukleáris védettségi műszaki rendszerek hatékony használatához és fizikai védelméhez szükséges célirányos műszaki támogatást.

A projekt célja:

— az államok első védelmi vonalának megerősítése a nukleárisanyag-védelem, valamint a nukleáris létesítmények biztosítása formájában.

A projekt leírása

— egy létesítmény fizikai védelmének modernizálása annak biztosítása érdekében, hogy a INFCIRC/225/Rev.5-ben foglalt ajánlásoknak megfeleljen;

— a tagállamok ajánlása alapján a nukleáris létesítmények fizikai védelmi rendszereinek értékelése.

A projekt várt eredményei:

— biztosított nukleáris anyag és létesítmények. Segítség az államnak abban, hogy a kapott berendezést a telepítés után fenntartható módon tartsa fenn;

— az uniós alapok többletértékére és hasznára vonatkozó hatásértékelés nyújtása.

6. Projekt:

A Nemzetközi Fizikai Védelmi Tanácsadó Szolgálat (IPPAS) missziói

A 1995-ben indított IPPAS-program alapvető része a NAÜ azon munkájának, melynek célja segíteni a tagállamoknak hatékony fizikai védelmi rendszer létrehozásában és fenntartásában annak érdekében, hogy védve legyenek a nukleáris anyag engedély nélküli eltávolításával, illetve a nukleáris létesítményeket és anyagot érintő szabotázzsal szemben. Az IPPAS szakmai tanácsadást ad az érintett nemzetközi eszközök, különösen az ACPPNM végrehajtásához, illetve a NAÜ nukleáris biztonsági iránymutatás-sorozatának, különösen az alapelvek és ajánlásoknak a végrehajtásához.

A projekt célja:

— segíteni a tagállamoknak a nukleáris védettséggel kapcsolatos nemzetközi eszközök rendelkezéseinek és a NAÜ iránymutatásainak szabályozási követelményekké alakításában a fizikai védelmi rendszerek kialakítása és működtetése érdekében;

— új koncepciók kialakítása az állami szervek és létesítmények számára, valamint a fizikai védelemmel kapcsolatos bevált gyakorlatok azonosítása és megvitatása, melyek előmozdíthatják a nukleáris védettséget.

A projekt leírása:

— IPPAS-missziók lebonyolítása és lezárása hat államban;

— a NAÜ-höz már beérkezett megkeresések alapján missziók az alábbi országokban: Belarusz, Kongói Demokratikus Köztársaság, Jamaika, Libanon, Madagaszkár és Vietnam.

A projekt várt eredményei:

— a célországokban a nukleáris védettség javítása és fenntartása;

— zárójelentés készítése a misszióról az országok számára, a missziók nyomon követésének leírásával a zárójelentés részeként;

7. Projekt:

A sugárforrások visszaszállítása a származási országba

A radioaktív sugárforrások biztonságával az életciklus összes szakaszában foglalkozni kell, akkor is, ha már nem használják őket. Az államok ösztönzést kapnak arra, hogy dolgozzanak ki nemzeti stratégiákat a használaton kívüli sugárforrások kezelésére, ideértve az alábbi kezelési lehetőségek közül egyet vagy többet: visszaszállítás a származási országba vagy a beszállítóhoz, nemzeti védett tárhely az ártalmatlanításig, vagy exportálás újrahasznosítás vagy újrahasználat céljából.

A projekt céljai:

— a NAÜ általi további támogatás az államok számára a szabályozási ellenőrzés hatókörén kívül eső nukleáris és egyéb radioaktív anyagok kapcsán bekövetkező nukleáris biztonsági eseményekkel szemben a lakosság, a vagyoni értékek és a környezet védelmét biztosító nukleáris biztonsági kapacitások fejlesztéséhez. Ez kiterjed a használaton kívüli sugárforrások kezelésére vonatkozó nemzeti kapacitások fejlesztésére is; gazdátlan sugárforrások keresése, és szükség esetén azok visszaszállítása a származási országba, illetve exportálása újrahasznosítás céljából. A 3. projekt keretében létrehozott nemzeti nyilvántartásokkal kapcsolatos tevékenységek révén észlelt sugárforrások sürgősségétől függően több nagyon aktív sugárforrás visszaszállítására kerül sor e finanszírozás keretében;

— azon sugárforrások felderítése, amelyeknek a körülményei indokolttá teszik a sugárforrások kondicionálását, valamint védett és biztonságos tárolás alá helyezését a kiválasztott országokban, vagy a származási országba vagy a beszállítóhoz való visszaszállítást is.

A projekt leírása:

— a 3. projekt keretében létrehozott nemzeti nyilvántartások révén észlelt, visszaszállítandó sugárforrások sürgősségétől függően több azonosított sugárforrás visszaszállítására kerül sor.

— a fogadó államokat az Unió határozza meg a NAVÜ javaslata alapján;

A projekt várt eredményei:

— a sugárforrások konszolidációja és kondicionálása

— két azonosított sugárforrás visszaszállítása a származási országba vagy exportálása újrahasznosítás vagy újrahasználat céljából.

A visszaszállítandó sugárforrások kiválasztása az alábbi kritériumok alapján történik: nagyon aktív sugárforrás (1. vagy 2. kategória); Európai eredet; a visszaszállításra jelenleg nem áll rendelkezésre finanszírozási forrás; különálló, azaz nagyobb nyilvántartásba nem tartozó sugárforrás visszaszállítása, melynek révén a különálló sugárforrás visszaszállítása jelentős kockázatcsökkenést eredményez.

8. Projekt:

A IV–VI. ciklus projektjeinek nyomon követése

8.1. Belső fenyegetés, a nukleáris anyagok nyilvántartása és ellenőrzése

A projekt célja:

— javasolt a korábbi együttes fellépések és határozatok, valamint a 2013/517/KKBP határozat értelmében a legutóbbi hozzájárulási megállapodás keretében végzett tevékenységek folytatása a következő két tétellel kapcsolatban: A belső fenyegetés elleni megelőző és védelmi intézkedések és a nukleáris anyagok nyilvántartása és ellenőrzése

A projekt leírása:

— alapvető tudás átadása a nukleáris védettséghez kötődő, a jogilag kötelező erejű és nem kötelező erejű eszközöknek megfelelő elvekről, módszerekről és technológiákról; a nukleáris anyagok nyilvántartására és ellenőrzésére szolgáló hatékony hazai rendszer ismertetése nukleáris létesítményekben annak érdekében, hogy bővüljön a tagállamok képessége a nukleáris anyagok jogosulatlan használatának vagy eltávolításának felderítésére; a tagállamok megismertetése a belső fenyegetéssel, illetve az azzal szembeni megelőző és védelmi intézkedések azonosítása.

A projekt várt eredményei:

— a tanfolyamok során a tagállamok az útmutató dokumentumok alapján meghatározott bevált gyakorlatokról és a szakértők által levont tanulságokról kapnak tájékoztatást, ami segíti őket a nukleáris létesítményeikhez kapcsolódó védettségi szükségleteik kielégítésében és céljaik elérésében;

— a nukleáris anyagok nyilvántartása és ellenőrzése: A tanfolyam célja annak tudatosítása, hogy a nukleáris létesítményekben szükség van a nukleáris anyagok nyilvántartására és ellenőrzésére szolgáló hazai rendszerre, amely alkalmas a nukleáris anyagok jogosulatlan eltávolításának hatékony észlelésére, különösen a nem állami szereplők tekintetében. A tanfolyam során sor kerül a nukleáris anyagok nyilvántartására és ellenőrzésére szolgáló hazai program és a NAÜ biztosítéki intézkedéseinek összehasonlítására és különbségeik kiemelésére;

— belső fenyegetés: A tanfolyam célja a résztvevők megismertetése az olyan belső fenyegetésekkel szembeni nukleáris védettségi intézkedésekkel, mint a nukleáris anyagok jogosulatlan eltávolítása (lopás), szabotázs, valamint a nukleáris anyagot tároló létesítmények kiberbiztonsága;

— a nukleáris védettségi iránymutatás-sorozat (*Nuclear Security Series*; *NSS*) átfogó utasításokat tartalmaz a tagállamok számára a hatékony nukleáris védettségi rendszerek célkitűzéseinek megvalósítását illetően;

— a nukleáris anyagok nyilvántartása és ellenőrzése: Mind az *NSS 25-G*, mind az *NST-33* iránymutatással szolgál a tagállamok számára a nukleáris anyagok nyilvántartására és ellenőrzésére szolgáló rendszerek megvalósítására nézve, ideértve a rendszer irányítását, a nyilvántartás használatát, a fizikai leltár felvételét, a méréseket és a mérések minőségellenőrzését, a nukleáris anyagok szállítását, a nukleáris anyagok nyilvántartási és ellenőrzési rendszeréhez kapcsolódó szabálytalanságok észlelését, felderítését és megoldását, valamint a rendszer értékelését és teljesítményfelmérését;

— belső fenyegetés: Az *NSS 8* iránymutatással szolgál a tagállamok számára a belső fenyegetésekkel szembeni megelőző és védelmi intézkedésekről nukleáris anyagok jogosulatlan eltávolítását és a nukleáris anyagokkal és létesítményekkel kapcsolatos szabotázst illetően, és utal az *NSS 13*-ban található ajánlásokra. Az *NSS 8* a fokozatos megközelítés alapján általános iránymutatással szolgál a belső fenyegetésekkel kapcsolatban, meghatározva a belső fenyegetést, valamint a belsőnek számító személyek kategorizálásának módozatait, azonosítva azon célpontokat és létesítményi rendszereket, amelyeket meg kell védeni a rosszhiszemű cselekményekkel szemben, valamint a létesítmény szintjén a belső fenyegetéssel szembeni megelőző és védelmi intézkedések alkalmazását és értékelését;

8.2. A szállítás biztonságának és védelmének kidolgozása

A projekt célja:

A NAÜ a nukleáris védettségi iránymutatás-sorozatban átfogó iránymutatást dolgoz ki, amely segít az államoknak megfelelni a nukleáris védettség nemzetközi jogi kerete szerinti kötelezettségeiknek. További iránymutatásra van szükség a nukleáris és más radioaktív anyagok szállításának védettségével kapcsolatban.

A projekt leírása:

— az államok részére a szállítás védettségének növelése érdekében nyújtott segítő tevékenység, a szabályozó szervek és más illetékes hatóságok bevonása, és felelősséggel és szerepkörrel való felruházása a radioaktív anyagok szállításának biztosítása terén. A tagállamok jelenleg külön részesülnek biztonsági és védettségi képzésben és iránymutatásban, bár ezek közönsége számos tagállamban megegyezik. A NAÜ úgy véli, hogy a meglévő regionális biztonsági hálózatokat igénybe véve lehetőség lenne az anyagok védettségével és ennek kapcsán a szállítás biztonságával és védettségével foglalkozó közös képzések megszervezésére.

A projekt várt eredményei:

— a radioaktív sugárforrások szállítás közbeni biztonságáról és védettségéről szóló kézikönyv összeállítása. Egy ilyen kézikönyv segíthetné a biztonság és a védettség területén dolgozókat egymás tevékenységének jobb megértésében, ezzel végeredményben hatékonyabb biztonsági és védettségi kultúra kialakulását eredményezve;

— a radioaktív anyagok szállítás közbeni védettségi szükségletének tudatosítását szolgáló egy nemzetközi, egy regionális és két nemzeti képzés szervezése a regionális hálózatok segítségével, valamint a szállítás védettségére vonatkozó nemzeti követelmények kidolgozásához és teljesítéséhez szükséges ismeretek átadása a résztvevőknek.

8.3. Nukleáris kriminalisztika

A projekt célja:

— a nukleáris kriminalisztika fejleményeiről szervezett nemzetközi konferenciák során kiemelt hangsúlyt kapott, hogy regionális megközelítést kell alkalmazni a nukleáris kriminalisztika terén a nukleáris védettségi infrastruktúra részeként az igényeiket megfelelően kielégítő nukleáris kriminalisztikai képességeik kidolgozása során a tagállamok közös szükségleteinek és meglévő képességeinek tükrözése érdekében. Az afrikai tagállamok jelentős érdeklődést mutattak aziránt, hogy az INSSP fejlesztésének és felülvizsgálatának részeként a nukleáris kriminalisztika is kerüljön be a nukleáris védettségi eseményekre való reagálás elemei közé. Ez az érdeklődés az Afrikában tapasztalható gyors növekedéssel van összefüggésben, amely növekedés sokban függ attól, hogy az ipar, az orvostudomány és a kutatás könnyen hozzáférjen nukleáris és más radioaktív anyagokhoz, és amelyet ugyanakkor gátolnak a – többek között a korábban Észak- és Szubszaharai-Afrikában támadásokat elkövető terroristák jelentette – súlyos biztonsági fenyegetések.

A projekt leírása:

— a NAÜ összehangolt erőfeszítéseket fog tenni annak érdekében, hogy az innováció – többek között a labormódszerekre vonatkozó iránymutatások – segítségével ki tudja elégíteni a tagállamok igényeit. A NAÜ kísérleti projektet indított el, amelynek keretében új, gyakorlati bevezetést tartott a nukleáris kriminalisztikai laboratóriumok témába vágó képzései során. A projekt keretében a terület gyakorlati szakemberei számára tartott nemzetközi képzésre kerül sor, egy kutató pedig egy vezető nukleáris kriminalisztikai laboratóriumban fog hosszú távú kutatást folytatni a fogadóintézmény és a NAÜ mentorálása mellett.

A projekt várt eredményei:

— az Észak-Afrikának nyújtott nukleáris kriminalisztikai támogatás jelentős összetevője lesz a humán erőforrás – vagyis a terület szakértőinek – fejlesztése. Azonosításra fognak kerülni a régióban a további nukleáris kriminalisztikai tevékenységek témái és lehetőségei (például. kutatás, bűnüldözés, elemzési képességek, urániumbányászat és a radioaktív források védettsége). Ezek fogják meghatározni a nukleáris kriminalisztikai tevékenységek észak-afrikai végrehajtását. A találkozók mind angol, mind francia nyelven fognak folyni, és a teljes dokumentációt lefordítják francia nyelvre is, hogy a kedvezményezett országok könnyebben fel tudják dolgozni azokat.

Lehetséges kedvezményezett országok: Az összes észak-afrikai tagállam és az EU–val szomszédos államok.

8.4. Hatékony nemzeti reagálási keret létrehozása

A nukleáris terrorizmus fenyegetése minden állam esetében problémaként merül fel, és a nemzeti és regionális biztonság szempontjából súlyos fenyegetést jelent – emellett a személyekre, a tulajdonra és a természeti környezetre nézve súlyos következményekkel járhat – ha nukleáris vagy más radioaktív anyagot használnak fel bűncselekmény vagy más szándékos jogosulatlan cselekmény során.

A szabályozási ellenőrzésen kívül eső nukleáris és radioaktív anyagok bűncselekmény vagy más szándékos jogosulatlan cselekmény során történő felhasználásából eredő lehetséges következmények súlyossága a szóban forgó anyag mennyiségétől, formájától, összetételétől és aktivitásától függ. Az ilyen cselekmények súlyos egészségügyi, szociális, pszichológiai és gazdasági hatásokkal, vagyoni kárral, valamint politikai és környezeti következményekkel járhatnak. Nagyszabású nyilvános nemzetközi eseményekre például rendszeresen sor kerül. A folyamatos médiafigyelem következtében megnövekedett láthatóságuk miatt széles körben elfogadott tény, hogy egy magas szintű politikai vagy gazdasági csúcstalálkozó vagy nagyszabású sportesemény esetében komoly a terrorista támadás általi fenyegetettség.

Nukleáris és más radioaktív anyagok szállítására nap mint nap sor kerül; ezek egy része engedélyezett és a nemzeti és nemzetközi szállítási szabályozásnak megfelelően történik, más részük azonban engedély nélkül történik, vagy olyan személyek végzik, akik igyekeznek elkerülni a hatóságok figyelmét. A hatékony nukleáris védettségi intézkedések segítenek annak biztosításban, hogy kizárólag jogszerű szállításra kerüljön sor és hogy valószerű és hatékony eljárásokat alkalmazzanak egy adott esemény megelőzése, észlelése és az arra való reagálás során.

Minden államnak felelőssége, hogy fel legyen készülve a nukleáris védettségi események – így a sugárzási veszélyhelyzetet eredményező események – megelőzésére, észlelésére és az azokra való reagálásra.

A projekt célja:

— a NAÜ a hatékony nemzeti reagálási keret létrehozását szolgáló támogatást nyújt annak érdekében, hogy a tagállamok fenntartsák és fokozzák a nukleáris vagy egyéb radioaktív anyagokkal összefüggő bűncselekményekre vagy szándékos jogosulatlan cselekményekre való reagálási képességüket. Ebben az összefüggésben a NAÜ segíteni igyekszik a tagállamokat a szabályozási ellenőrzésen kívül eső nukleáris vagy más radioaktív anyagok felderítésében és a nukleáris védettségi eseményekre való reagálásban, mégpedig tanácsadó és értékelő missziók kiküldésével, az emberi erőforrás képzésével, a nemzetközi jogi eszközöknek való megfelelés támogatásával és/vagy a vonatkozó nemzeti jogszabályok javításával, valamint nemzetközileg elfogadott iránymutatások kidolgozásával, és azoknak az államok számára hozzáférhetővé tételével.

A projekt leírása:

— az államok támogatása egy hatékony nemzeti reagálási infrastruktúra létrehozásában és fenntartásában a következő tevékenységek tervezésével, koordinációjával, végrehajtásával és eredményük nyomon követésével;

  — tanácsadó/szolgálati missziók kiküldése a tagállamokba a nukleáris védettségi reagálási keret megerősítése módozatainak azonosítása és az arra vonatkozó javaslattétel céljából;

  — technikai segítségnyújtás a tagállamoknak hatékony nukleáris védettségi reagálási intézkedésekre irányuló képességek létrehozása céljából, ideértve a radiológiai helyszínelést és a nagyszabású nyilvános eseményeket;

  — segítségnyújtás a kapacitásépítésben, többek között a nukleáris védettségi reagálási intézkedésekkel kapcsolatos képzések, szakmai találkozók, gyakorlatok és szemináriumok megszervezésével.

A projekt várt eredményei:

— a részt vevő államok várhatóan megerősítik a nukleáris vagy más radioaktív anyagokat érintő bűncselekményekre vagy más szándékos jogszerűtlen cselekményekre való nemzeti reagálási képességeiket az esemény gyors felmérésére és kategorizálására irányuló képességeik biztosításával, amelyet olyan tényezők alapján végeznek el, mint a fenyegetés, a lehetséges humán és környezeti következmények, a gazdasági hatás, valamint az érintett nukleáris vagy más radioaktív anyag természete.

8.5. Észlelés

A projekt célja:

— az érintett tevékenységek az észlelés terén a korábbi közös fellépések és határozatok, valamint a legutóbbi hozzájárulási megállapodás keretében végzett tevékenységeket követik. A hatékony nukleáris védettségi rendszer létrehozását támogató egyik szükséges elem a nemzeti felderítési stratégia kidolgozása. A hatékony nukleáris védettségi felderítési struktúra a nemzeti észlelési stratégián, valamint a nukleáris védettségre vonatkozó nemzeti jogszabályi és szabályozási kereten alapul, emellett pedig a jól működő bűnüldözés támogatja.

A projekt leírása:

— a NAÜ a tervek szerint az észlelési struktúra felépítésére és fejlesztésére összpontosító hat szakértői missziót küld ki és detektorokat fog a kedvezményezettek rendelkezésére bocsátani.

A projekt várt eredményei:

— detektorok adományozása az észlelési stratégiával összhangban.

II. JELENTÉSTÉTEL ÉS ÉRTÉKELÉS

A NAÜ a projektek végrehajtásáról évente két jelentést, egy pénzügyi és egy beszámoló zárójelentést, továbbá az elért eredményekről szóló három, féléves nem hivatalos jelentést nyújt be a főképviselőnek és a Bizottságnak. A releváns témákkal kapcsolatban konkrét kérdéseket tárgyaló informális jelentéseket a NAÜ dolgozza fel, adott esetben bizottsági kérésre.

A pénzügyi és beszámoló zárójelentés részletesen áttekinti az összes projekt végrehajtását, valamint a következőket is tartalmazni fogja:

— az I. fejezet 2.2 pontjában említett képzési eszköz teszteléséről készült átfogó jelentést be kell építeni a zárójelentésbe;

— a 3. projektben részt vevő állam jogi és szabályozási keretének jelenlegi helyzete és az arra vonatkozó ajánlások, a kedvezményezett állam bizalmasságra irányuló kérésével összhangban;

— az I. fejezet 3.2 pontjával kapcsolatos eredmények;

A jelentés egy másolatát megkapja a bécsi uniós küldöttség.

III. UNIÓS TAGÁLLAMOK SZAKÉRTŐINEK RÉSZVÉTELE

A határozat sikeres végrehajtásához szükség van arra, hogy uniós tagállami szakértők aktívan részt vegyenek a folyamatban. A NAÜ használni fogja e szakértőket a projektekhez. A kedvezményezettek listájáról való megállapodást követően a NAÜ javaslatokat fog kidolgozni arra nézve, hogy a személyi állománnyal kapcsolatos költségek a szükségletek felmérése alapján az uniós hozzájárulásokból kerüljenek elkülönítésre. A személyi állományra a NAÜ szabályai vonatkoznak majd.

IV. IDŐTARTAM

A projektek végrehajtásának becsült teljes időtartama 36 hónap.

V. KEDVEZMÉNYEZETTEK

Az egyes projektek kedvezményezettjei a következő listákból kerülnek majd kiválasztásra.

Amennyiben valamely állam úgy határoz, hogy nem tudja elfogadni a támogatást, a NAÜ új kedvezményezetteket javasol majd a CONOP-nak az INSSP-ben azonosított szükségletek alapján.

Az 1. projekt kedvezményezettjei lesznek: Afrikában: Algéria, Egyiptom, Mauritánia, Niger, Marokkó, Tunézia; Ázsiában és a Csendes-óceán térségében: Malajzia, Pakisztán és más, a NAÜ támogatását kérő, később kijelölendő államok; Latin-Amerikában és a Karib-térségben: Argentína, Chile, Kolumbia, Kuba, Peru, Uruguay, valamint az EU–val szomszédos más országok.

A 2. projekt kedvezményezettjei Kuba, Indonézia, Jordánia, Libanon, Malajzia és Vietnám lesznek.

Az 3. projekt kedvezményezettjei az EU szomszédságának országai lesznek: Albánia, Algéria, Örményország, Azerbajdzsán, Belarusz, Bosznia-Hercegovina, Egyiptom, Grúzia, Jordánia, Libanon, Líbia, Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság, Mauritánia, Moldovai Köztársaság, Montenegró, Marokkó, Tunézia, Törökország és Ukrajna, valamint latin- és közép-amerikai országok: Bolívia, Chile, Kolumbia, Kuba, Ecuador, Honduras, Panama, Paraguay;

A 4. projekt kedvezményezettjei a következők lesznek: Észak-Afrika, Délkelet-Ázsia, Latin-Amerika, a nukleárisenergia-program kidolgozásának és a kutatóreaktor-képességek kifejlesztésének kezdeti fázisában lévő országok/régiók, valamint Vietnam, Egyiptom, Törökország, Thaiföld, és további, később kijelölendő országok.

Az 5. projekt kedvezményezettjei Egyiptom lesz.

A 6. projekt kedvezményezettjei Belarusz, a Kongói Demokratikus Köztársaság, Jamaika, Libanon, Madagaszkár és Vietnam lesznek.

Az 7. projekt kedvezményezettjeit az alábbiak közül választják ki: Albánia, Bahrein, Burkina Faso, Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság, Libanon és Madagaszkár.

A 8. projekt kedvezményezettjei a következők lesznek: Algéria, Albánia, Banglades, Kuba, Grúzia, Kazahsztán, Malajzia, Marokkó, Ukrajna, Vietnam, vagy más, később kijelölendő, az INNSP területén a NAÜ támogatását kérő afrikai, ázsiai, valamint közép- és latin-amerikai országok. Kijelölt fogadóállamok: Németország, Ausztria

VI. AZ EU LÁTHATÓSÁGA

A NAÜ-nek meg kell tennie minden megfelelő intézkedést annak közismertté tétele érdekében, hogy az Unió a szóban forgó fellépés finanszírozója. Ezek az intézkedések az Európai Bizottság által kidolgozott és közzétett, az Európai Unió külső tevékenységére vonatkozó kommunikációs és láthatósági kézikönyvvel összhangban kerülnek végrehajtásra. A NAÜ ezáltal biztosítani fogja az uniós hozzájárulás láthatóságát megfelelő imázs építés és tájékoztatás útján, hangsúlyozva az Unió szerepét, biztosítva az uniós intézkedések átláthatóságát, és növelve a határozat okainak, a határozathoz nyújtott uniós támogatásnak és e támogatás eredményeinek az ismertségét. A projekt keretében készült anyagokon jól látható helyen fel kell tüntetni az Unió zászlaját, a zászló helyes használatára és reprodukciójára vonatkozó uniós iránymutatásoknak megfelelően. A NAÜ adott esetben meghívja az Unió és a tagállamok képviselőit a jelen tanácsi határozat végrehajtásához kapcsolódó missziókhoz vagy eseményekre.

VII. VÉGREHAJTÓ ÜGYNÖKSÉG

A projektek technikai végrehajtására a NAÜ kap megbízást. A projektet közvetlenül a NAÜ személyzete, a tagállamok szakértői és szerződő felek hajtják végre. A projektek megvalósítására a pénzügyi és igazgatási keretegyezménnyel, valamint az Európai Bizottság és a NAÜ között megkötendő finanszírozási megállapodással összhangban kerül sor.

A TANÁCS (KKBP) 2016/2384 HATÁROZATA

(2016. december 22.)

a terrorizmus elleni küzdelemre vonatkozó különös intézkedések alkalmazásáról szóló 2001/931/KKBP közös álláspont 2., 3. és 4. cikkének hatálya alá tartozó személyek, csoportok és szervezetek jegyzékének naprakésszé tételéről és a (KKBP) 2016/1136 határozat módosításáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unióról szóló szerződésre és különösen annak 29. cikkére,

tekintettel az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének javaslatára,

mivel:

(1) A Tanács 2001. december 27-én elfogadta a 2001/931/KKBP közös álláspontot ([1]).

(2) A Tanács 2016. július 12-én elfogadta a 2001/931/KKBP közös álláspont 2., 3. és 4. cikkének hatálya alá tartozó személyek, csoportok és szervezetek jegyzékének naprakésszé tételéről szóló (KKBP) 2016/1136 határozatot ([2]).

(3) A Tanács arra a következtetésre jutott, hogy további három személy a 2001/931/KKBP közös álláspont 1. cikkének (2) és (3) bekezdése értelmében terrorcselekményekben vett részt, az említett közös álláspont 1. cikkének (4) bekezdése értelmében illetékes hatóság velük szemben határozatot hozott, és hogy e személyeket a 2001/931/KKBP közös álláspont 2., 3. és 4. cikkének hatálya alá tartozó személyek, csoportok és szervezetek jegyzékébe fel kell venni.

(4) Ennek megfelelően módosítani kell azon személyek, csoportok és szervezetek jegyzékét, akikre vagy amelyekre a 2001/931/KKBP közös álláspontot alkalmazni kell,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A (KKBP) 2016/1136 határozat melléklete az e határozat mellékletében foglaltaknak megfelelően módosul.

2. cikk

Ez a határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

Kelt Brüsszelben, 2016. december 22-én.

a Tanács részéről
az elnök
M. LAJČÁK

([1]) A Tanács 2001/931/KKBP közös álláspontja (2001. december 27.) a terrorizmus elleni küzdelemre vonatkozó különös intézkedések alkalmazásáról (HL L 344., 2001.12.28., 93. o.).

([2]) A Tanács (KKBP) 2016/1136 határozata (2016. július 12.) a terrorizmus elleni küzdelemre vonatkozó különös intézkedések alkalmazásáról szóló 2001/931/KKBP közös álláspont 2., 3. és 4. cikkének hatálya alá tartozó személyek, csoportok és szervezetek jegyzékének naprakésszé tételéről, valamint a (KKBP) 2015/2430 határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 188., 2016.7.13., 21. o.).

MELLÉKLET

Az alább felsorolt személyeket fel kell venni a személyeknek a (KKBP) 2016/1136 határozat mellékletének I. szakaszában (Személyek) foglalt jegyzékébe:

— EL HAJJ, Hassan Hassan, született: 1988.3.22., Zaghdraiya, Szidón (Libanon), kanadai állampolgár. Útlevélszáma: JX446643 (Kanada),

— MELIAD, Farah (más néven HUSSEIN HUSSEIN, más néven JAY DEE), született: 1980.11.5., Sydney (Ausztrália), ausztrál állampolgár. Útlevélszáma: M2719127 (Ausztrália),

— ŞANLI, Dalokay (más néven Sinan), született: 1976.10.13., Pülümür (Törökország).

ISSN 1977-0731 (elektronikus kiadás)
ISSN 1725-5090 (nyomtatott kiadás)

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU